



REPUBLICA MOLDOVA

DEPARTAMENTUL SITUAȚII EXCEPȚIONALE

O R D I N

” 10 ” noiembrie 2004.

Nr. 266

mun. Chișinău

Cu privire la aprobarea Regulamentului privind acțiunile de luptă a pompierilor și salvatorilor Departamentului Situații Excepționale la lichidarea consecințelor situațiilor excepționale.

În scopul executării calitative a acțiunilor de luptă pentru stingerea incendiilor, efectuarea lucrărilor primordiale de salvare-deblocare, lichidarea avariilor, catastrofelor, calamităților naturale și consecințelor acestora,

ORDON:

1. Se aprobă și se pune în acțiune de la 01 ianuarie 2005 Regulamentul privind acțiunile de luptă ale pompierilor și salvatorilor Departamentului Situații Excepționale la lichidarea consecințelor situațiilor excepționale (se anexează).

2. Șefii subunităților Departamentului Situații Excepționale vor organiza:

a) acțiunile de luptă ale subunităților din subordine pentru stingerea incendiilor, efectuarea lucrărilor primordiale de salvare-deblocare, lichidarea avariilor, catastrofelor, calamităților și consecințelor acestora în conformitate cu Regulamentul sus menționat.

b) studierea cu efectivul a prevederilor regulamentului nominalizat în cadrul pregătirii de specialitate, cu prezentarea raportului în secția serviciu, pregătire și intervenție până la 31 decembrie 2004.

3. Se consideră nevalabil ordinul MAI al RM nr.77 din 26 martie 1993 “Despre aprobarea Statutului de luptă al Serviciului de pompieri și salvatori al MAI Republicii Moldova”.

Director general

Filip BEȘLEAGA

**DEPARTAMENTUL SITUAȚII EXCEPȚIONALE
AL REPUBLICII MOLDOVA**

REGULAMENTUL

**privind acțiunile de luptă ale pompierilor și salvatorilor
Departamentului Situații Excepționale la lichidarea consecințelor
situațiilor excepționale**

**PARTEA I.
STINGEREA INCENDIILOR**

TITLUL I.

Principiile de bază ale acțiunilor de luptă ale subunităților de pompieri și salvatori la stingerea incendiilor

Capitolul I. Dispoziții generale

1. Partea întâi a prezentului Regulament privind acțiunile de luptă ale pompierilor și salvatorilor Departamentului Situații Excepționale al Republicii Moldova în vederea lichidării situațiilor excepționale (în continuare - Regulament) determină principiile de bază privind organizarea și desfășurarea acțiunilor de luptă de către efectivul organelor direcțiilor, subunităților de pompieri și salvatori ale Departamentului Situații Excepționale al Republicii Moldova (în continuare – subunitățile DSE), orientate la lichidarea incendiilor și diminuarea consecințelor acestora; cuprinde noțiunile de bază, stabilește obligațiunile conducătorilor statului major operativ și efectivului subunităților DSE în cazul desfășurării acțiunilor de luptă la stingerea incendiilor.

2. Sarcina de bază a acțiunilor de luptă la stingerea incendiilor este salvarea persoanelor în caz de pericol al vieții lor și lichidarea incendiului în acele proporții, pe care le-a obținut la momentul sosirii subunităților DSE.

Salvarea persoanelor la incendiu este datoria profesională a fiecărui colaborator al DSE.

3. Îndeplinirea prevederilor regulamentului este obligatorie pentru întregul efectiv al subunităților DSE, alte formațiuni de salvare-deblocare, indiferent de apartenența lor departamentală și formele de proprietate (în continuare – participanți la stingerea incendiilor).

4. Colaboratorul DSE la desfășurarea acțiunilor de luptă trebuie să manifeste bărbăție, curaj, inițiativă, fermitate, ingeniozitate și fără să țină seama de greutate și pericolul ce prezintă vieții sale, să îndeplinească sarcinile de luptă.

5. Stingerea incendiilor de sine stătător de către cetățeni nu se reglementează în prezentul regulament.

6. Reușita la stingerea incendiului se obține prin:

- desfășurarea calitativă a recunoașterii, evaluarea corectă a situației și trasarea direcției decisive juste;
- luarea deciziei calificate privind implicarea subunităților DSE, care sînt la dispoziția conducătorului la stingerea incendiului;
- concentrarea oportună și introducerea forțelor și mijloacelor pe direcția decisivă a acțiunilor de luptă la stingerea incendiului, iscusința direcționării acestora;
- pregătirea tactică înaltă, acțiuni eficiente și conjugate, disciplina la nivel a colaboratorilor subunităților DSE;
- starea de pregătire permanentă a mijloacelor tehnice și iscusința colaboratorilor subunităților de a le utiliza calificat.

7. În scopul executării prezentului regulament se utilizează noțiunile de bază:

Stingerea incendiilor este procesul de acționare a forțelor și mijloacelor, precum și aplicarea metodelor și procedeeleor orientate la lichidarea incendiului;

Acțiuni de stingere sînt acțiunile orientate spre realizarea sarcinii de bază la stingerea incendiului;

Sarcina de bază la stingerea incendiului este salvarea persoanelor în caz de pericol al vieții lor și lichidarea incendiului în acele proporții, pe care le-a obținut la momentul sosirii subunităților DSE;

Localizarea incendiului constă în încetarea propagării ulterioare a incendiului și crearea condițiilor pentru lichidarea lui reușită cu forțele și mijloacele disponibile;

Lichidarea incendiului rezidă în încetarea arderii, precum și excluderea posibilității apariției lui repetate;

Pompier-salvator este persoana instruită profesional, atestată pentru executarea lucrărilor la stingerea incendiilor;

Conducătorul la stingerea incendiului (în continuare – C.S.I.) – este persoana cu funcție de răspundere a organului direcției sau al subunității DSE, care efectuează conducerea forțelor și mijloacelor la stingerea incendiului;

Sectorul de luptă este partea suprafeței incendiului, pe care sînt concentrate forțele și mijloacele întrunite prin sarcina concretă de stingere a incendiului.

Statul major la incendiu (în continuare - statul major operativ) este organul provizoriu format de către conducătorul la stingerea incendiului pentru dirijarea forțelor și mijloacelor la incendiu;

Serviciile logistice la incendiu (în continuare – servicii logistice) este organul provizoriu format de către conducătorul la stingerea incendiului, care asigură îndeplinirea acțiunilor la stingerea incendiului.

Capitolul 2. **Conducerea forțelor și mijloacelor**

Forțe și mijloace

8. Pentru îndeplinirea sarcinilor de stingere a incendiului se antrenează următoarele forțe:

- colaboratorii organelor direcțiilor, subunităților de pompieri și salvatori ale DSE;
- efectivul formațiunilor de salvare-deblocare, serviciul medical, serviciul de menținere a ordinii publice, serviciul de aprovizionare cu apă și gaze, serviciul genistic etc., antrenate în corespundere cu instrucțiunile de cooperare;
- membrii formațiunilor benevole de pompieri;
- efectivul subunităților militare;
- populația organizată.

Colaboratorii subunităților DSE sînt forța principală la îndeplinirea sarcinilor de stingere a incendiilor.

9. Mijloacele ce asigură acțiunile de luptă la incendiu sînt:

- tehnica specială și de intervenție, echipamentul și utilajul tehnic special de incendiu;
- tehnica obiectivelor industriale, întreprinderilor și asociațiilor agricole, altor agenți economici, adaptate pentru lansarea mijloacelor de stingere a incendiului și executarea altor lucrări genistice;
- mijloace de stingere a focului (apă, spumă, pulberi, gaze etc.);
- mijloace de transmisiuni și înștiințare;
- mijloace de transport.

10. Automobilele speciale și de intervenție, în funcție de destinația lor, se divizează în automobile de bază, speciale și auxiliare:

- **automobilele de bază** sînt automobile destinate lansării de substanțe stingătoare în zona arderii. Automobilele de bază se divizează în automobile de utilizare generală (pentru stingerea incendiilor în orașe și localități) și automobile de utilizare specială (pentru stingerea incendiilor la bazele petroliere, întreprinderile industriei chimice, în aeroporturi etc.);

- **automobilele speciale** sînt automobile destinate executării lucrărilor speciale la incendii: pentru ridicarea efectivului la înălțime și organizarea evacuării persoanelor, asigurarea transmisiunilor și înștiințării, forțarea și demontarea construcțiilor, lupta cu fumul, asigurarea dirijării forțelor și mijloacelor, instalarea liniilor de furtunuri etc.;

- **automobilele auxiliare** sînt automobile destinate transportării carburanților și lubrifiantilor, atelierele mobile de reparație auto, autobuze, autoturisme și autocamioane, tractoare, precum și altă tehnică de geniu pentru executarea lucrărilor auxiliare.

Principiile conducerii

11. Dirijarea acțiunilor de luptă la incendiu este activitatea bine determinată a conducătorului la stingerea incendiului (statului major operativ) pentru conducerea efectivului și altor participanți la stingerea incendiului în cazul desfășurării acțiunilor de luptă la stingerea incendiului.

12. Conducerea acțiunilor de luptă la incendiu prevede:

- evaluarea situației și crearea organului provizoriu format, care corespunde prevederilor prezentului regulament, pentru conducerea acțiunilor de luptă la stingerea incendiului la locul unde s-a produs acesta;
- stabilirea competenței persoanelor de răspundere operative și responsabilitatea lor personală la îndeplinirea sarcinilor ce le revin;
- planificarea acțiunilor de luptă la stingerea incendiului, inclusiv stabilirea necesarului de forțe și mijloace, luarea deciziilor în vederea organizării acțiunilor de luptă la stingerea incendiului;
- stabilirea sarcinilor participanților la stingerea incendiului, asigurarea controlului și reacționării necesare la schimbarea situației la incendiu;
- efectuarea în modul stabilit a evidenței aplicării forțelor și mijloacelor, precum și a înregistrării informației necesare;
- desfășurarea altor măsuri orientate la asigurarea eficacității acțiunilor la stingerea incendiului.

13. Conducerea nemijlocită a stingerii incendiului se efectuează de către conducătorul la stingerea incendiului – persoana de răspundere superioară a organelor direcțiilor și subunităților DSE, sosită la incendiu.

14. Conducător la stingerea incendiului este:

- în cazul antrenării unei subunități a DSE – șeful superior, care conduce subunitatea;
- în cazul antrenării a mai multor subunități – șeful superior, care conduce subunitatea DSE, în raionul deplasării căreia a apărut incendiul, sau persoana de răspundere numită în corespundere cu ordinea stabilită în garnizoană.

15. Conducătorul la stingerea incendiului este conducător unic, lui i se subordonează toate subunitățile DSE și forțele încredințate sosite la incendiu. Poartă răspundere pentru organizarea lucrărilor de stingere a incendiului, securitatea efectivului și menținerea în bună funcționare a mijloacelor tehnice. **Nimeni nu este în drept să intervină în acțiunile conducătorului la stingerea incendiului sau să anuleze dispozițiile lui.**

16. Șeful superior, sosit la incendiu, este obligat:

- să aprecieze situația și să stabilească corectitudinea organizării stingerii incendiului;
- să stabilească necesitatea solicitării forțelor și mijloacelor suplimentare;
- în caz de necesitate să-și asume responsabilitatea pentru conducerea la stingerea incendiului.

17. Șeful superior, sosit la incendiu, poartă responsabilitate pentru rezultatul obținut la stingerea incendiului, indiferent de faptul dacă a preluat conducerea sau nu.

Darea dispozițiilor de către șeful superior conducătorului la stingerea incendiului sau evitarea lui, se consideră momentul de luare asupra sa a conducerii la stingerea incendiului.

18. Șeful superior trebuie să anunțe despre decizia sa privind preluarea conducerii la stingerea incendiului și să avizeze prin intermediul șefului statului major - șeful serviciilor logistice la incendiu și șefii sectoarelor de luptă.

19. Preluarea conducerii la stingerea incendiului de către șeful superior este obligatorie, în cazul în care prezentul conducător la stingerea incendiului nu asigură conducerea cuvenită a forțelor și mijloacelor antrenate la stingerea incendiului.

20. În funcție de situația la incendiu, pentru dirijarea forțelor și mijloacelor conducătorul la stingerea incendiului poate organiza statul major operativ și sectoare de luptă.

21. Sectoarele de luptă pot fi create pe etaje, casele scărilor, barierele antifoc sau zone, pe perimetrul obiectivului incendiat, precum și după tipul de lucrări (stingere, protecție, desfășurarea lucrărilor de salvare etc.).

22. La executarea lucrărilor la incendiu de către două sau mai multe subunități, șeful serviciilor logistice la incendiu se numește, de regulă, din numărul conducătorilor subunității, în raionul deplasării căreia s-a produs incendiul.

23. La schimbarea bruscă a situației la incendiu și în cazul imposibilității primirii oportune a ordinului de la C.S.I., șefii subunităților trebuie să acționeze independent, manifestând inițiativă rezonabilă. Lipsa ordinelor din partea C.S.I. nu poate servi drept justificare a lipsei de acțiuni.

Conducătorul la stingerea incendiului

24. Conducătorul la stingerea incendiului este obligat:

- să efectueze recunoașterea și să evalueze situația creată la incendiu, să asigure amplasarea forțelor și mijloacelor, să prevină manifestările de panică, să organizeze urgent și să conducă personal salvarea persoanelor, utilizând în acest scop mijloacele și forțele disponibile;
- să determine direcția decisivă, numărul necesar de forțe și mijloace, metodele și procedeele acțiunilor de luptă;
- să pună sarcini subunităților, să organizeze cooperarea lor și să asigure îndeplinirea sarcinilor trasate;
- să țină sub control permanent schimbările situației la incendiu și să ia deciziile respective;
- la sosirea la locul incendiului, potrivit indicilor exteriori, să transmită informația la Centrul sistemului automat de dirijare operativă a intervenției (în continuare - C.S.A.D.O.I) sau Punctul de transmisiuni al unității (în continuare – P.T.U); după luarea deciziei și darea ordinelor să comunice adresa incendiului, obiectivul incendiat (sau care a fost incendiat), forțele și mijloacele implicate, persistarea pericolului de propagare a incendiului, necesarul de forțe și mijloace suplimentare; să mențină pe parcurs legătură permanentă cu C.S.A.D.O.I. sau P.T.U., periodic să comunice despre deciziile luate și situația creată la incendiu;
- să solicite concomitent forțe și mijloace suplimentare, însă nu pe părți, să organizeze întâlnirea lor;
- la sosirea la incendiu a șefului superior să raporteze despre situația și deciziile luate la stingerea incendiului, dispunerea de forțe și mijloace la incendiu, acționarea și alertarea suplimentară;
- în funcție de starea creată, să organizeze statul major operativ și să determine locul amplasării lui;
- să informeze statul major operativ despre locul aflării sale și să-i comunice despre toate deciziile luate;
- să creeze rezerva de forțe și mijloace, periodic să înlocuiască personalul antrenat la stingerea incendiului, dându-le posibilitatea să se odihnească, să se încălzească și să îmbrace haine uscate (la necesitate);
- să numească din numărul persoanelor efectivului de conducere persoana responsabilă pentru respectarea măsurilor de securitate; la necesitate să organizeze punctul de ajutor medical;
- în cazul sosirii la incendiu a forțelor și mijloacelor din diverse direcții, șefului serviciilor logistice la incendiu i se repartizează ajutoari cu mijloace de transport și comunicații;
- să organizeze cooperarea cu serviciile antrenate la stingerea incendiului, să mențină legătură permanentă cu administrația și personalul tehnic-ingineresc al obiectivului, să ia decizii privind aplicarea metodelor și mijloacelor de stingere a incendiului, ținând cont de recomandările și instrucțiunile obiectivului;
- să ia măsuri în vederea stabilirii cauzelor apariției incendiului;
- în cazul existenței indicilor vădiți de incendiere premeditată sau a altor cauze, să ia măsuri pentru păstrarea locului inițial al apariției lui de la deteriorări suplimentare, depistarea și păstrarea obiectelor ce au servit cauză a incendiului, de asemenea pentru colectarea informațiilor necesare la

întocmirea actului de constatare a incendiului, solicitînd concursul lucrătorilor supravegherii de stat contra incendiilor (în continuare - S.S.I) și altor specialiști;

- personal să se convingă de lichidarea arderii, să stabilească necesitatea și durata supravegherii locului incendiului lichidat;
- să ia măsuri în vederea evacuării, protecției de la apa revărsată și pazei bunurilor materiale evacuate pînă la sosirea lucrătorilor de poliție;
- să stabilească ordinea plecării de la locul incendiului a subunităților DSE și serviciilor cooperante.

25. La numirea șefului sectorului de luptă la incendiu (în continuare – Ș.S.L.). C.S.I. este obligat:

- să pună sarcini concrete la stingerea incendiului;
- să acorde Ș.S.L. forțe și mijloace necesare;
- să stabilească hotarele sectorului de luptă (în continuare – S.L.) și sursele de apă;
- să stabilească ordinea legăturii cu C.S.I., statul major operativ, sectoarele de luptă vecine;
- să informeze despre particularitățile măsurilor de securitate la executarea lucrărilor.

26. La determinarea numărului de forțe și mijloace necesare pentru stingerea incendiului, C.S.I. trebuie să ia în considerare:

- suprafața pe care se poate propaga focul pînă la acționarea forțelor și mijloacelor;
- numărul necesar de forțe pentru lansarea țevelor, volumul de lucrări pentru salvarea persoanelor, forțarea și demontarea construcțiilor clădirilor și evacuarea patrimoniului;
- necesitatea antrenării serviciilor speciale;
- necesitatea transportării apei sau organizarea debitului de apă prin transvazare;

27. La operarea de modificări în amplasarea forțelor și mijloacelor la incendiu C.S.I. trebuie să ia decizia privind regruparea acestora și să informeze despre acest fapt conducătorii subunităților, indicînd cine și în ce mod să efectueze regruparea.

28. Ordinele trebuie să fie concise, exacte și clare. În funcție de conținutul ordinului, C.S.I. îl anunță personal executanților, prin intermediul statului major operativ sau șefului de transmisiuni și agenților de legătură, precum și cu ajutorul mijloacelor tehnice de legătură.

29. C.S.I. trebuie să stabilească corectitudinea executării deciziilor luate privind stingerea incendiului și să determine dacă sînt suficiente forțe și mijloace pentru lichidarea incendiului pe fiecare sector.

Statul major operativ la incendiu

30. În componența statului major operativ pot fi: șeful statului major, șeful serviciilor logistice la incendiu și ajutorii lor, responsabili pentru respectarea măsurilor de securitate, agenții de legătură, reprezentanții serviciilor cooperante ale orașului (localității), administrației obiectivului și organelor administrației publice locale, precum și alte persoane, la discreția C.S.I.

31. Statul major operativ se creează:

- la organizarea a trei sau mai multe sectoare de luptă, precum și în cazul în care forțele și mijloacele sînt antrenate la numărul suprasolicitat de apel;
- în caz de incendii la obiectivele economiei naționale, cînd acțiunile de stingere a incendiului este necesar să fie coordonate cu personalul tehnic-ingineresc de serviciu și administrația obiectivului;
- la decizia conducătorului la stingerea incendiului, în funcție de situația creată.

32. Statul major operativ organizează și îndeplinește următoarele sarcini:

- înțîlnirea, amplasarea și distribuirea pe sectoarele de luptă a subunităților sosite;
- recunoașterea incendiului în timpul stingerii lui, colectarea datelor și informarea C.S.I. despre schimbarea situației;
- ținerea documentelor de evidență ale statului major operativ (potrivit anexei 6);
- crearea rezervei de forțe și mijloace;
- colectarea datelor despre cauzele apariției incendiului și prejudiciul produs;
- legătura la incendiu;

- executarea deciziilor, ordinelor C.S.I., controlul executării sarcinilor trasate;
- cooperarea cu alte servicii ale oraşului (localităţii, obiectivului);
- organizarea punctelor de control şi trecere, precum şi punctelor de securitate ale serviciului protecţie împotriva gazelor şi fumului (în continuare – S.P.G.F.);
- asigurarea funcţionării S.P.G.F.;
- asigurarea iluminatului la locul incendiului;
- asigurarea cu hrană a efectivului în cazul incendiilor îndelungate (mai mult de 5 ore), încălzirea efectivului în cazul temperaturilor joase şi protecţia lui de la şocul termic;
- supravegherea şi controlul asupra executării prevederilor tehnicii securităţii la stingerea incendiului;
- asigurarea tehnico-materială a subunităţilor ce execută lucrări la incendiu.

33. Statul major operativ se amplasează în locul cel mai convenabil pentru dirijarea forţelor şi mijloacelor, se asigură cu loc automat de lucru, cu mijloace tehnice, utilaj şi documentar necesar.

34. Locul statului major operativ la incendiu se marchează cu indicator de lumină cu inscripţia “Statul major”.

35. La executarea lucrărilor la incendiu C.S.I., Ş.S.M., Ş.S.L.I., Ş.S.L. şi agenţii de legătură trebuie să dispună de semne distinctive respective, aflate pe partea stângă a pieptului sau brasarde pe mîneacă (potrivit anexei 2). Pe căştile efectivului trebuie să fie semne de distincţie (potrivit anexei 5).

Şeful statului major operativ

36. Şeful statului major operativ se subordonează C.S.I., este locţiitorul lui; asigură îndeplinirea deciziilor C.S.I., conduce statul major operativ şi poartă răspundere pentru îndeplinirea de către statul major a sarcinilor indicate în art.29.

Şeful statului major operativ este obligat:

- să studieze situaţia la incendiu prin organizarea recunoaşterii permanente şi recepţionării datelor de la şefii sectoarelor de luptă;
- să raporteze C.S.I. rezultatele recunoaşterii şi datele despre situaţia creată în cursul stingerii incendiului;
- independent să ia decizii în cazurile ce nu suferă amîinare şi să le îndeplinească raportînd ulterior C.S.I.;
- să efectueze amplasarea forţelor şi mijloacelor conform deciziei luate de C.S.I.;
- să alerteze, la necesitate, forţe şi mijloace suplimentare;
- să transmită ordinele C.S.I. conducătorilor subunităţilor;
- să organizeze legătura la incendiu;
- să asigure controlul executării ordinelor C.S.I. şi ale statului major operativ;
- să creeze rezerva din subunităţile sosite;
- la necesitate, să alerteze serviciile speciale ale oraşului (obiectivului) şi să organizeze cooperarea cu ele;
- să transmită la C.S.A.D.O.I., P.T.U. date despre incendiu;
- să colecteze date despre cauzele apariţiei incendiului şi acţiunile subunităţilor;
- să ţină documentarul statului major operativ;
- să organizeze asigurarea cu hrană şi schimbul de efectiv în caz de lucru îndelungat la incendiu;
- să numească , la necesitate, locţiitorul statului major operativ.

Şeful serviciilor logistice la incendiu

37. Şeful serviciilor logistice la incendiu se numeşte din numărul conducătorilor subunităţii, în raionul deplasării căreia s-a declanşat incendiul, şi se subordonează conducătorului la stingerea incendiului, şefului statului major operativ şi poartă răspundere pentru lucrul serviciilor logistice la incendiu.

38. Sarcina de bază a serviciilor logistice la incendiu este asigurarea debitului necesar de mijloace stingătoare.

Şeful serviciilor logistice la incendiu este obligat:

- să efectueze cercetarea surselor de alimentare cu apă, să organizeze cooperarea cu serviciile de aprovizionare cu apă ale localităţii (obiectivului);
- să organizeze întâlnirea şi amplasarea pe sursele de aprovizionare cu apă a automobilelor sosite, care asigură debitul de apă şi a altor substanţe stingătoare;
- să raporteze şefului statului major operativ despre numărul necesar de autocisterne de incendiu în cazul necesităţii lansării apei prin pompare sau transportării acesteia;
- să asigure utilizarea cât mai eficientă a mijloacelor tehnice şi debitul permanent al apei la locul incendiului;
- să organizeze aprovizionarea oportună a mijloacelor tehnice cu carburanţi şi lubrifianţi, de asemenea, la necesitate, să organizeze transportarea la locul incendiului a substanţelor şi materialelor stingătoare speciale; a utilajului special şi mijloacelor de protecţie a căilor respiratorii pentru funcţionarea neîntreruptă a verigilor S.P.G.F. (instalaţii cu compresoare, tuburi, cartuşe regenerative, aparate izolante de rezervă etc.);
- să asigure protecţia liniilor de furtun, precum şi cooperarea cu lucrătorii de poliţie în vederea reglementării circulaţiei transportului urban pe sectoarele serviciilor logistice la incendiu;
- să țină evidenţa funcţionării mijloacelor tehnice, consumului de substanţe şi materiale stingătoare, să întocmească schema de amplasare a automobilelor de intervenţie pe sursele de aprovizionare cu apă la incendiu şi de instalare a liniilor magistrale de furtunuri, utilizând abrevierile şi semnele convenţionale admisibile (potrivit anexelor 3 şi 8).

39. La dispoziţia şefului serviciilor logistice la incendiu, cu excepţia automobilelor de bază, se transmite tehnica pentru transportarea apei, automobilele cu furtunuri, autoturismele şi autovehiculele, cisternele de alimentare cu combustibil, atelierele de reparaţie auto, autobuzele etc.

40. Pentru conducerea activităţii serviciilor logistice la incendiu, pe diverse direcţii de desfăşurare a acţiunilor la stingerea incendiului, se numesc ajutorii şefului serviciilor logistice la incendiu.

Şeful sectorului de luptă

41. Şeful sectorului de luptă se subordonează conducătorului la stingerea incendiului (şefului statului major operativ) şi îndeplineşte ordinele lui. Poartă răspundere pentru îndeplinirea sarcinilor ce îi revin pe sectorul de luptă încredinţat şi securitatea efectivului subordonat la incendiu, precum şi pentru menţinerea în bună funcţionare a tehnicii de incendiu şi de salvare-deblocare.

42. Şeful sectorului de luptă este obligat:

- să ducă recunoaşterea permanentă şi să raporteze conducătorului la stingerea incendiului sau şefului statului major operativ despre starea creată pe sectorul de luptă;
- să asigure cooperarea între subunităţile ce lucrează pe sectorul lui şi cu subunităţile sectoarelor învecinate;
- să asigure manevrarea şi regruparea urgentă a forţelor şi mijloacelor ce asigură lichidarea rapidă a incendiului pe sector, să raporteze C.S.I. sau şefului statului major operativ despre deciziile luate;
- să ia decizii independente în vederea regrupării forţelor şi mijloacelor ce asigură lichidarea rapidă a incendiului pe sector, raportînd despre decizia luată C.S.I. sau şefului statului major operativ;
- să raporteze conducătorului la stingerea incendiului sau şefului statului major operativ despre îndeplinirea sarcinilor trasate şi lucrul subunităţilor pe sector.

43. La executarea lucrărilor la incendiu pe cinci şi mai multe sectoare de luptă pot fi organizate sectoare ce unesc cîteva sectoare de luptă. Şeful sectorului este numit de către C.S.I..

Organizarea transmisiunilor la incendiu

44. Transmisiunile la incendiu se organizează în scopul asigurării conducerii subunităților, cooperării lor și transmiterii informației:

legătura de conducere se stabilește între C.S.I. și șefii subunităților, între C.S.I. și statul major operativ, șeful serviciilor logistice la incendiu, șefii sectoarelor de luptă, iar, la necesitate, - cu automobilele de intervenție și salvare-deblocare.

Pentru aceasta se folosesc stații radio, telefoane, dispozitive de transmisie, megafoane, instalații de difuzare și alte mijloace tehnice.

legătura de cooperare se stabilește de șefii sectoarelor de luptă (subunităților) și asigură cooperarea între ei.

Pentru legătura de cooperare se utilizează stații radio, telefoane, dispozitive de transmisie și agenți de legătură.

legătura de informație se stabilește între C.S.I., statul major operativ și C.S.A.D.O.I. sau P.T.U. prin stația radio, telefon, cu ajutorul agenților de legătură.

Această legătură trebuie să asigure transmiterea reciprocă a informației C.S.I.D.O.I. sau P.T.U. și subunităților aflate la incendiu și pe itinerar, despre situația creată și mersul stingerii incendiului, alertarea forțelor și mijloacelor suplimentare, precum și transmiterea cerințelor C.S.I. către serviciile de aprovizionare cu apă, de deblocare și gaze, energetic, medical și alte servicii.

La utilizarea mijloacelor de transmisie radio la incendiu, C.S.I. este obligat să asigure respectarea de către toți operatorii a regulilor de trafic radio.

La utilizarea numărului abonatului din rețeaua telefonică pentru activitatea statului major operativ, la indicația șefului statului major operativ, prin intermediul S.T.A. a orașului (obiectivului) este necesar să fie deconectat aparatul de telefon al abonatului pe timpul stingerii incendiului.

Capitolul 3.

Acțiunile subunităților de pompieri și salvatori la stingerea incendiului

45. Echipa pe automobilul de bază este subunitatea tactică primară, capabilă independent să îndeplinească sarcini aparte pentru salvarea persoanelor și bunurilor materiale, precum și stingerea incendiilor și îndeplinirea altor lucrări de salvare-deblocare.

46. Schimbul (garda) de serviciu, în componență de două sau mai multe echipe pe tehnica de bază și specială, este subunitatea tactică de bază a DSE, capabilă să soluționeze independent sarcinile de stingere a incendiilor în corespundere cu posibilitățile sale tactico-tehnice.

47. Transmisiunile la incendiu se asigură cu ajutorul stațiilor radio, telefoanelor, megafoanelor, instalațiilor de difuzare, dispozitivelor de transmisie etc.

48. Pentru iluminatul locului incendiului se folosește aparatul și utilajul transportat pe tehnica de bază și specială.

49. În funcție de condițiile și particularitățile proceselor tehnologice de producție la întreprinderi, subunitățile DSE pot utiliza și alt tip de tehnică.

Deplasarea de intervenție spre locul incendiului

50. Subunitatea DSE are obligațiunea să se prezinte la locul apelului în timpul cel mai scurt posibil. Aceasta se asigură prin:

- recepționarea exactă a adresei, acțiunile corecte și urgente ale dispecerului (radiotelefonistului) pentru trimiterea promptă a subunităților DSE la locul incendiului;
- adunarea rapidă a efectivului în urma alertării și deplasarea subunităților pe cea mai scurtă rută.

51. Pe itinerar șeful superior al subunității este obligat să mențină legătura cu C.A.S.D.O.I. sau P.T.U..

52. La recepționarea în timpul deplasării a informației despre lichidarea incendiului sau a lipsei acestuia, subunitatea DSE este obligată să sosească la locul de apel, cu excepția cazurilor în care dispoziția de refuz vine de la șeful superior, C.A.S.D.O.I și P.T.U..

53. La depistarea pe itinerar a altui incendiu șeful ce conduce subunitatea este obligat să disperseze o parte de forțe și mijloace la lichidarea lui și să comunice imediat C.A.S.D.O.I. sau P.T.U. adresa acestui incendiu și decizia luată.

54. În cazul opririi imprevizibile pe itinerar a unuia din automobile, efectivul (cu excepția conducătorului auto) trece în alte automobile și urmează spre locul de apel.

În toate cazurile de oprire imprevizibilă a automobilului se comunică C.A.S.D.O.I. sau P.T.U.

55. La deplasarea spre locul incendiului pe cale ferată, cu transport acvatic sau aerian, șeful ce conduce subunitatea DSE este obligat să se călăuzească de prevederile instrucțiunilor ministerelor respective și să asigure:

- integritatea automobilelor (fiecare automobil trebuie însoțit de conducătorul auto, iar, la necesitate, – se instalează santinelă);
- siguranța racordării la automobile ;
- cazarea inofensivă a efectivului.

Recunoașterea incendiului

56. Recunoașterea se efectuează continuu, din momentul plecării subunității la locul incendiului și pînă la lichidarea lui.

Scopul recunoașterii constituie colectarea datelor despre incendiu pentru evaluarea situației create și luarea deciziei în vederea desfășurării acțiunilor de stingere a incendiului.

Reușita recunoașterii depinde de oportunitatea și continuitatea efectuării acesteia, verosimilitatea datelor, caracterul activ și perseverența acțiunilor.

57. Recunoașterea trebuie să constate:

- eventualitatea pericolului pentru viața și sănătatea persoanelor, locul aflării, căile și metodele de salvare a lor;
- obiectivul, locul și parametrii incendiului, căile de propagare a focului;
- eventualitatea exploziei, intoxicației, surpării, existentul substanțelor ușor inflamabile, a instalațiilor electrice sub tensiune;
- căile și direcțiile posibile de infiltrare a forțelor și mijloacelor;
- existentul instalațiilor fixe de stingere a incendiului, ordinea punerii lor în funcțiune;
- cele mai apropiate surse de alimentare cu apă în caz de incendii (în continuare –surse de apă) și modul de utilizare a lor;
- necesitatea evacuării bunurilor materiale sau protecția lor împotriva deteriorării și distrugerii lor în urma focului, fumului și apei;
- necesitatea și locul forțării și demontării construcțiilor.

În timpul efectuării recunoașterii, în funcție de situația creată, vor fi soluționate și alte sarcini.

58. Recunoașterea este ghidată (se efectuează) de către conducătorul la stingerea incendiului și alte persoane cu funcții de răspundere, din însărcinarea acestuia, și de fiecare comandant pe sectorul său de lucru.

59. În cazul recepționării informației despre persoanele ce au rămas în încăperile incendiate, componența efectivului de recunoaștere trebuie mărită în scopul acordării de ajutor sinistraților.

60. La organizarea recunoașterii concomitente în câteva direcții, conducătorul la stingerea incendiului este obligat:

- să stabilească cuantumul grupelor de recunoaștere și să le pună sarcinile ce decurg din situația creată;

- să desemneze șefii (superiorii) grupelor de recunoaștere și să le pună sarcinile ce decurg din situația creată;
- personal să efectueze recunoașterea pe cel mai complicat și responsabil sector la incendiu;
- să organizeze efectuarea recunoașterii încăperilor adiacente și celor situate pe etajele superioare și inferioare;

- să stabilească și să indice tipul echipamentului tehnic, precum și măsurile de securitate pentru efectivul grupelor de recunoaștere;

- să stabilească ordinea transmiterii informațiilor.

61. Executanții recunoașterii sînt obligați:

- să aleagă cele mai scurte și inofensive căi de deplasare;
- să facă uz de mijloace tehnice disponibile, documentar, date despre persoanele care cunosc particularitățile și planificarea de construcție a clădirii, procesul tehnologic și utilajul de producție;

- să asigure securitatea persoanelor și evacuarea lor fără obstacole;

- să acorde ajutor imediat sinistraților;

- să ia măsuri în vederea limitării propagării focului și fumului prin toate mijloacele accesibile, la depistarea focarelor arderii să ia măsuri în vederea lichidării lor, protecției bunurilor materiale și utilajului de la deteriorări,

- să forțeze și să controleze încăperile situate pe căile de posibilă propagare a focului și fumului;

- să mențină legătură permanentă cu C.S.I, statul major operativ, raportînd rezultatele recunoașterii.

62. În cazul depistării arderii, recunoașterea se efectuează cu utilizarea mijloacelor de stingere a focului.

63. În scopul asigurării securității la efectuarea recunoașterii este necesar:

- să dispună de echipament de salvare și autosalvare, instrumente necesare pentru desfacerea și demontarea construcțiilor, aparate de iluminat și legătură, măști antigaz izolante și mijloace de stingere a incendiului;

- la intrarea în încăperile cu exces de fum să instaleze postul de siguranță (în continuare - P.S.) al S.P.G.F. și să mențină legătură permanentă cu el;

- să creeze rezerva de protectori ai S.P.G.F., să asigure schimbul periodic al efectivului ce acționează în măști antigaz izolante;

- să memorizeze itinerarul parcurs;

- să deschidă cu precauție ușile încăperii incendiate, utilizînd canaturile ușilor pentru protecția de la erupția posibilă a flăcării sau a gazelor fierbinți;

- să intre în încăperile cu instalații electrice sub tensiune înaltă și în încăperile unde este posibilă explozia, intoxicarea sau contaminarea radioactivă, fiind în prealabil luate toate măsurile de precauție stabilite pentru aceste încăperi, ținîndu-se cont de indicațiile personalului tehnic, ce deservește aceste încăperi;

- să nu folosească foc deschis în încăperile unde se presupune existentul de lichide inflamabile și ușor inflamabile, substanțe explozibile și ușor inflamabile, precum și existentul de gaze combustibile;

- să respecte măsurile de precauție de la eventualele surpări și prăbușiri ale construcțiilor, clădirilor și utilajului tehnologic;

- să înainteze, de regulă, pe lîngă pereții de bază sau pe lîngă pereții cu goluri de fereastră.

Desfășurarea de luptă la incendiu

64. Desfășurarea de luptă a mijloacelor tehnice de bază și speciale se efectuează în corespundere cu tabelele servanților de luptă. Desfășurarea de luptă nu trebuie să încalce mersul normal al lucrărilor de salvare și evacuare a persoanelor.

Pentru instalarea liniilor de furtunuri și ieșirea șefilor de țeavă pe poziție, este necesară folosirea tuturor intrărilor și ieșirilor, scărilor fixe; în măsura posibilităților să nu fie ocupate căile principale de evacuare a persoanelor (până la finalizarea evacuării).

65. Desfășurarea de luptă este constituită din următoarele etape:

- pregătirea pentru desfășurarea de luptă;
- desfășurarea prealabilă;
- desfășurarea de luptă generală.

66. Pregătirea pentru desfășurarea de luptă se efectuează la sosirea subunităților la incendiu concomitent cu recunoașterea și include:

- instalarea automobilului pe sursele de apă, racordarea și captarea apei în pompă;
- luarea de pe fixatoare a echipamentului și utilajului tehnic de intervenție;
- desfășurarea altor măsuri preventive, în funcție de tipul tehnicii sosite la incendiu și condițiile locale (stabilirea căilor de instalare a liniilor de furtunuri peste liniile căii ferate și magistralele auto, metodele de ridicare a liniilor de furtunuri și utilajului tehnic de intervenție la înălțime, necesitatea desfășurării utilajului de salvare-deblocare etc.)

Pregătirea pentru desfășurarea de luptă a autocisternelor (fără instalarea lor pe sursa de apă) constă din:

- aducerea pompei în stare de lucru;
- racordarea liniei de furtunuri cu țeavă la racordul de presiune al pompei.

67. Desfășurarea prealabilă a subunității sosite la locul incendiului se efectuează în cazul în care, potrivit indicilor exteriori, este posibil să fie stabilită direcția instalării liniilor magistrale de furtunuri sau această direcție este indicată de persoana care întâmpină subunitățile DSE.

Desfășurarea prealabilă include:

- executarea lucrărilor prevăzute în art.66;
- instalarea liniilor magistrale de furtunuri și instalarea distribuitoarelor, aducerea spre distribuitoare a furtunurilor de presiune, țevelor de refulare, scărilor și a altui utilaj tehnic de incendiu, necesar pentru stingerea incendiului.

68. Desfășurarea generală, în funcție de situația creată, poate fi efectuată îndată după sosirea subunității la incendiu, de asemenea, după pregătirea sau desfășurarea prealabilă. Ea include aducerea forțelor și mijloacelor în stare de pregătire pentru îndeplinirea sarcinii de luptă la incendiu.

69. La desfășurarea de luptă șefii de țeavă merg spre pozițiile lor pe cele mai scurte și inofensive căi.

Dacă căile sînt barate, comandantul ia măsuri pentru înlăturarea obstacolelor (desfacerea și demontarea construcțiilor) sau asigură ieșirea pe poziții pe alte căi cu ajutorul scărilor de intervenție, autoplatformelor cotite de stingere a incendiilor etc.

70. La desfășurarea de luptă automobilele de intervenție și de salvare-deblocare, utilajul tehnic de intervenție se instalează în asemenea mod ca:

- acestea să nu deranjeze amplasarea forțelor și mijloacelor sosite;
- să asigure concentrarea rapidă a forțelor și mijloacelor pe sectoarele necesare;
- să asigure integritatea liniilor de furtunuri, pe măsura posibilităților, să nu împiedice circulația rutieră în apropierea locului incendiului;
- să asigure locul de parcare a tehnicii de rezervă și deplasarea ei liberă în cazul apariției altui incendiu.

71. Autoscărilor mecanice, basculatoarele auto și scările de incendiu manuale trebuie instalate în asemenea mod încît să nu poată fi izolate de foc sau să nu se afle în zona arderii la dezvoltarea incendiului.

Fixarea scărilor de incendiu vizavi de ferestrele din care izbucnesc flăcări se admite doar în cazul lansării concomitente a țevelor de refulare.

72. Reinstalarea scărilor pe o nouă poziție se efectuează numai în cazul în care efectivul urcat pe ea este anunțat despre aceasta și i se indică căile de întoarcere sau de trecere pe altă poziție.

Salvarea persoanelor la incendiu

73. Lucrările de salvare se organizează și se execută în cazul în care:

- persoanele sînt amenințate de foc, temperatură înaltă;
- există pericolul de explozie sau prăbușire a construcțiilor sau încăperii, în care se află persoane, sînt pline cu fum sau gaze nocive;
- persoanele nu pot părăsi independent locurile periculoase;
- există pericol de propagare a focului și fumului pe căile de evacuare;
- se prevede aplicarea substanțelor stingătoare periculoase pentru viața persoanelor și efectivului.

74. Salvarea persoanelor la incendiu se efectuează cu desfășurarea concomitentă a forțelor și mijloacelor pentru stingerea incendiului.

Debitul țevilor pentru asigurarea condițiilor de salvare inofensivă a persoanelor este obligatoriu, în cazul în care acestea sînt amenințate nemijlocit de foc și căile de salvare sînt tăiate sau pot fi tăiate de foc.

Dacă forțele și mijloacele sînt insuficiente pentru executarea concomitentă a lucrărilor de salvare a persoanelor și de stingere a incendiului, atunci, în primul rînd, se efectuează salvarea persoanelor. C.S.I. este obligat să alerteze numărul sport de apel.

75. Pentru salvarea persoanelor se folosesc cele mai scurte și inofensive căi:

- ieșirile de bază și de rezervă;
- golurile de fereastră, balcoanele, loggiile și galeriile. Totodată, se aplică scările fixe și manuale de incendiu, autoscările, autobasculatoarele, precum și alte instalații și tehnică de salvare;
- trecerile în planșee, dacă prin ele este posibilă evacuarea din clădire sau trecerea în partea lui inofensivă;
- golurile în pereții despărțitori, planșee și pereți, executate de salvatori;

76. Metodele de bază de salvare și evacuare a persoanelor sînt:

- ieșirea sinistătoare a persoanelor în direcție inofensivă;
- evacuarea persoanelor sinistrate, însoțite de salvatori, în cazul în care pe căile de salvare persistă excesul de fum sau starea sănătății și vîrsta sinistraților provoacă îndoială pentru ieșirea independentă din zona periculoasă (copii, bolnavi, persoane în etate);
- evacuarea persoanelor ce n-au posibilitate să se deplaseze de sine stătător;
- coborîrea sinistraților pe scările fixe și manuale de incendiu, autoscări și autobasculatoare, cu ajutorul instalațiilor tehnice și de salvare (instalații individuale de salvare, furtunuri de salvare etc.), în cazul în care căile de salvare sînt blocate de foc sau fum, iar alte metode de salvare sînt imposibile.

77. Ordinea și metodele de salvare a persoanelor se stabilesc de C.S.I. și persoanele de răspundere, care execută lucrările de salvare, în funcție de situația creată la incendiu.

78. La executarea lucrărilor de salvare este necesar:

- să fie luate măsuri de prevenire a panicii, folosind sistemul de înștiințare intern, mijloacele de comunicație prin difuzoare (electromegafoane) și alte mijloace;
- să fie antrenate în lucrările de salvare administrația, personalul de deservire, membrii echipelor benevole de pompieri (în continuare – E.B.P.);
- să fie chemată ambulanța de urgență. Pînă la sosirea ei, primul ajutor sinistraților se acordă cu forțele efectivului subunităților DSE;
- să fie prevăzute locuri pentru cazarea persoanelor salvate.

79. Dacă există date despre locurile de aflare a persoanelor și salvatorii nu le găsesc la locul indicat, este necesar de a examina și de a verifica minuțios toate încăperile cu exces de fum și învecinate cu cele incendiate, unde se pot afla persoane.

Căutarea persoanelor încetează doar în cazul în care este stabilit faptul că nu sînt persoane care urmează să fie salvate.

Stingerea incendiului

80. La stingerea incendiului sînt posibile:

- prezența unui mare număr de persoane care necesită ajutor;
- apariția panicii în rîndurile lor;
- propagarea incendiului în golurile construcțiilor, canalelor, sistemelor transportului pneumatic, prin golurile de fereastră, loggii, balcoane, peste materiale inflamabile și utilaj tehnologic atît pe direcție verticală, cît și pe cea orizontală;
- creșterea rapidă a temperaturii și deplasarea curenților termici în direcția golurilor de fereastră;
- planificarea dificilă a încăperilor;
- formarea amestecurilor de gaze și aer, precum și a celor de vapori și aer în urma descompunerii termice a substanțelor și materialelor;
- eliminarea fumului, produselor toxice în urma arderii și răspîndirea lor rapidă;
- existentul utilajului sub tensiune electrică;
- explozia buteliilor, recipientelor, aparatelor aflate sub presiune;
- existentul substanțelor chimice periculoase;
- deformarea și prăbușirea elementelor de construcție ale clădirilor, edificiilor, utilajului tehnologic;
- prezența în clădiri a unui mare număr de valori materiale, științifice, istorice etc.

81. Limitarea dezvoltării incendiului și lichidarea lui se obține prin:

- concentrarea oportună și acționarea numărului necesar de forțe și mijloace;
- ieșirea rapidă pe poziții a șefilor de țeavă și acțiunile lor iscusite;
- lansarea în flux continuu a substanțelor de stingere;
- formarea distanțelor de siguranță;
- introducerea în zona arderii a mijloacelor stingătoare eficiente.

82. Direcția decisivă a acțiunilor de luptă la stingerea incendiului (în continuare – direcția decisivă) este direcția pe care s-a creat pericol pentru viața persoanelor, precum și pericol de explozie și propagare intensă a focului, unde acțiunile subunităților la momentul dat pot asigura reușita lichidării incendiului.

Stingerea cu succes a incendiului, în majoritatea cazurilor, depinde de introducerea oportună a mijloacelor stingătoare pe direcția decisivă.

După concentrarea forțelor și mijloacelor pe direcția decisivă intră în acțiune forțele și mijloacele de pe alte direcții.

83. Direcția decisivă a acțiunilor la stingerea incendiului se stabilește reieșind din următoarele principii:

- dacă factorii nocivi ai incendiului periclitizează viața persoanelor și salvarea lor este imposibilă fără lansarea țevelor de refulare – forțele și mijloacele principale se concentrează la asigurarea lucrărilor de salvare;
- dacă se creează pericol de explozie și prăbușire a construcțiilor - forțele și mijloacele de bază se concentrează și se introduc în locurile, unde acțiunile subunităților asigură prevenirea exploziei sau a altor factori nocivi;
- dacă prin ardere este cuprinsă o parte a obiectivului și focul se răspîndește pe alte părți ale lui sau pe construcțiile vecine – forțele și mijloacele de bază se concentrează și se introduc pe sectoarele, unde propagarea ulterioară a focului poate conduce la o prejudiciere excesivă;
- dacă arderea a cuprins clădirea (construcția) ce stă separat și nu există pericol de propagare a focului pe obiectivele vecine – forțele și mijloacele de bază se concentrează și se introduc în locurile de ardere mai intensă;
- dacă prin ardere este cuprinsă clădirea ce nu prezintă valoare deosebită, și s-a creat pericol pentru obiectivul aflat în apropiere – forțele și mijloacele de bază se concentrează și se introduc din partea clădirii (construcției) neafectate de incendiu.

84. În cazul insuficienței de forțe și mijloace sosite la primul apel pentru lichidarea incendiului este necesar lansarea apelului suplimentar, solicitînd numărul de forțe și mijloace necesare. În caz de necesitate se antrenează la stingerea incendiului garnizoanele situate în imediata apropiere a subunităților DSE, subunitățile altor servicii de salvare-deblocare, formațiunile benevole de pompieri ale întreprinderilor industriale și agricole, populația și unitățile militare, se organizează demontarea construcțiilor sau clădirilor cu scopul creării distanțelor de siguranță. Pînă la sosirea forțelor și mijloacelor suplimentare se iau măsuri în vederea reținerii dezvoltării incendiului.

85. Existenta de temperatură înaltă, a fumului, gazelor în încăperile incendiate și adiacente nu trebuie să reducă ritmul lucrărilor de lichidare a incendiului, pentru aceasta este necesar concomitent cu stingerea incendiului să fie luate măsuri pentru evacuarea fumului și gazelor din încăperi și reducerea temperaturii.

86. Pentru stingerea incendiilor este necesară aplicarea substanțelor stingătoare eficiente (apă pulverizată fin, spumă, pulberi, apă cu umectanți etc.) și acționarea instalațiilor fixe de stingere a incendiului și conductei interne de incendiu.

87. În cazul în care există un mediu nefavorabil pentru respirație, lucrările de stingere se efectuează în măști antigaz izolante, utilizînd aspiratoare de fum și mijloace de iluminat. Se iau măsuri în vederea reducerii temperaturii înalte prin lansarea spumei sau jeturilor de apă pulverizată.

88. Nu se admite concentrarea efectivului pe suprafața planșeului incendiat sau sub el.

Pentru asigurarea funcționării eficiente a sistemelor de pompare prin furtunuri, la stingerea incendiilor în construcțiile subterane, presiunea necesară a pompei trebuie să fie redusă ținînd cont de adîncimea fundației construcțiilor.

Liniile magistrale de rezervă urmează să fie instalate cu prioritate spre țevile de refulare, ce funcționează pe direcția decisivă.

Se controlează starea construcțiilor și se protejează de la influența temperaturii înalte, în primul rînd, formele, nodurile de îmbinare, proptelele etc.

89. La necesitate, se vor lua măsuri pentru deconectarea rețelei energetice, de iluminat și a gazoductelor.

90. Se efectuează forțarea golurilor în construcții, canale tehnologice, de ventilație, de evacuare a gunoiului, precum și în alte canale pe toată lungimea lor.

La arderea în golurile construcțiilor clădirilor și în canalele de ventilație se introduc țevile de apă tip "B", țevile cu presiune înaltă (Ț.P.Î) și țevile cu spumă.

91. Pentru stingerea incendiului ce a luat proporții se lansează țevile tip "A" și țevile cu afet, cu trecerea ulterioară, pe măsura lichidării lui, la țevile cu ajutoare cu un diametru mai mic.

92. Pentru stropirea cu apă a locurilor arderii se introduc țevile tip "B", Ț.P.Î., se admite utilizarea hidranților interni de incendiu.

93. Prima autocisternă, de regulă, se instalează mai aproape de locul incendiului cu lansarea țevii pe direcția decisivă, iar următoarele autocisterne (autopompe) se instalează pe cele mai apropiate surse de apă cu instalarea liniilor magistrale de furtunuri spre locul incendiului.

După consumarea mijloacelor stingătoare din autocisternă, țeava se racordează la distribuitorul liniei de furtunuri instalate la automobilul de intervenție parcat la sursa de apă.

În cazul incendiului de proporție, cînd se solicită lansarea țevilor tip "A", prima autocisternă se instalează îndată la sursa de apă.

94. În cazul lansării apei prin refulare se stabilește numărul necesar de automobile de intervenție, căile și modul de amplasare a liniilor de furtunuri.

95. La umplerea încăperii incendiate cu spumă, C.S.I. trebuie să stabilească:

- volumul încăperii ce urmează să fie tratată cu spumă;
- locul instalării planșeelor ce împiedică răspîndirea spumei;
- numărul necesar de spumant, țevi generatoare de spumă și locurile instalării lor;
- locurile amplasării aspiratoarelor de fum, ce facilitează lansarea spumei în direcția solicitată.

96. La lansarea spumei în încăperea este necesar:

- instalarea țevilor generatoare de spumă mai sus de nivelul arderii;
- amplasarea aspiratoarelor de fum și altor agregate de ventilație vizavi de locul instalării țevilor generatoare de spumă și acționarea lor în vederea eliminării produselor arderii;

- trimiterea urgentă a echipei de protectori după umplerea încăperii cu spumă pentru clarificarea situației și lichidarea focarelor rămase ale arderii.

97. În scopul evitării vărsării abundente a apei este necesar:

- aplicarea țevelor cu robinet, țevelor pulverizatoare, T.P.Î.;
- aplicarea spumei, pulberilor, apei cu umectanți;
- oprirea oportună a funcționării țevelor sau retragerea lor în exterior.

98. Incendiul se consideră localizat în cazul în care nu prezintă pericol pentru viața persoanelor și animalelor, iar dezvoltarea incendiului este limitată și posibilitatea lichidării lui este asigurată cu forțele și mijloacele de care se dispun.

99. Incendiul se consideră lichidat când arderea a încetat și s-au luat măsuri ce anticipează reînceperea arderii. După lichidarea incendiului este posibilă executarea lucrărilor de demontare, răcire a construcțiilor fierbinți, stabilire a cauzelor incendiului, instalare a posturilor.

100. Schimbul (garda, echipa) se poate retrage de la hotarul sectorului de luptă ocupat numai cu aprobarea C.S.I. sau a șefului sectorului de luptă.

101. Retragera forțelor și mijloacelor se efectuează după lichidarea incendiului sau reducerea volumului de lucrări la incendiu. În această perioadă se execută lucrări de captare a apei revărsate, de surpare a construcțiilor șubrede arse, de eliminare a fumului din încăperi până la concentrații inofensive pentru persoane, precum și după organizarea lichidării de către alte servicii speciale și de salvare-deblocare a fenomenelor periculoase secundare, cum ar fi răspîndirea lichidelor ușor inflamabile și inflamabile, excesul de gaze în încăperi, scînteierea utilajului electric. Alimentarea cu apă a autocisternelor se efectuează la sursele de apă cele mai apropiate de incendiu.

102. Sosind la locul dislocării, în timp minim, se iau măsuri în vederea aducerii tehnicii, utilajului și efectivului în stare de pregătire de luptă.

Executarea lucrărilor speciale la incendiu

103. La lucrările speciale la incendiu se raportează: lucrările într-un mediu nefavorabil respirației, evacuarea fumului, demontarea construcțiilor, deconectarea utilajului electric, iluminarea locului incendiului, protecția împotriva apei revărsate, acordarea ajutorului medical sinistraților etc.

104. Lucrările speciale sînt orientate la crearea condițiilor pentru îndeplinirea sarcinilor de stingere a incendiului și salvare a persoanelor.

105. La executarea lucrărilor într-un mediu nefavorabil respirației este necesar:

- formarea echipelor de protectori din trei-cinci persoane (inclusiv comandantul echipei), care dispun de măști antigaz izolate monotip.

În cazuri aparte (la executarea lucrărilor primordiale de salvare-deblocare), prin decizia C.S.I., componența echipelor poate fi redusă până la două persoane:

- comandantul echipei serviciului protecție împotriva gazelor și fumului va ține legătură permanentă cu postul de siguranță și prin intermediul lui va raporta periodic C.S.I., șefului sectorului de luptă sau șefului punctului de control și trecere despre situația creată și acțiunile întreprinse;

- la depistarea pe itinerar a sinistratului, va acorda ajutor acestuia (transportarea sau ducerea într-o zonă sigură), după care fapt va continua îndeplinirea sarcinii;

- în construcțiile subterane cu o distanță (suprafață) mare va trimite echipele S.P.G.F. cu un număr de cel puțin 5 persoane, totodată, va instala la postul de siguranță o echipă a S.P.G.F. în plină pregătire de luptă pentru acordarea ajutorului urgent efectivului echipelor aflate în mediul nefavorabil respirației.

106. Activitatea echipelor S.P.G.F. la incendiu este condusă:

- la executarea lucrărilor de stingere de către un schimb, de regulă, de conducătorul schimbului de serviciu sau, la dispoziția acestuia, de comandanții echipelor, în componența cărora sînt grupele S.P.G.F.;

- în timpul executării concomitente a activității de mai multe gărzii – de către persoanele din efectivul de conducere, desemnate de C.S.I., și șefii sectoarelor de luptă;

- în timpul executării activității echipei speciale a S.P.G.F. - de către comandantul echipei sau persoana din efectivul de conducere, desemnată de C.S.I., sau șeful sectorului de luptă;
- în cazul în care șeful superior însoțește echipa în mediul nefavorabil respirației, atunci el se include în componența echipei și conduce activitatea acesteia.

107. La incendiile complicate, îndelungate, unde sînt acționate cîteva echipe ale S.P.G.F., C.S.I. este obligat să organizeze punctul de control și trecere (P.C.T.). Conducerea lucrului P.C.T. se efectuează de șeful P.C.T., desemnat de C.S.I. din numărul celor mai pregătite și cu experiență persoane din efectivul de conducere.

108. Pentru eliminarea fumului este necesar să se folosească sistemul de protecție împotriva fumului, automobilele pentru eliminarea fumului și exhaustoarele de fum, ventilatoarele și batardourile din prelată.

109. Desfacerea și demontarea construcțiilor clădirilor se efectuează cu scopul:

- salvării persoanelor și evacuării bunurilor materiale;
- depistării focarelor latente de ardere;
- aplicării eficiente a substanțelor stingătoare;
- formării distanțelor de siguranță pentru limitarea propagării focului;
- evacuării fumului și gazelor;
- excluderii pericolului de prăbușire a construcțiilor;
- pătrunderii în focarul incendiului sau în interiorul clădirii în scopul lansării țevilor.

110. Desfacerea și demontarea construcțiilor clădirilor se efectuează în limitele necesare pentru executarea în întregime a lucrărilor preconizate, cu aplicarea instrumentului mecanizat.

Pentru depistarea focarelor latente ale arderii, eliminarea fumului și aplicarea substanțelor stingătoare, construcțiile se forțează după ce mijloacele de stingere se concentrează la locul în cauză și sînt gata pentru acționare.

Lucrările de formare a distanțelor de siguranță în scopul barării propagării incendiului trebuie să fie finisate pînă la apropierea focului de locul acestor distanțe.

111. La forțarea și demontarea construcțiilor clădirilor este necesar să fie luate toate măsurile în vederea reducerii capacității portante a construcțiilor, precum și excluderii provocării prăbușirii lor și deteriorării magistralelor termice, conductelor cu gaze, rețelelor energetice și instalațiilor electrice.

112. La aruncarea construcțiilor de la înălțime, locurile căderii lor este necesar să fie îngrădite sau încercuite.

113. Pentru iluminatul încăperilor se utilizează lanterne electrice, iar în cazul în care acest iluminat este insuficient – se aplică suplimentar proiectoare alimentate de la generatorul automobilului. În acest caz este necesar de a conecta proiectorul înainte de intrarea în încăpere.

114. Instalarea corpurilor de iluminat la locul incendiului este necesar să fie efectuată conducîndu-se de următoarele reguli:

- în primul rînd, se iluminează căile de evacuare a persoanelor;
- încăperile cu pericol de explozie se iluminează din exterior prin geamuri;
- în încăperile cu exces de fum, mari după suprafață, se stabilesc proiectoare puternice, în cazuri aparte ele servesc drept puncte de orientare pentru persoanele ce execută lucrări în aceste încăperi;
- proiectoarele, racordurile, prizele de curent, duzele de treceri și alte mijloace de conectare a cablurilor se amplasează în locurile unde este exclusă căderea apei pe ele, precum și lipsește pericolul deteriorării în urma prăbușirii elementelor de construcție.

115. Cablurile și instalațiile electrice, aflate sub tensiune, se lasă fără curent, dacă acestea:

- sînt deteriorate și periclitează viața persoanelor aflate în zona incendiului și a lucrătorilor DSE, care execută lucrări de stingere a incendiului;
- creează pericolul de apariție a noilor focare ale arderii;
- împiedică executarea lucrărilor de stingere a incendiului și de demontare a elementelor de construcție.

116. Deconectarea utilajului electric, aflat sub tensiune înaltă, se efectuează de reprezentantul serviciului energetic al obiectivului (orașului, raionului).

117. Deconectarea utilajului electric cu tensiune ce nu depășește 220V poate fi efectuată de efectivul subunităților DSE, numai la indicația C.S.I., șefului sectorului de luptă și, nemijlocit, sub conducerea acestuia.

În cazul imposibilității utilizării în acest scop a dispozitivelor de deconectare (întrerupătoare cu pîrghie, siguranțe etc.), cablurile electrice se taie cu foarfece speciale, totodată respectînd regulile tehnicii securității.

Capitolul 4.

Obligațiunile efectivului subunităților DSE la desfășurarea acțiunilor de stingere a incendiilor

Obligațiunile pompierului-salvator

118. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului pompierul-salvator este obligat:

- să cunoască sarcina sa la stingerea incendiului, precum și sarcina echipei;
- să îndeplinească dispozițiile și ordinele comandanților și șefilor necondiționat, exact și în termen;
- să nu părăsească poziția sa fără permisiunea comandantului, cu excepția cazurilor de pericol al vieții sau de traumatism;
- să mențină legătura cu comandantul echipei și pompierii-salvatori din echipa sa;
- să manifeste inițiativă și ingeniozitate la executarea sarcinii;
- să prevină persoanele sinistrate și să ia măsuri de salvare în cazul depistării pericolului pentru viața lor, fapt despre care să raporteze comandantului echipei;
- să țină sub control buna funcționare a echipamentului tehnic de incendiu, utilajului (echipamentului) de salvare-deblocare și să le folosească grijuliu;
- să respecte regulile tehnicii securității;
- să poată acorda ajutor medical primar sinistraților;
- să verifice existentul echipamentului tehnic de incendiu, utilajului (echipamentului) de salvare-deblocare încredințat după finalizarea lucrărilor, rezultatele fiind raportate conducătorului echipei.

119. Pompierul-salvator ce intră în componența echipei S.P.G.F. este obligat:

- să dispună de echipament, utilaj tehnic de incendiu și mijloace de protecție necesare;
- să însoțească în permanență comandantul echipei;
- să supravegheze atent situația creată;
- la depistarea persoanelor aflate în pericol, apariția fumului sau focului în încăperi și în golurile elementelor de construcție ale clădirilor să raporteze imediat despre aceasta comandantului echipei.

120. La salvarea persoanelor pompierul-salvator este obligat:

- să dispună de utilaj tehnic de incendiu, utilaj (echipament) de salvare-deblocare, necesar pentru modul de salvare indicat de comandant;
- la intrarea în încăpere să anunțe sinistrații despre acordarea de ajutor;
- să aleagă cea mai scurtă cale și cea mai inofensivă metodă de salvare, dacă acestea nu sînt indicate de comandantul echipei;
- să parcurgă cu persoanele salvate zona de temperaturi ridicate și fumizare densă numai în cazuri deosebite, luînd măsuri de protecție a sinistratului de la influența focului și fumului.

121. La instalarea liniei de furtunuri pompierul-salvator este obligat:

- să aleagă cele mai convenabile și scurte căi spre poziția șefilor de țeavă;
- să evite amplasarea liniilor de furtunuri pe suprafața obiectelor ascuțite sau incendiate, precum și în locurile unde sînt revărsate substanțe concentrate, în cazul în care nu sînt alte căi, atunci la instalarea furtunurilor este necesar să fie folosit un strat din mijloace improvizate disponibile și alte mijloace pentru protejarea lor de la deteriorări;
- să nu blocheze cu liniile de furtunuri trecerile și scările clădirii, să instaleze liniile de furtunuri, preponderent, în casele scării;

- să instaleze liniile de furtunuri pe părțile străzii, drumului, curții, după posibilitate, pe partea necarosabilă, iar peste terasamentele căii ferate – pe sub șine;
- să protejeze furtunurile instalate pe partea carosabilă a drumului (străzii) cu punți de trecere, iar cele instalate peste parapete – cu scaune de furtunuri;
- să nu admită instalarea distribuitorilor pe partea carosabilă a drumului, torsiunea și îndoirea furtunurilor, lovirea racordurilor capetelor de cuplare de terasamentul rigid al drumului, precum și îndoirea bruscă a furtunurilor la instalarea lor peste bariere;
- să fixeze liniile de furtunuri instalate la înălțime cu dispozitive de stingere;
- să dispună de rezerva necesară de linii de furtunuri în scopul avansării șefului de țeavă și asigurării manevrabilității țevii;
- să utilizeze, de regulă, în interiorul încăperilor furtunuri cauciucate;
- să amplaseze linia de furtun pe autoscară între trepte, fixând-o cu dispozitive respective;
- pentru ridicarea liniilor de furtunuri la înălțime să folosească dispozitive speciale;
- să țină sub control starea liniilor de furtunuri;
- să stabilească feșele de furtun pe furtunurile deteriorate sau să schimbe furtunul ieșit din funcțiune.

122. La evacuarea bunurilor materiale pompierul-salvator este obligat:

- să respecte consecutivitatea evacuării în modul indicat de comandantul echipei;
- să manifeste atitudine grijulie față de bunurile materiale evacuate și să ia măsuri pentru integritatea lor;

- să nu blocheze căile de evacuare.

123. În timpul executării acțiunilor cu utilizarea țevii pompierul-salvator este obligat:

- să se apropie pe cât e posibil de locul arderii, totodată, formînd rezerva necesară a liniei de furtunuri;
- să înainteze cu țeava lansînd jetul de apă asupra locurilor de ardere intensă, elementelor de construcție și obiectelor evident incendiate și nicidecum asupra fumului;
- să orienteze jeturile de apă în direcția propagării focului, în primul rînd, asupra acelor părți ale construcțiilor, arderea sau reducerea rezistenței cărora la supraîncălzire poate provoca prăbușirea construcției în ansamblu sau a părților ei;
- să orienteze jetul de apă de sus în jos la stingerea suprafețelor verticale;
- să închidă sau să scoată țeava afară după lichidarea arderii;
- la schimbarea poziției să înceteze temporar lansarea apei;
- la executarea lucrărilor la înălțime să utilizeze accesorii de siguranță;
- să execute lucrări pe scări utilizînd țeava numai după fixarea ei cu ajutorul cîrligelor de siguranță;
- să nu lase țeava fără supraveghere chiar și după încetarea lansării apei;
- să nu atingă și să nu îndrepte jetul de apă spre cablurile electrice, aflate sub tensiune, dacă nu au fost executate toate prevederile tehnicii securității;
- la existentul ambalajului fragil sau de sticlă să lichideze arderea lansînd apă pulverizată sau spumă;
- să protejeze rezervoarele cu lichide ușor inflamabile și combustibile, buteliile cu gaze comprimate, instalațiile și aparatajele aflate sub presiune anticipînd efectul termic prin răcirea uniformă a suprafețelor supraîncălzite;
- să protejeze împotriva efectului termic construcțiile sau unele părți ale clădirii, îndreptînd jetul de apă spre construcțiile amenințate de foc;
- să nu orienteze jetul de apă asupra locurilor lansării spumei.

124. La efectuarea lucrărilor de desfacere și demontare a construcțiilor clădirii pompierul-salvator este obligat:

- să efectueze acțiuni în limitele indicate de comandantul echipei;
- să aplice utilajul (instrumentul) de incendiu și salvare-deblocare;
- să forțeze cu iscusință construcțiile pentru lichidarea focarelor arderii după ce vor fi pregătite mijloacele de stingere:

- să execute lucrări de desfacere și demontare evitînd pe cît e posibil prejudiciul pentru clădire, utilaj și bunuri materiale, să nu admită deteriorarea conductelor și armaturii, precum și a liniilor de comunicații și rețelelor energetice;

- cu permisiunea comandantului să efectueze aruncarea de la înălțime a construcțiilor demontate, respectînd măsurile de precauție;

- întru evitarea căderii instalațiilor aflate pe elementele de construcție verticale (țevilor metalice, instalațiilor de antenă etc.) să nu admită deteriorarea fixării lor (tiranților, distanțierelor, stîlpilor de sprijin etc.);

- să demoleze coșurile de fum, stîlpii de sprijin sau părțile clădirilor sub conducerea nemijlocită a C.S.I. (sau a persoanei la indicația C.S.I.) după retragerea din zona periculoasă a persoanelor și tehnicii;

- să forțeze ușile și ferestrele, după posibilitate, fără deteriorarea acestora.

125. Pompierul-salvator de legătură are în sarcină:

- după primirea și precizarea ordinelor șefului, să le transmită la timp, fără denaturarea esenței lor;

- urgent, corect și la destinație să transmită ordinele orale, după care fapt să revină prompt la șef și să raporteze despre transmiterea ordinului;

- să stabilească și să mențină legătură permanentă cu statul major operativ la incendiu;

- să dispună de stație radio portativă, agendă de telefoane, lista semnalelor de apel, carnet de notițe cu hîrtie curată, creioane, lanternă electrică;

- să poată lucra la stațiile radio, să cunoască și să respecte regulile de trafic radio. Să poată acorda ajutor medical primar sinistratului.

126. Pompierul-salvator patrulă la locul lichidării incendiului este obligat:

- să supravegheze teritoriul unde este lichidat incendiul, la depistarea focarelor de ardere să sesizeze subunitatea DSE și să înceapă stingerea acestora;

- să mențină legătură periodică cu C.S.A.D.O.I.(P.T.U.), să informeze despre situația creată pe sectorul încredințat;

- să nu părăsească sectorul păzit fără ordinul șefului său;

- după primirea permisiunii de retragere să pună la curent administrația obiectivului despre acest fapt.

Obligațiunile conducătorului automobilului de intervenție la incendii și de salvare-deblocare

127. Conducătorul automobilului de intervenție (de salvare-deblocare) are în sarcină:

- să cunoască și să respecte regulile îmbarcării efectivului și plasării echipamentului tehnic de incendiu și utilajului de salvare-deblocare;

- să respecte cu strictețe regulamentul circulației rutiere și instrucțiunea de exploatare a automobilului de intervenție;

- să staționeze automobilul de intervenție în asemenea mod, încît la dezvoltarea bruscă a incendiului să-l poată amplasa într-un loc sigur, pentru a nu împiedica trecerea și desfășurarea forțelor și mijloacelor sosite la incendiu și pentru a exclude posibilitatea electrocutării;

- să se afle permanent lîngă automobil, asigurînd funcționarea permanentă a sistemelor, mecanismelor și agregatelor lui, permanent să țină sub control ordinele și semnalele comandantului echipei;

- să asigure lansarea permanentă a substanțelor de stingere;

- în timpul livrării apei în linia de furtunuri să sporească treptat presiunea și să o mențină potrivit ordinului șefului;

- în cazul temperaturilor joase să nu oprească funcționarea pompei;

- să țină sub control consumul substanțelor de stingere și combustibilului, să raporteze la timp despre necesitatea suplimentării lor;

- în cazul perturbării funcționării normale a mecanismelor automobilului să raporteze șefului, totodată să ia măsuri în vederea depistării și lichidării defecțiunilor;

- să efectueze lucrări de deservire tehnică a automobilului la incendiu;
- să acorde primul ajutor medical sinistraților;
- să lucreze la stația radio respectând regulile de comunicare radio;
- să poată folosi mijloacele de protecție individuală.

128. La executarea lucrărilor pe autoscară sau pe autoelevator conducătorul automobilului este obligat:

- să ia în calcul gabaritele autoscării sau autoelevatorului pe calea deplasării și îndeosebi la curbe, treceri sub poduri și bolți;
- instalând autoscara (autoelevatorul) pentru avansare, să pună automobilul cu roțile pe un teren durabil (pavaj), ținând cont de panta terenului;
- să parcheze automobilul luând în calcul lansarea maximă și asigurarea manevrării scării sau a brațului elevatorului;
- să supravegheze cu strictețe numărul-limită admisibil de persoane aflate în același timp pe tronsoanele scării sau în nacela elevatorului.

Obligațiunile comandantului echipei

129. Comandantul echipei este șef nemijlocit al efectivului echipei și poartă răspundere pentru acțiunile și securitatea acestora. El conduce activitatea echipei.

130. Comandantul echipei are în sarcină:

- să conducă stingerea incendiului până la sosirea șefului superior. În alte cazuri să raporteze C.S.I., totodată, predând insigna (potrivit anexei 7) și în continuare să îndeplinească ordinele lui;
- să cunoască sarcina ce revine echipei sale și a schimbului de serviciu, să anunțe fiecare pompier-salvator despre ea;
- să asigure cooperarea servanților;
- să asigure executarea corectă și exactă a ordinelor, dispozițiilor și semnalelor de către pompieri-salvatori;
- să controleze respectarea de către efectivul echipei a regulilor tehnicii securității;
- să mențină legătura cu șeful căruia i se subordonează, să-i raporteze la timp despre modificarea situației pe sectorul de lucru;
- să asigure funcționarea eficientă a tehnicii;
- să asigure alimentarea la timp a tehnicii cu substanțe stingătoare, carburanți și lubrifianți;
- să cunoască modul de exploatare a stațiilor radio, respectând regulile de comunicare radio;
- să poată acorda primul ajutor medical sinistraților.

131. La desfășurarea de luptă are obligația:

- să asigure desfășurarea într-un timp minim;
- să indice efectivului echipei sursa de apă, direcția și modurile de desfășurare a liniilor de furtunuri, locul instalării distribuitorilor, luând în calcul utilizarea unui număr minim de furtunuri în linii, numărul și tipurile de țevi, precum și pozițiile șefilor de țevă, locurile instalării scărilor de incendiu;
- să țină sub control corectitudinea instalării scărilor de incendiu;
- să raporteze șefului, căruia i se subordonează la incendiu, despre executarea desfășurării de luptă.

132. La executarea lucrărilor de desfacere și demontare a construcțiilor are obligațiunea:

- să desemneze pompierii-salvatori necesari la executarea acestor lucrări, să-i asigure cu utilaj și instrumente corespunzătoare, să indice scopul lucrărilor executate, locurile și volumul de lucrări de desfacere și demontare;
- dacă desfacerea și demontarea construcțiilor se efectuează cu forțele unei echipe, să indice pompierilor-salvatori locul pentru amplasarea materialelor demontate, jos (lângă locul căderii acestora) să instaleze santinelă;
- să asigure îndeplinirea regulilor de desfacere și demontare a construcțiilor, precum și manipularea grijulie a utilajului și materialelor;

- să asigure executarea inofensivă a lucrărilor, luând măsuri pentru lipsirea de curent a instalațiilor și utilajului electric, deconectarea conductelor cu gaze din apropierea locului de executare a lucrărilor, precum și împotriva surpării construcțiilor;

- să supravegheze montarea construcțiilor portante și să nu admită deteriorarea lor.

133. La executarea sarcinilor ce țin de evacuare, pe căile și locurile amplasării bunurilor materiale:

- să indice pompierilor-salvatori consecutivitatea evacuării, căile și locul amplasării bunurilor materiale;

- să supravegheze manifestarea unei atitudini grijului față de integritatea și păstrarea bunurilor materiale evacuate.

134. În timpul executării sarcinii șefului serviciilor logistice la incendiu, responsabil de înțînirea și distribuirea subunităților, este obligat să întîmpine subunitățile, să indice sursele de apă, la care trebuie instalate automobilele de incendiu, să transmită conducătorilor subunităților dispozițiile C.S.I. (șefului statului major operativ, șefului serviciilor logistice la incendiu) și să indice locul dislocării statului major.

135. La comanda sau la semnalul “La loc comanda” este necesar:

- să verifice prezența efectivului echipei;
- să verifice existentul de utilaj, să asigure alimentarea cu apă a autocisternelor;
- să raporteze șefului, căruia i s-a subordonat comandantul echipei la incendiu, despre pregătirea echipei de plecare.

136. În timpul executării serviciului împreună cu echipa la locul incendiului lichidat este necesar:

- să organizeze supravegherea permanentă a locului incendiului;
- să țină în alertă permanentă mijloacele de stingere;
- depistînd focarele arderii, să informeze C.S.A.D.O.I (P.T.U.) și să ia măsuri de lichidare a lor;

- să părăsească locul incendiului la ordinul comandantului schimbului de serviciu, din care face parte echipa sa, sau al C.S.A.D.O.I. Despre retragerea echipei să aducă la cunoștință administrației obiectivului, punîndu-i în seamă supravegherea ulterioară.

137. După revenirea echipei în subunitate, comandantul echipei are obligația:

- să asigure repunerea rapidă a efectivului, automobilului, echipamentului tehnic de intervenție și utilajului de salvare-deblocare în stare de pregătire, raportînd șefului schimbului de serviciu despre aceasta;

- să ia măsuri pentru uscarea sau înlocuirea echipamentului de luptă al efectivului echipei, ce a participat la stingerea incendiului.

Obligațiunile șefului schimbului (gărzii) de serviciu

138. Șeful schimbului (gărzii) de serviciu conduce activitățile schimbului (gărzii), poartă răspundere pentru realizarea sarcinii trasate și securitatea efectivului, păstrarea tehnicii, echipamentului tehnic de intervenție și utilajului de salvare-deblocare.

139. La sosirea schimbului (gărzii) la locul apelului primul – șeful schimbului (gărzii) de serviciu este conducător la stingerea incendiului, iar în cazul apelului suplimentar – este obligat să raporteze despre sosire C.S.I. (statului major), să depună insigna, să primească sarcina și să asigure îndeplinirea ei.

La finalizarea lucrărilor de stingere a incendiului să întocmească actul de constatare a incendiului (anexa 1).

140. În timpul deplasării spre locul chemării:

- să stabilească cea mai scurtă rută de deplasare și să controleze respectarea de către conducătorii auto a Regulamentului circulației rutiere;

- să facă cunoștință cu documentația operativă privind lichidarea consecințelor situației excepționale (incendiului);

- permanent să asculte la stația radio informația de la locul incendiului, C.S.A.D.O.I. și P.T.U.;

- în cazul opririi forțate în timpul deplasării, să se conducă de art.54 al prezentului regulament.

141. În timpul executării lucrărilor de salvare:

- să repartizeze forțele și mijloacele pentru acordarea promptă a ajutorului primar sinistraților aflați în pericol;

- să indice șefilor echipelor căile și metodele de salvare a persoanelor;

- paralel cu acțiunile de salvare a persoanelor să organizeze activitatea de lichidare a incendiului, detașând în acest scop efectivul neantrenat la lucrările de salvare;

- să organizeze acordarea primului ajutor medical sinistraților.

142. La desfășurarea de luptă:

- să stabilească sarcinile fiecărei echipe, luând în calcul acționarea oportună a forțelor și mijloacelor necesare.

143. În cazul lansării țevelor de refulare:

- să desemneze șeful echipei pentru conducerea cu lucrul țevii cu afet;

- la livrarea apei spre țeava cu afet de la două automobile să organizeze legătura între conducătorii auto;

- la utilizarea țevelor generatoare de spumă sau pulberi să stabilească modul lansării spumei sau pulberilor în focarul incendiului și să desemneze șeful echipei pentru conducerea cu lucrul țevii, ce consumă maximul de substanțe stingătoare;

- să pregătească țevile lansatoare de apă pentru stingerea definitivă a focarelor mici ale arderii (răcirea construcțiilor) după lansarea spumei sau pulberilor.

144. La organizarea lucrărilor de desfacere și demontare a construcțiilor:

- să repartizeze sectoarele de lucru între echipe, să le asigure cu substanțe de stingere, să lanseze șefilor echipelor dispoziții privind executarea lucrărilor, indicând scopul, volumul și limitele desfacerii sau demontării, precum și locurile pentru plasarea materialelor.

145. La organizarea evacuării bunurilor materiale:

- să efectueze evacuarea paralel cu lichidarea incendiului;

- să desemneze șeful echipei pentru dirijarea acțiunilor de evacuare, indicând consecutivitatea și căile de evacuare, precum și locul amplasării bunurilor materiale evacuate, asigurând integritatea lor.

146. În cazul evacuării animalelor:

- să stabilească starea animalelor, specia și numărul lor total, modul de întreținere;

- să stabilească căile, modul și locul evacuării;

- să ia măsuri pentru evacuarea fumului;

- să antreneze la lucrările de evacuare personalul de deservire și membrii formațiunilor benevole;

- să utilizeze toate ieșirile existente pentru evacuarea inofensivă a animalelor și lansarea concomitentă a țevelor pentru lichidarea incendiului.

147. Odată cu revenirea în subunitate să asigure aducerea imediată a efectivului și tehnicii în stare de pregătire, să informeze C.S.A.D.O.I. despre pregătirea schimbului pentru intervenție.

Titlul II.

Particularitățile stingerii incendiului

Capitolul 5.

Stingerea incendiilor în condiții nefavorabile

Stingerea incendiilor în condițiile insuficienței de apă, temperaturilor joase și vântului puternic

148. În cazul insuficienței de apă C.S.I. are în sarcină:

- să organizeze lansarea țevelor doar pe direcția decisivă, asigurând localizarea incendiului pe alte sectoare prin demontarea construcțiilor și crearea distanțelor de siguranță necesare;
- să efectueze recunoașterea suplimentară a surselor de apă în scopul determinării rezervei de apă (puțuri arteziene, turnuri de răcire, fântâni, deversoare etc.);
- să organizeze lansarea apei pentru stingerea incendiilor, ce au luat proporții, cu ajutorul stațiilor de pompare, trenurilor de incendiu, precum și prin pompare cu ajutorul pompelor automobilelor de intervenție;
- dacă este imposibilă lansarea apei prin liniile magistrale de furtunuri (din lipsă de furtunuri, automobile de intervenție, surse de apă), să organizeze transportarea apei cu autocisterne, mașini de stropit etc.;
- să organizeze punctul de alimentare cu apă a tehnicii și să desemneze responsabilul de funcționarea lui permanentă;
- să organizeze umplerea bazinelor de apă cu volum mic;
- dacă variația de înălțime între automobilul de intervenție și nivelul apei din rezervor depășește înălțimea maximă de aspirație a pompelor sau lipsesc căile de acces la sursele de apă, să organizeze captarea apei cu ajutorul hidroelevatoarelor de incendiu, motopompelor sau altor mijloace;
- să organizeze construirea rezervoarelor de apă provizorii și danelor în cazul stingerii incendiilor de proporții, complicate și de durată;
- să lanseze țevi cu diametru mic la ajutoare, să utilizeze țevi pulverizatoare de închidere, asigurând consumul econom al apei și aplicând umectanți și spumă;
- în cazul presiunii scăzute a apei în rețea să ia măsuri pentru sporirea ei. Captarea apei din hidranții de incendiu să fie efectuată prin intermediul tuburilor rigide de aspirație sau din puțurile hidranților;
- dacă la locul incendiului nu există surse de apă și nu este de unde și cu ce să fie transportată apa, să organizeze acțiuni în vederea prevenirii propagării focului recurgând la demontarea construcțiilor, eliminarea obiectelor și unor construcții incendiate ale clădirilor sau demolarea clădirilor și edificiilor. Iarna să organizeze acoperirea cu zăpadă a construcțiilor incendiate.

149. În cazul stingerii incendiului în condiții de temperaturi joase, C.S.I. este obligat:

- să aplice la incendiile deschise și la dispunerea suficientă a apei țevi de mare consum, să nu admită utilizarea țevelor de închidere și țevelor pulverizatoare;
 - să utilizeze linii din furtunuri cauciucate cu diametru mare;
 - distribuitoarele de furtunuri, dacă e posibil să se instaleze în interiorul clădirilor, iar în cazul instalării lor în exteriorul clădirilor, să fie termoizolate;
 - racordurile de furtunuri și distribuitoarele se acoperă cu zăpadă;
 - în cazul alimentării cu apă din rezervoare sau de la hidranți de incendiu, se livrează prioritar apa din pompă în racordul de evacuare liber și numai în cazul funcționării stabile a pompei să fie lansată apa în linia de furtunuri;
 - în cazul reducerii consumului de apă să sporească numărul de rotații ale motorului;
 - să evite închiderea distribuitoarelor de incendiu, să nu admită deconectarea pompelor;
 - în cazul înlocuirii furtunurilor, lungirii liniilor, să nu fie încetată livrarea apei, iar lucrările indicate să fie efectuate din partea țevii de refulare cu reducerea presiunii, antrenând în acest scop un număr cât mai mare al efectivului;
 - să stabilească locul de alimentare cu apă fierbinte (nu mai mult de $+70^{\circ}\text{C}$) și, la necesitate, să fie alimentate cisternele;
 - furtunurile înghețate în locurile îndoirii și racordurilor să fie încălzite cu apă fierbinte sau gaze de eşapament de la automobile;
 - să evite fixarea liniilor de furtunuri pe sările de incendiu și în apropierea lor, să nu admită stropirea scărilor cu apă;
 - să nu admită evacuarea apei pe casa scării.
150. În cazul stingerii incendiului în condiții de vânt puternic, C.S.I. este obligat:
- să execute stingerea cu jeturi puternice;

- să asigure în cel mai scurt timp posibil lansarea jeturilor de apă asupra întregului obiectiv incendiat, începînd de la flancuri;
- să formeze rezervă de forțe și mijloace pentru stingerea noilor focare posibile ale incendiului;
- să organizeze supravegherea și protecția obiectivelor amplasate în partea ferită de vînt prin instalarea posturilor de santinelă și trimiterea patrulilor, punîndu-le la dispoziție forțele și mijloacele necesare;
- în cazurile ce prezintă pericol deosebit de propagare a focului, să formeze distanțe de siguranță, inclusiv recurgînd la demontarea unor construcții sau edificii.

Stingerea incendiilor în cazul existenței substanțelor explozive

151. În cazul incendiilor la obiectivele ce dispun de substanțe explozive (în continuare – S.E.) este posibilă producerea exploziei și, drept urmare:

- vătămarea lucrătorilor la incendiu cu cioburi de sticlă, bucăți din construcții și unde de șoc, de asemenea, cu arsuri și intoxicații cu produse toxice ale arderii și exploziei;
- distrugerea clădirilor sau a unor părți ale lor, blocarea drumurilor și căilor de acces spre obiectivul incendiat și sursele de apă, distrugerea sau deteriorarea apeductelor interne și externe, mijloacelor fixe de stingere, utilajului tehnologic.

152. În timpul stingerii incendiului la obiectivele ce dispun de substanțe explozive, C.S.I. este obligat:

- în comun cu administrația să stabilească pericolul de explozie, locul păstrării și cantitatea S.E., precum și metodele de evacuare a lor; starea utilajului tehnologic și instalațiilor de stingere a incendiului;
- să organizeze executarea lucrărilor cu antrenarea unui număr minim necesar de efectiv;
- să stabilească semnalul unic în vederea avertizării rapide a celor ce lucrează în zona de pericol și să-l aducă la cunoștință efectivului;
- să acționeze țevile tip “A” și țevile cu afet, luînd în calcul gradul de sensibilitate al S.E. față de detonație în urma loviturilor produse de jeturile compacte. Dacă substanțele explozive ard uniform, de asemenea dacă sînt în stare topită (plastică), se aplică spumă și apă pulverizată;
- paralel cu stingerea să efectueze răcirea aparatelor tehnologice amenințate de acțiunea valorilor mari de temperatură, în cazul în care este posibil să evacueze S.E.;
- să respecte cu precauție în timpul evacuării S.E., desfacerii și demontării construcțiilor, pentru neadmiterea producerii exploziei în urma efectelor mecanice;
- să instaleze liniile de furtunuri pe direcția colțurilor clădirilor și edificiilor, utilizînd pe cît e posibil tehnica militară de protecție;
- în cazul arderii substanțelor explozive solide în aparate etanșate, să ia măsuri pentru răcirea lor intensă și lansarea substanțelor de stingere în interiorul aparatului;
- să preconizeze varianta suplimentară de desfășurare a forțelor și mijloacelor de la sursele de apă, aflate în afara zonei afectărilor posibile;
- să preconizeze protecția efectivului și tehnicii împotriva vătămărilor provocate de unda de șoc, cioburi de sticlă și bucățile construcțiilor distruse, utilizînd în acest scop diverse adăposturi (îndiguri, caponiere, tuneluri);
- să organizeze recunoașterea și supravegherea clădirilor și construcțiilor depozitare, să instaleze santinele ce dispun de mijloace de stingere pentru lichidarea noilor focare ale incendiului, produse în urma exploziei părților incendiate împrăștiate ale clădirii și materialelor.

Stingerea incendiilor la obiectivele ce dispun de substanțe radioactive și în zonele de contaminare radioactivă

153. La declanșarea incendiilor la obiectivele care dispun de substanțe radioactive și în zonele de contaminare radioactivă este posibil:

- apariția nivelelor periculoase de radiație;

- răspîndirea rapidă a aerosolurilor radioactive, radionucleizilor împreună cu produsele arderii pe teritoriul localității, în sistemele de ventilație prin refulare și aspirație, curenții de convecție, prin golurile tehnologice și de alt gen, precum și revărsarea lichidelor și soluțiilor radioactive;

- expunerea efectivului iradierii radioactive, poluarea echipamentului de luptă, tehnicii cu substanțe radioactive;

- propagarea rapidă a focului pe materiale de polimeri inflamabile, conducte de aer și ventilație, filtre și reziduuri în urma prelucrării mecanice a substanțelor radioactive;

- exces de fum cu existent de produse radioactive și toxice ale arderii;

154. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului la obiectivele și în zonele disponibile de substanțe radioactive, C.S.I. este obligat:

- în comun cu specialiștii și serviciul control dozimetric al obiectivului să stabilească tipul și nivelul radiației, timpul admisibil de lucru al efectivului la stingerea incendiului, limitele contaminării radioactive și căile răspîndirii ei. Să înceapă stingerea incendiului după primirea de către efectiv a mijloacelor de protecție, efectuarea instructajului de către reprezentanții administrației obiectivului, primirea autorizării în scris a conducătorului (inginerului-șef) al întreprinderii privind accesul efectivului la obiectiv. În zona liberă de prezența persoanelor, lucrările de stingere a incendiului se execută de sine stătător după efectuarea recunoașterii radiochimice;

- să formeze statul major la incendiu, indiferent de proporțiile incendiului și numărul de subunități implicate, în componența căruia să fie incluși specialiștii principali ai obiectivului și serviciului control dozimetric, în vederea elucidării operative a situației și consultațiilor ce țin de stingerea incendiilor;

- să selecteze substanțele de stingere de comun acord cu personalul tehnic-ingineresc al obiectivului;

- să asigure stingerea incendiului din partea expusă la vînt;

- să aplice jeturile de apă pulverizate în vederea reducerii zonei de răspundere a aerosolurilor radioactive, de comun acord cu administrația să acționeze sistemele de ventilație și alte mijloace;

- să organizeze cu ajutorul administrației controlul dozimetric, punctul de dezactivare, tratare sanitară și asistență medicală a efectivului;

- să execute lucrări de stingere a incendiului cu antrenarea unui număr minim necesar de efectiv, asigurîndu-l cu măști antigaz izolante și îmbrăcăminte de protecție, luînd în calcul acțiunea lor de protecție, precum și cu aparate de control dozimetric individual și în grup;

- să creeze rezerva de forțe și mijloace, echipe ale S.P.G.F. cu echipament de protecție și aparate de control dozimetric individual și în grup, care trebuie să se afle în exteriorul zonei de contaminare radioactivă;

- să studieze fișa de avariere sau instrucțiunea privind manipularea materialelor radioactive ale obiectivului dat;

- cu implicarea administrației obiectivului să stabilească zonele de contaminare radioactivă, să marcheze teritoriul acestora și să instaleze un post de securitate la intrarea în ele.

155. După lichidarea incendiului C.S.I. are în sarcină:

- să organizeze tratarea sanitară a efectivului ce a lucrat în zona de pericol și controlul dozimetric după ieșirea din zona de contaminare radioactivă;

- să efectueze dezactivarea și controlul dozimetric al măștilor antigaz, îmbrăcăminte și încălțăminte, echipamentului și tehnicii.

Stingerea incendiilor la obiectivele ce dispun de substanțe chimice periculoase

156. La obiectivele ce dispun de substanțe chimice periculoase (în continuare – S.Ch.P.), care la declanșarea incendiului sînt capabile să afecteze persoane și animale, este posibil:

- descompunerea termică a preparatelor chimice cu degajarea substanțelor chimice periculoase, gazelor inflamabile și oxidanților puternici;

- formarea amestecurilor explozive periculoase;
- distrugerea vaselor și instalațiilor tehnologice, ce conțin aceste substanțe, revărsarea lor pe suprafețe întinse;
- explozia recipientelor, ambalajului și împrăștierea cioburilor la distanțe considerabile, distrugerea elementelor de construcție ale clădirilor;
- formarea norului de vapori, gaze și aer, precum și extinderea lui pe un teritoriu considerabil;
- acumularea aburilor în subsoluri și în locurile de depresiune ale terenului;
- căderea acestor substanțe în sursele naturale de apă și construcțiile de comunicare și genistice;
- vătămarea celor ce lucrează la incendiu cu schije și bucăți din construcții, precum și arsuri și intoxicații cu produse toxice ale arderii;
- contaminarea teritoriului cu substanțe chimice, crearea pericolului pentru viața persoanelor și animalelor.

157. În timpul lichidării incendiului la obiectivele ce dispun de S.Ch.P., C.S.I. este obligat:

- la efectuarea recunoașterii să afle prin intermediul specialiștilor obiectivului tipul de substanțe, cantitatea lor și locul unde se păstrează; caracteristica pericolului de incendiu și proprietățile toxice, metodele de protecție și evacuarea lor;
- să studieze fișa de avariere a substanțelor chimice periculoase;
- cu implicarea reprezentanților obiectivului să stabilească hotarele zonelor cu exces de gaze și să evacueze persoanele și animalele aflate în zonă, să instaleze posturi și patrule de pază, să stabilească mijloacele de protecție a organelor respiratorii și pielii (măști antigaz izolante și industriale, pelerine de protecție, costume, cizme, mănuși și șorțuri cauciucate etc.), precum și modul de asigurare cu ele a celor ce lucrează la incendiu;
- să antreneze serviciul gazoprotector și personalul tehnic-ingineresc al obiectivului ce deservește, exploatează instalațiile, depozitele cu substanțe chimice periculoase;
- să ia măsuri, la formarea norului de vapori, gaze și aer, în vederea reducerii concentrației lui prin lansarea jeturilor de apă pulverizate;
- să alerteze serviciul medical și sanitaro-epidemiologic pentru controlul asupra concentrației substanțelor toxice în produsele arderii în timpul incendiului și măsurărilor de control după lichidarea lui;
- să formeze statul major la incendiu, incluzând în componența lui tehnicienii și inginerii întreprinderii (obiectivului);
- să efectueze recunoașterea și evacuarea persoanelor în măști antigaz izolante sau industriale cu cutii de respirație, ce corespund substanței aplicate la obiectiv, precum și în mijloace de protecție a pielii;
- să stabilească posibilitatea aplicării mijloacelor concrete de stingere a incendiului;
- să lanseze nemijlocit în focarul incendiului primele țevi (alte substanțe neutre), precum și la locul scurgerilor substanțelor chimice periculoase, asigurând consumul lor maxim pentru stingerea și neutralizarea pe toată suprafața;
- țevile din etapa a doua se introduc pe căile de propagare a norului de vapori, gaze și aer din partea ferită de vânt. În acest scop să utilizeze furtunuri perforate, țevi cu afet și țevi de tip "A" cu turboajutaje și ajutaje de tip evantai;
- pentru schimbarea direcției mișcării norului de vapori, gaze și aer să aplice automobilele de stingere cu apă și gaze;
- să ia măsuri în vederea reducerii temperaturii și ventilării încăperii incendiate;
- prin intermediul administrației obiectivului să asigure transportarea substanțelor neutre;
- să ia măsuri în vederea prevenirii revărsării substanțelor chimice toxice incendiate în clădire și peste hotarele ei;
- să numească persoana responsabilă pentru tehnica securității și să organizeze punctul de asistență medicală;
- la necesitate, după incendiu să organizeze tratarea sanitară a efectivului, degazarea automobilelor de intervenție și salvare-deblocare, precum și a utilajului tehnic de incendiu, utilizat la stingerea incendiului.

Stingerea incendiilor în depozitele de preparate chimice toxice și de îngrășăminte

158. La declanșarea incendiilor în depozitele de erbicide, preparate chimice toxice și de îngrășăminte pot fi emanate substanțe toxice, vapori și gaze, capabile să formeze concentrația cu potențial de explozie și zone periculoase pentru viața persoanelor și animalelor.

159. În cazul declanșării incendiului la obiectivele de acest gen, C.S.I. este obligat:

- să stabilească exact denumirea și numărul de substanțe depozitate;
- să antreneze la lucrările de stingere a incendiului specialiști ce cunosc bine proprietățile preparatelor chimice toxice, îngrășămintelor, erbicidelor, iar pe parcursul stingerii să efectueze permanent consultări cu ei;
- să desemneze persoana responsabilă pentru tehnica securității și să organizeze punctul de asistență medicală;
- să aplice substanțele stingătoare numai luând în calcul substanțele stocate;
- la stingerea preparatelor chimice toxice cu apă să prevadă scurgerea lor în locurile ce nu prezintă pericol pentru viața persoanelor și animalelor;
- să aleagă pozițiile șefilor de țeavă, în măsura posibilităților, din partea ferită de vânt;
- să asigure efectivul ce execută lucrări de stingere în încăperi cu măști antigaz izolante sau filtrante, destinate utilizării în mediul dat;
- să evacueze persoanele și animalele la formarea norului din partea ferită de vânt, să organizeze precipitarea lui prin lansarea jeturilor de apă pulverizate;
- să alerteze serviciul sanitar-epidemiologic pentru controlul asupra concentrării substanțelor toxice în produsele arderii în timpul incendiului și măsurărilor de control după lichidarea lui;
- la finele lucrărilor de stingere să trimită toți participanții la stingere în instituția medicală pentru examenul medical;
- să efectueze degazarea tehnicii și utilajului de intervenție aplicat la incendiu.

Capitolul 6

Stingerea incendiilor în clădiri și construcții

160. La executarea lucrărilor de stingere a incendiilor în clădiri și construcții sînt posibile:

- prezența unui număr excesiv de persoane ce necesită ajutor în salvarea și evacuarea lor;
- exces de fum atît pe etajele incendiate, cît și pe cele superioare și inferioare;
- răspîndirea rapidă a focului și fumului prin goluri și canalele de comunicație;
- capacitatea inflamabilă sporită a încăperilor;
- existentul de materiale, la arderea cărora se elimină substanțe toxice;
- prezența valorilor înalte de temperatură;
- pierderea durabilității construcțiilor și, drept consecință, prăbușirea lor.

161. La stingerea incendiului pe etajele clădirii, C.S.I. este obligat:

- să stabilească gradul de pericol pentru persoanele aflate în clădire. La necesitate, să ia măsuri în vederea salvării și evacuării lor;
- să utilizeze țevi generatoare de apă de închidere tip “B”, țevi cu presiune înaltă, instalații de stingere cu impulsuri a incendiilor (în continuare – I.S.I.I.) etc., precum și spumă, pulberi, mijloace primare de stingere a incendiului. Țevile cu o capacitate mai mare vor fi aplicate numai la stingerea incendiilor dezvoltate;
- să utilizeze la lansarea apei pe etajele superioare sau pe acoperiș țevi uscate și hidratanți de incendiu interiori, acționînd pompele de ridicare;
- dacă arderea se produce pe unul sau cîteva etaje, țevile se lansează pe etajul (etajele) incendiat, iar pe cele superioare și inferioare se introduc țevi în scopul protecției încăperilor de pe etaje;

- pe etaje cu eventuală propagare a focarului prin canalele de ventilație și de evacuare a gunoiului, prin puțurile și golurile construcțiilor să lanseze țevile în focarul incendiului, pe etajele superioare și inferioare, în pod. În scopul prevenirii propagării focului să efectueze forțarea construcțiilor cu goluri, precum și stropirea abundentă a lor;

- să efectueze stingerea simultană a tuturor încăperilor incendiate de pe etaj. În cazul insuficienței de forțe și mijloace, stingerea se efectuează treptat, lansând țevi în încăperile marginale incendiate, cu deplasarea spre centrul incendiului;

- pe etaje cu construcții combustibile și greu inflamabile ale pereților sau părților despărțitori țevile se lansează din partea casei scării și tronsoanelor intacte în încăperile amplasate alături cu cele incendiate. Se verifică încăperile adiacente cu încăperile incendiate de pe altă casă a scării chiar și în cazul existenței peretelui de rezistență;

- să verifice minuțios toate construcțiile încăperilor incendiate și adiacente, efectuând forțări de control ale tuturor locurilor unde ar fi posibil să pătrundă focul, deosebită atenție să acorde părților superioare și inferioare ale construcțiilor verticale cu goluri;

- în cazul arderii planșeului și pericolului surpării lui să evacueze persoanele și materialele de pe planșeu și de pe etajul amplasat mai jos;

- lansarea țevilor pe etaje se efectuează din partea caselor scărilor, iar în unele cazuri – prin ferestre, balcoane, pe scările de incendiu, utilizând autoelevatoarele și corzile de salvare;

- să stingă planșeele incendiate cu apă pulverizată și spumă; să efectueze desfacerea construcțiilor concomitent de sus și de jos;

- să ia măsuri în vederea prevenirii pericolului de explozie a buteliilor cu gaze, sistemelor de încălzire cu combustibil lichid și gazos;

162. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului în subsol, C.S.I. este obligat:

- să stabilească gradul de pericolozitate pentru persoanele aflate în clădire. La necesitate, să ia măsuri în vederea salvării și evacuării lor;

- să stabilească existentul și caracteristica substanțelor și materialelor inflamabile, sistematizarea încăperilor de subsol, construcția planșeului și eventualitatea propagării focului pe etaje și în pod;

- să ia măsuri de evacuare a fumului și reducere a temperaturii, precum și în vederea prevenirii pătrunderii fumului în casele scărilor, utilizând în acest scop batardouri și mijloace de evacuare a fumului;

- să stabilească locurile de forțare a golurilor în planșee sau în pereți în cazul imposibilității pătrunderii rapide spre focarul incendiului prin golurile existente.

163. În cazul stingerii incendiului în pod, C.S.I. este obligat:

- să lanseze primele țevi, de regulă, prin casele scărilor;

- să organizeze desfacerea acoperișului în scopul evacuării fumului, reducerii valorilor de temperatură, lansării țevilor în încăperile de pod;

- să lanseze țevile de închidere, țevile pulverizatoare, țevile cu presiune înaltă, instalațiile de stingere cu impulsuri a incendiului, să aplice spumă și umectanți;

- să lanseze țevile din două direcții: din partea casei scării și din partea acoperișului (prin lucarne și acoperișul forțat);

- să organizeze desfacerea planșeului incendiat atât din partea podului, cât și din partea etajului superior al clădirii;

- pentru toate cazurile să prevadă țevi de rezervă la etajul superior al clădirii;

- să asigure respectarea măsurilor de securitate la executarea lucrărilor pe acoperișurile înclinate și înghețate.

164. La declanșarea incendiilor în tunelurile rețelelor termice, C.S.I. este obligat:

- să stabilească hotarele arderii izolației termice a conductelor;

- cu ajutorul personalului tehnic al obiectivului să ia măsuri în vederea diminuării temperaturii agentului termic;

- să organizeze eliminarea izolației termice de pe conducte în scopul prevenirii extinderii focului;

- să lanseze țevile tip “B” sau să umple tunelurile cu spumă, vapori sau gaze inerte.

165. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului în clădirile de construcție nefinisate, C.S.I. este obligat:

- cu ajutorul țevelor să asigure protecția construcțiilor portante ale clădirii, schelelor, scărilor de eșafodaj, locurilor de trecere;
- în cazul arderii schelelor în exteriorul clădirii să lanseze jeturi de apă puternice și să prevină propagarea focului în interiorul clădirii;
- în cazul incendiilor dezvoltate să lanseze în interiorul clădirii țevi cu afet și țevi manuale tip "A";
- în cazul în care este imposibilă lansarea unui număr necesar de țevi să efectueze demontarea schelelor, formînd distanțe de siguranță;
- să stabilească pozițiile șefilor de țeavă, asigurînd căile de retragere, cele mai importante puncte de sprijin considerînd casele scărilor, în cazuri aparte să efectueze stingerea incendiului din țevile lansate pe autoscări și autoelevatoare;
- să asigure îndeplinirea de către efectiv a regulilor tehnicii securității luînd în calcul eventualele goluri tehnologice și genistice în clădirile și construcțiile nefinisate.

Stingerea incendiilor în clădirile cu un număr sporit de etaje

166. La declanșarea incendiilor în clădirile cu un număr sporit de etaje este posibil:

- prezența unui număr impunător de persoane, care necesită ajutor, apariția panicii;
- complexitatea executării lucrărilor de salvare;
- propagarea focului și produselor toxice ale arderii pe direcție verticală atît în interiorul clădirii, cît și în exteriorul ei;
- exces de fum în casele scărilor și pe etajele superioare, răsîndit prin puțurile ascensoarelor și alte canale verticale;
- temperatura înaltă pe căile de evacuare pe etajele unde s-a produs incendiul (pe coridoare și în casa scării);
- complexitatea și dificultatea lansării mijloacelor de stingere a incendiului, îndeosebi pe etajele superioare ale clădirii;
- existentul de clădiri nefinisate pe perimetrul clădirii și lipsa terenurilor de acces, fapt ce complică instalarea autoscărilor și autoelevatoarelor pentru executarea lucrărilor de salvare;
- complexitatea dirijării forțelor și mijloacelor participante la stingerea incendiului;
- necesitatea aplicării mijloacelor tehnice speciale pentru executarea lucrărilor de salvare și lichidare a incendiului.

167. În timpul stingerii incendiului în clădirea cu un număr sporit de etaje recunoașterea este necesar să fie efectuată cu participarea a mai multor grupe de recunoaștere.

168. În timpul efectuării recunoașterii incendiului, pe lângă executarea sarcinilor de bază, este necesar să fie stabilite:

- cele mai scurte căi de evacuare a persoanelor și avansare spre focarul incendiului;
- posibilitatea utilizării mijloacelor fixe de stingere, de evacuare a fumului și de reducere a temperaturii;
- posibilitatea utilizării caselor scărilor lipsite de fum, a balcoanelor, autoelevatoarelor, autoscărilor de incendiu, precum și altor mijloace de salvare.

169. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului în clădirea cu multe etaje, C.S.I. este obligat:

- să stabilească gradul de pericolozitate a persoanelor, căile și metodele de salvare a lor;
- să efectueze salvarea persoanelor, în primul rînd, prin casele scărilor, utilizînd autoscările și scările manuale de incendiu, autoelevatoarele și alte mijloace de salvare;
- să organizeze grupe de salvare și cercetare din echipele specializate ale S.P.G.F.;
- să ia măsuri în vederea prevenirii panicii, utilizînd sistemul intern de înștiințare, comunicare prin difuzare, placcarde;
- să concentreze la locul incendiului în termene minime reduse numărul necesar de autoscări și autoelevatoare, echipe ale S.P.G.F.;

- pentru lansarea apei (spumei) să folosească, în primul rând, hidratanții interiori de incendiu și țevele uscate, cu desfășurarea concomitentă a mijloacelor mobile;
- la lansarea țevelor la înălțimi mari să utilizeze prioritar automobilele cu pompe de înaltă presiune, să aplice schema de desfășurare de luptă de la autocisternă, cu aprovizionarea acesteia de la altă autocisternă instalată pe hidrantul de incendiu;
- ridicarea efectivului și utilajului tehnic de incendiu și de salvare-deblocare pe etaje poate fi efectuată prin casa scării, pe autoscări, cu ajutorul elicopterelor;
- să efectueze instalarea liniilor de furtunuri în exteriorul clădirii prin suluri sau cu ajutorul corzilor de salvare, cu fixarea ulterioară a fiecărui furtun de construcțiile portante ale clădirii cu două suporturi pentru furtunuri;
- să ia măsuri de protecție a efectivului și automobilelor de intervenție împotriva sticlei și altor obiecte ce cad. În acest scop să îngrădească zona de pericol și să instaleze santinele;
- pentru verificarea funcționării liniilor de furtunuri să instaleze posturi cu furtunuri de rezervă;
- la necesitate, efectuând lansarea apei pentru stingerea incendiului să utilizeze recipiente intermediare cu volum de 2-3m.c. și motopompe mobile.

Stingerea incendiilor în spitale, instituții preșcolare și școli

170. Pentru spitale, instituții preșcolare și școli sînt specifice:

- prezența persoanelor ce au nevoie de atenție sporită la evacuare (bolnavi, copii minori etc.); sistematizarea specifică a încăperilor, sistem extins de ventilație și condiționare a aerului, existentul de farmacii, depozite de medicamente, pelicule roentgen și reactive chimice, butelii cu gaze etc.; dotarea cu aparataj medical special și utilaj electric.

171. În timpul recunoașterii, paralel cu executarea sarcinilor de bază, e necesar să fie stabilite:

- măsurile luate de personalul medical în vederea evacuării bolnavilor din încăperile ce le periclitează viața;
- numărul de bolnavi ce urmează să fie evacuați, transportabilitatea, căile și consecutivitatea evacuării lor;
- personalul medical ce poate fi antrenat la lucrările de evacuare a bolnavilor și locul evacuării lor.

172. La efectuarea lucrărilor de stingere a incendiului în spital, C.S.I. are în sarcină:

- să estimeze multilateral datele recunoașterii și recomandările personalului, situația creată, în ce măsură poate influența asupra evacuării reușite a bolnavilor;
- să organizeze împreună cu personalul medical evacuarea bolnavilor în locuri utilizate special pentru aceasta;
- să prevină apariția panicii, ținînd cont de consultațiile personalului de deservire, îndeosebi la executarea lucrărilor de salvare de către efectiv în maternități, clinici psiho-neurologice și de boli infecțioase;

- să asigure protecția împotriva apei lansate asupra depozitelor de medicamente, farmaciilor, secțiilor farmaceutice și utilajului din cabinele de tratament;

- după lichidarea incendiului în secțiile de boli infecțioase să organizeze tratarea sanitară a efectivului subunităților de pompieri, călăuzindu-se de indicațiile personalului medical.

173. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului în școală, C.S.I. este obligat:

- să estimeze numărul și vîrsta elevilor;
- să prevină eventuala panică în rîndurile elevilor, în comun cu cadrele didactice să organizeze evacuarea planificată și urgentă a copiilor, prioritar a copiilor claselor primare;
- să asigure protecția sau evacuarea utilajului de valoare;
- după evacuare să ceară de la conducătorii școlii să facă apelul elevilor și examinarea detaliată a tuturor încăperilor școlii, îndeosebi a celor în care a pătruns fumul.

174. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului în instituțiile preșcolare, C.S.I. este obligat:

- să efectueze evacuarea copiilor în comun cu personalul de deservire;
- să verifice amănunțit dacă n-au rămas copii în sala de jocuri și dormitoare, încăperile auxiliare, dacă nu se află copii în dulapuri, pe paturi și sub acestea, după draperii și divers mobilier.

Stingerea incendiilor în instituțiile de cultură și agrement

175. Stingerea incendiilor în instituțiile de cultură și agrement, îndeosebi în perioada activității lor, depinde de executarea lucrărilor complicate de evacuare și salvare a persoanelor. În cazul declanșării incendiului la aceste obiective este posibil:

- prezența unui număr mare de persoane în sala de spectacole și complexul scenei; apariția panicii;
- propagarea rapidă a focului pe scenă, trecerea lui în sala de spectacole și în pod, de asemenea propagarea incendiului în sistemele de ventilație și prin goluri;
- prăbușirea planșelor suspendate deasupra sălii de spectacole.

176. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului în instituțiile de cultură și agrement, C.S.I. este obligat:

- să ia măsuri în vederea prevenirii eventualei panici;
- în timp minim să organizeze și să efectueze evacuarea spectatorilor din sală, în primul rând, celor din galerii, balcoane și mezanine.

177. În cazul declanșării incendiului pe scenă:

- cortina contra incendiului se lasă în jos și se răcește din partea sălii de spectacole;
- se acționează mijloacele fixe de stingere și protecție (instalațiile drencer și alte instalații de incendiu);
- decorurile incendiate se pun pe planșeul scenei;
- țevile se lansează pe scenă din partea sălii de spectacole, protejându-se, totodată, suporturile pentru decoruri și nișele scenei, precum și golurile în încăperile adiacente cu scena;
- în cazul insuficienței de forțe și mijloace, apariției pericolului de trecere a focului și fumului în sala de spectacole, precum și în vederea prevenirii excesului de fum se deschid trapele de evacuare a fumului;
- se verifică prezența arderii în încăperile tehnice în pod ale sălii de spectacole.

178. La declanșarea incendiului în spațiul tehnic sub scenă, de regulă, se lansează spumă, se asigură protecția planșeului scenei din încăperea orchestrei, apoi țevile de refulare se utilizează pentru protecția altor încăperi.

179. În cazul arderii suporturilor pentru decoruri:

- primele țevi la stingerea incendiului urmează să fie lansate din partea casei scării, protejând, totodată, planșeul scenei;
- țevile se lansează pe scările exterioare și autoscări și se introduc țevile de rezervă în încăperea în pod a sălii de spectacole;
- decorurile se pun pe planșeul scenei.

180. În cazul declanșării incendiului în sala de spectacole:

- țevile de refulare se lansează asupra focarului incendiului, pentru protecția scenei și podului, ulterior acestea se lansează pentru protecția altor încăperi;
- țevile de refulare se lansează pentru protecția planșeului scenei. Decorurile se pun pe planșeul scenei;
- cortina de siguranță se lasă în jos și se răcește permanent;
- se iau măsuri de protecție a tavanelor suspendate, acordându-se atenție deosebită reducerii valorilor de temperatură în pod și neadmiterii supraîncălzirii tavanelor;
- se verifică sistemul de ventilare, la necesitate, se formează conductele de aer, lansând țevile de refulare prin ele;
- se acordă atenție deosebită protecției celor antrenați la lucrările de stingere a incendiului pentru a-i feri de lovituri în urma căderii ornamentelor sculptate sau de alt tip, precum și a unor construcții ale clădirii, trolurilor etc.

Stingerea incendiilor în muzee, depozite de arhivă, biblioteci, depozite de cărți și sălile de expoziție

181. Muzeele, depozitele de arhivă, bibliotecile, depozitele de cărți și expozițiile se caracterizează atât prin volume și suprafețe mari, cât și prin complexitatea planificării, lipsa unui număr suficient de ieșiri și goluri de fereastră, prezența construcțiilor de metal neprotejate, a unui număr excesiv de materiale inflamabile și bunuri materiale de valoare unică.

182. În cazul apariției incendiului la aceste obiective sînt posibile:

- prezența unui număr impunător de oameni, a panicii;
- deteriorarea prin foc, fum și apă a valorilor științifice, istorice și de artă;
- deformarea construcțiilor metalice neprotejate, prăbușirea stelajelor și bararea trecerilor.

183. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului în muzeu, depozitul de arhivă, bibliotecă, depozitul de cărți, sala de expoziție, C.S.I. este obligat:

- să afle de la administrație locurile amplasării bunurilor materiale de valoare unică și gradul pericolului de foc și fum ce-l prezintă pentru ele, necesitatea și consecutivitatea evacuării lor;

- să stabilească tipul substanțelor stingătoare care pot fi aplicate pentru stingere;
- să efectueze stingerea incendiului cu protecția concomitentă a bunurilor materiale împotriva apei revărsate;
- să efectueze stingerea incendiului și demontarea construcțiilor, protejînd exponatele și aspectul arhitectural al încăperilor;
- să verifice riguros golurile construcțiilor, planșeelor, pereților despărțitori, canalelor de ventilație și aerotermice, luînd măsuri în vederea prevenirii propagării focului în ele;
- să utilizeze, de regulă, furtunuri cauciucate, iar la stingere să lanseze țevile de închidere tip "B", T.G.S., I.I.S.I., spumă, apă pulverizată, pulberi antifoc, gaze inerte.

184. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului în încăperile centrelor de calcul și obiectivelor de comunicații, C.S.I. este obligat:

- să afle de la administrație locul incendiului, prezența persoanelor în clădire, amplasarea sălilor de mașini, a valorilor științifice și gradul de pericol ce-l prezintă pentru ele focul și fumul, dacă s-a declanșat instalația automată de stingere a incendiului;
- de comun acord cu administrația să ia măsuri pentru deconectarea rețelelor energetice, de iluminat și de ventilație;
- să determine ce tipuri de substanțe stingătoare pot fi utilizate, de regulă, pot fi aplicate pulberi antifoc, gaze inerte, spumă;
- să efectueze lucrări de stingere a incendiului paralel cu protecția valorilor materiale împotriva apei lansate;
- să verifice minuțios golurile spațiului de subsol, ale planșeelor, pereților despărțitori, canalelor de ventilație și aerotermice, să ia măsuri în vederea prevenirii propagării focului.

Stingerea incendiilor la întreprinderile energetice și în încăperile cu instalații electrice

185. La declanșarea incendiului la întreprinderile energetice și în încăperile cu instalații electrice este posibil:

- răspîndirea rapidă a focului în cazul deteriorării sistemului de ulei al generatorului, transformatoarelor și instalațiilor de distribuție, scurgerea uleiului incendiat în tunelurile de cabluri, demisoluri și subsolurile de ulei, de asemenea, pe izolantul termic incendiat și pe elementele de construcție ale clădirii;
- apariția nivelelor periculoase de radiație;

- formarea concentrațiilor cu potențial de explozie în cazul deteriorării sistemului de răcire cu hidrogen;

- dereglarea legăturii radio stabile;
- prezența excesului de fum cu formarea produselor toxice.

186. Recunoașterea incendiului trebuie efectuată pe toate direcțiile eventualei răspândiri a focului de către echipele S.P.G.F., conduse de persoane din efectivul de conducere.

187. La efectuarea recunoașterii incendiului, paralel cu îndeplinirea sarcinilor de bază, este necesar să fie stabilit:

- legătura cu superiorul pe schimb al obiectivului energetic pentru primirea datelor despre situația creată la incendiu și permisiunea în scris privind accesul liber la stingerea incendiului;
- sistemele ce urmează să fie oprite sau acționate;
- sectoarele și încăperile în care este posibilă sau imposibilă aflarea și desfășurarea acțiunilor pompierilor-salvatorilor;
- instalațiile electrice care sînt periculoase pentru salvatori în procesul de stingere, funcționarea căror sisteme și agregate favorizează propagarea incendiului;
- măsurile de securitate ce urmează să fie respectate la stingerea incendiului în cazul aflării sub tensiune a utilajului electric, radioactivității, substanțelor otrăvitoare.

188. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului la întreprinderile energetice și în încăperile cu instalații electrice, C.S.I. are în sarcină:

- să organizeze stingerea incendiului conform prevederilor Instrucțiunii privind stingerea incendiilor la obiectivele energetice ale Republicii Moldova;
- să creeze, indiferent de proporțiile incendiului și numărul subunităților DSE, antrenate la executarea lucrărilor de stingere a incendiului, statul major la incendiu;
- să inițieze lansarea substanțelor stingătoare asupra instalațiilor electrice numai după obținerea autorizării în scris și instructajului efectivului subunităților DSE, efectuat de superiorul din numărul personalului tehnic al obiectivului sau al echipei operative de intervenție;
- pentru lichidarea incendiului la instalațiile electrice și protecția învelișurilor, să utilizeze, în primul rînd, mijloacele fixe de stingere și țevele cu afet portabile;
- să asigure închiderea lansării hidrogenului pentru răcirea generatoarelor;
- stingerea incendiului la obiectivul energetic fără personal de serviciu permanent pînă la sosirea echipei de intervenție se efectuează numai potrivit planului elaborat și coordonat anterior, să ia măsuri pentru alertarea personalului de deservire al obiectivului;
- să nu admită acțiuni independente ale efectivului în vederea încetării livrării curentului la liniile și instalațiile electrice, precum și a lansării substanțelor stingătoare;
- de la tehnica mobilă de intervenție să lanseze substanțele stingătoare asupra instalațiilor electrice incendiate numai după priverea prealabilă a lor de curent electric (cu excepția cazurilor stipulate în Instrucțiune), precum și legarea la pămînt a pompei automobilului și țevelor;
- în încăperile cu instalații electrice să nu admită aglomerarea efectivului subunităților DSE, ce nu participă nemijlocit la stingerea incendiului.

189. La stingerea incendiului în interiorul transformatoarelor și în alt utilaj electric umplut cu ulei se utilizează pulberi, spumă cu factor de divizibilitate redusă sau apă pulverizată, țevele se lansează prin orificiile conductoarelor - bare, evitînd, totodată, deversarea de avarie a uleiului din transformatoare.

Stingerea incendiilor pe învelișurile suprafețelor extinse

190. În cazul declanșării incendiului pe învelișurile suprafețelor extinse sînt posibile:

- propagarea rapidă a focului prin goluri, pe părțile inferioare ale învelișurilor și eliminarea unei cantități enorme de fum;
- executarea lucrărilor dificile de forțare;
- amplasarea îndepărtată a focarelor incendiului de la intrările exterioare ale clădirii.

191. La executarea lucrărilor de stingere a învelișurilor suprafețelor mari este necesară lansarea țevelor pentru stingere și protecție în două direcții: în interiorul clădirii și pe înveliș.

192. În cazul executării lucrărilor de stingere a învelișurilor suprafeței mari, C.S.I. este obligat:

- să efectueze lichidarea arderii din partea inferioară, utilizând țevile fixe și cu afet portabile și țevile tip “A”, iar pe înveliș – țevile tip “A” și “B”;
- în cazul zonelor rezistente la foc să ia în calcul posibilitatea trecerii focului atât pe sub zonă, cât și pe acoperiș;
- să stabilească hotarele ripostei focului, să formeze distanțe de siguranță în înveliș în cazul propagării rapide a focului.

În calitate de hotar inițial să utilizeze zone rezistente la foc, pereți antifoc, concentrând în aceste puncte numărul necesar de țevi de refulare.

Stingerea incendiilor în clădirile din construcții metalice în combinare cu termoizolanți polimeri combustibili

193. În cazul declanșării incendiilor în clădirile și edificiile din construcții metalice cu termoizolanți combustibili este posibil:

- propagarea rapidă și latentă a focului prin termoizolantul de polimeri în interiorul panourilor de pereți și de acoperiș;
- formarea noilor focare ale incendiului în interiorul clădirii de la fuziunea incendiată a termoizolantului polimer și bitumului;
- deformarea și prăbușirea planșeului și a altor elemente metalice de construcție neprotejate.

194. În timpul stingerii incendiului este necesară lansarea țevilor în câteva direcții:

- în interiorul clădirii – pentru răcirea construcțiilor portante ale învelișului coloanelor brîului inferior, panourilor de acoperiș și suprafeței interioare a panourilor de perete, de asemenea, pentru stingerea focarelor în interiorul clădirii și protecția bunurilor materiale;
- pe acoperișul clădirii – pentru stingerea și prevenirea propagării focului pe toată suprafața, cu formarea simultană a golirilor pentru evacuarea fumului și reducerea temperaturii, de asemenea, pentru forțarea covorului de acoperire și formarea distanțelor de siguranță în termoizolant;
- pe suprafața exterioară a pereților – pentru răcirea și stingerea panourilor de perete paralel cu forțarea construcțiilor și formarea distanțelor de siguranță.

195. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului în clădirile din construcții metalice în combinare cu termoizolanți polimeri combustibili, C.S.I. este obligat:

- să efectueze stingerea pe suprafață cu țevile tip “A” și “B”;
- să efectueze răcirea construcțiilor portante ale acoperișului, coloanelor brîului inferior, panourilor de acoperiș și a suprafeței interioare a panourilor de perete cu țevile cu afet și țevile tip “A”;
- să efectueze stingerea focarelor și protecția bunurilor materiale în interiorul clădirii cu apă pulverizată din țevile tip “B”;
- să lanseze țevile tip “A” la stingerea panourilor de perete;
- să ia în calcul posibilitatea trecerii focului în secțiunile și tronsoanele adiacente prin brîurile formate în construcțiile de închidere, pereții antifoc și pereții despărțitori;
- în calitate de poziții de reper în timpul stingerii incendiului pe înveliș să utilizeze lanterne de iluminat, precum și canale de ventilație;
- să verifice panourile de perete și de acoperiș la finalizarea stingerii incendiului în scopul lichidării focarelor arderii.

Stingerea incendiilor la întreprinderile din industria textilă

196. La declanșarea incendiilor la întreprinderile din industria textilă este posibil:

- propagarea rapidă a focului pe materialele ușor inflamabile, aflate în stare scarificată și pulverulentă;
- explozii în instalații de ventilație și în încăperile unde sînt posibile depuneri și acumulări de praf;

- dificultăți la evacuarea fumului din clădirile fără luminătoare.

197. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului la întreprinderile din industria textilă, C.S.I. este obligat:

- să efectueze recunoașterea incendiului în mai multe direcții cu echipe consolidate ale S.P.G.F.;
- să lanseze țevile de refulare pe linia frontală a arderii prin golurile de ușă, fereastră și tehnologice, din partea casei scării și încăperilor vecine. Să lanseze concomitent țevi de refulare pentru protecția etajelor superioare și inferioare, a încăperilor adiacente, camerelor decantatoare de praf și încăperilor podului;
- în încăperile în care se păstrează pulberi explozibile și inflamabile să aplice țevi pulverizatoare și numai după umectarea încăperilor să efectueze stingerea cu jeturi compacte;
- să acționeze instalațiile drcer pentru protecția golurilor, iar în cazul lipsei instalațiilor, protecția golurilor să fie efectuată cu țevi;
- să deconecteze sistemele de ventilație, transportul pneumatic și de monoșină; în cazul propagării focului pe aceste sisteme să utilizeze spumă;
- să utilizeze apă pulverizată sau spumă în cazul producerii incendiului în podurile tehnice, subsolurile de pulberi și alte încăperi de subsol.

Stingerea incendiilor la elevatoare și depozitele lor, la întreprinderile de morărit și producere a combifurajului

198. La declanșarea incendiilor la elevatoare și depozitele lor, la întreprinderile de morărit și producere a combifurajului este posibil:

- propagarea rapidă a focului și produselor arderii prin toate încăperile atât pe direcție verticală, cât și pe direcție orizontală prin golurile între încăperi și planșee, prin sistemele de ventilație și aspirație, sistemele de transportare a cerealelor, precum și prin utilaj, galerii și alte construcții;
- explozia pulberilor de făină și de elevator, precum și a produselor de descompunere, urmate de deteriorarea clădirilor.

199. În cazul executării lucrărilor de stingere a incendiului la elevatoare și depozitele lor, la întreprinderile de morărit și producere a combifurajului, C.S.I. este obligat:

- să staționeze și să închidă sistemele de ventilație și aspirație, precum și funcționarea utilajului tehnologic. În cazul în care instalațiile de închidere s-au deformat, să forțeze conducta de aer și să lanseze spumă până la umplerea acesteia;
- prin intermediul administrației să stabilească existentul concentrărilor cu pericol de explozie a gazelor și toxicitatea substanțelor în produsele arderii și pirolizei, precum și caracterul schimbării temperaturii în volumul silozului incendiat;
- să stabilească amplasarea chepengurilor de turnare și existentul altor orificii (golurilor), ce unesc silozul incendiat cu cel vecin;
- să stabilească volumul spațiului liber, incompletarea cu produs în silozul incendiat și vecin, unite cu chepenguri de turnare;
- să stabilească prezenta neetanșeităților în construcțiile cu silozul incendiat și celor amplasate alături;
- să stabilească soiul produsului de cereale, cantitatea lui și durata arderii;
- la efectuarea recunoașterii sau la executarea altor operații de stingere să nu admită decuplarea conductelor de lansare a produsului de la buncărul de descărcare a silozului;
- să efectueze stingerea și lansarea produsului prin flegmatizarea obligatorie a mediului cu bioxid de carbon sau azot în volumul ocupat de siloz sau buncăr;
- să lanseze țevile la stingerea incendiului în turnul elevatorului din partea încăperii situate deasupra silozului pe scările fixe, autoscări și din partea inferioară a turnului – pe scările interne. Totodată să asigure protecția galeriilor ce unesc turnul cu moara sau cu alte încăperi;
- la stingerea incendiilor la mori să lanseze, în primul rînd, țevi pulverizatoare în focarul incendiului și pe etajul superior, apoi să lanseze țevi pe etajul inferior și pentru protecția golurilor;

- în încăperile cu existent de pulberi de făină și elevator, făină neambalată să aplice țevi cu ajutaje speciale, numai după umectarea încăperii să efectueze stingerea cu jeturi compacte, să nu admită direcționarea lor spre grămezile de făină;

- în încăperile cu pulberi, adiacente, ce nu sînt incendiate, să efectueze umectarea suprafețelor construcțiilor și utilajului cu jeturi pulverizate;

- pentru lansarea apei pe etajele superioare să utilizeze țevile goale și hidranții de incendiu interiori, acționînd pompele hidroelevatoare;

- pentru limitarea propagării focului pe galerii și transportoare să pună în aplicare paravane de apă, precum și să taie și să elimine segmentele ruperii benzilor de transformator;

- să organizeze în încăperile intacte protecția cerealelor și făinii de la apă.

200. În cazul producerii incendiului în uscătoriile de cereale să oprească funcționarea ventilatoarelor, livrarea agentului termic în camera de uscat, transportarea cerealelor din uscătorie la depozit și să mărească cantitatea cerealelor umede în uscătorie.

Stingerea incendiilor la întreprinderile din industria de prelucrare a lemnului și celulozei

201. În cazul declanșării incendiului la întreprinderile din industria de prelucrare a lemnului și celulozei este posibil:

- propagarea rapidă a focului pe construcțiile de lemn, galerii și transportoare, sistemele de ventilație, de asemenea pe un mare număr de materiale inflamabile;

- propagarea intensă a focului pe toată partea de uscat a mașinilor de fabricare a cartonului și hîrtiei;

- împrăștierea scînteilor și tăciunilor pe clădirile și construcțiile vecine în cazul incendiului deschis;

- prăbușirea galeriilor;

- ruperea benzilor de transportor și căderea lor la cota zero în galeriile cu pantă;

- eliminarea clorului și a altor substanțe toxice.

202. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului la întreprinderile din industria de prelucrare a lemnului și celulozei, C.S.I. este obligat;

- să ia măsuri în vederea încetării alimentării cu masă a mașinilor de producere a cartonului și hîrtiei concomitent cu introducerea țevilor generatoare de apă și spumă;

- în caz de incendiu să nu stopeze funcționarea mașinilor;

- să asigure cu mijloace de protecție efectivul (inclusiv conducătorii automobilelor de intervenție), care participă la stingerea incendiului în secțiile de pregătire și păstrare a clorului și substanțelor ce conțin clor, a sulfului și altor substanțe toxice, de asemenea, în construcțiile pentru transportarea lor;

- în cazul avariei cu scurgerea clorului, în comun cu serviciul protecție împotriva gazelor al întreprinderii să asigure lichidarea primordială a norului de clor, lansînd jeturi de apă pulverizate pe calea propagării lui și să lichideze scurgerile gazului; să asigure lucrul efectivului cu mijloace de protecție a organelor respiratorii și pielii;

- să lanseze țevi în galeria buncărului subteran de livrare a șindrilei pentru protecția buncărelor și bandei de transportor; să asigure stropirea intensă cu apă a șindrilei aflate sub buncăre, cu evacuarea concomitentă a ei și forțarea geamurilor astupate ale buncărelor. La necesitate, în cazul incendiului dezvoltat să le inunde cu apă;

- în galeriile cu pantă de livrare a șindrilei și scoarței să lanseze țevile de refulare în partea de sus a galeriei din partea secției și să organizeze înaintarea efectivului spre foc, de jos în sus.

Stingerea incendiilor la întreprinderile metalurgice

203. În cazul producerii incendiului la întreprinderile metalurgice este posibil:

- propagarea rapidă a focului în conductele de ulei, tunelurile și etajele cu cabluri, galeriile de transportoare, pe învelișurile suprafețelor mari în sistemele hidraulice cu presiune înaltă;

- apariția și propagarea incendiului mai jos de nivelul solului la înălțime mare;
- fum dens cu volume mari, ce se răspândește la distanță considerabilă de la focarele arderii;
- revărsarea metalului topit și zgurii;
- arderea cu flacără a gazelor și lichidelor, aflate în aparate și conducte sub presiune;
- impurificarea excesivă a teritoriului cu amoniac, cocs, gaze de furnal și alte gaze, explozii de gaze și funingine.

204. La executarea recunoașterii incendiului, pe lângă sarcinile de bază, este necesar să fie stabilit:

- posibilitatea staționării utilajului tehnologic și deconectării energiei electrice;
- posibilitatea și necesitatea întreruperii debitului de ulei în sistemele hidraulice, a lichidelor ușor inflamabile și combustibile în calitate de adaosuri în compoziție pe canalele de lansare a cărbunelui;
- posibilitatea propagării focului în dispozitivele de reîncărcare, galeriile de transportare, în tunelurile de ulei și cabluri, subsoluri și în sala de mașini.

205. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului la întreprinderea metalurgică, C.S.I. este obligat:

- să organizeze statul major la incendiu;
- să antreneze serviciul protecție împotriva gazelor al obiectivului pentru controlul analizei aerului în raionul desfășurării lucrărilor; stingerea se efectuează în măști antigaz;
- pentru stingerea incendiului în galeriile de transportatoare să organizeze lansarea țevelor de apă puternice pentru stingerea și protecția construcțiilor portante, să stabilească pozițiile șefilor de țeavă pe locurile de racordare a galeriilor la nodurile de transbordare și de sprijin pe coloanele de suport;
- pentru stingerea incendiilor la laminare, de regulă, se lansează țevi cu spumă pentru protecția tunelului cu rețele ale conductelor de ulei și din partea sălii de mașini electrice;
- să lanseze țevi de apă puternice pentru stingerea și răcirea formelor metalice ale suprafeței în cazul arderii uleiului ieșit din sistemele hidraulice; prin intermediul administrației obiectivului să ia măsuri în vederea încetării livrării uleiului;
- în subsolurile pentru ulei, de regulă, se introduc țevi lansatoare de spumă pentru stingerea și protecția rezervoarelor de ulei și șanțurilor conductelor de ulei;
- în cazul avariilor, în urma cărora s-a produs revărsarea uleiului și zgurii, să supună răcirii construcțiile portante vecine.

Stingerea incendiilor în instalațiile frigorifice

206. În cazul producerii incendiului în instalațiile frigorifice este posibil:

- deformarea stelajelor, formarea mormanelor din produse păstrate și construcții prăbușite;
- focare latente de ardere;
- acumularea excesivă a fumului și iluminarea redusă a încăperilor, existentul (în unele cazuri) de planșee și construcții între etaje, ce nu sînt legate cu pereții de rezistență, între puțurile ascensoarelor, fapt ce creează condiții de propagare a focului în etajele superioare pe termoizolare;
- slăbirea fixării plăcilor termoizolante de la structurile de perete și prăbușirea lor;
- existentul comunicațiilor și utilajului pentru lansarea agentului frigorific, precum și a instalațiilor de amoniac și frigorifice de alt tip, în care, la declanșarea incendiului, se pot produce avarii și explozii;
- intoxicații și arsuri în cazul avariei comunicațiilor cu agenți frigorifici.

207. În cazul executării lucrărilor de stingere a incendiului în instalațiile frigorifice, C.S.I. este obligat:

- să stabilească amplasarea centurilor (despicăturilor) antifoc, să primească date despre structurile construcției și producția păstrată;
- să stropească activ norul de amoniac cu jeturi de apă pulverizate;

- să ia măsuri în vederea încetării funcționării sistemului de ventilație și lansării substanțelor de răcire în încăperile incendiate, deconectării instalațiilor frigorifice; să nu admită pătrunderea agentului frigorific în zona unde execută lucrări efectivul subunităților DSE;
- pentru stabilirea hotarelor răspîndirii focului să efectueze forțări de control a izolației termice pe toate adîncimea ei; în cazul extinderii focului pe izolarea termică se creează distanțe de siguranță în ea cu ajutorul sculelor mecanizate;
- pentru stingerea camerelor frigorifice și izolare termică să aplice jeturi de apă pulverizate cu umectanți și spumă.

Modificat: ordinul SPC și SE nr. 13 din 20.01.2017

Stingerea incendiilor la depozite de bunuri materiale și mărfuri

208. Depozitele de bunuri materiale sunt amplasate în construcții de gradul I – III rezistență la foc, cu unul sau mai multe etaje, cu încăperi subterane și supraterane. Construcțiile cu această destinație au un număr mare de goluri practicate în pereți și planșee, pentru ascensoare, benzi transportoare, elevatoare, benzi de geamuri, scări rulante, etc.

Depozitarea materialelor solide, lichide și gazoase, precum și a deșeurilor și ambalajelor se face de regulă în raport cu proprietățile fizico-chimice ale acestora (natura, forma, dimensiunea și modul de ambalare). În funcție de proprietățile materialelor, acestea se depozitează pe stelaje, în stive sau în vrac, iar o parte pot fi containerizate.

Pe lângă materialele respective, în curtea depozitelor sau în încăperile acestora, se găsesc cantități mari de ambalaje (lăzi de lemn, paleți, saci de în, cînepă, polietilenă, cutii de carton, mase plastice, etc.), ceea ce mărește sarcina termică și pericolul de propagare rapidă a incendiului.

În funcție de natura activității desfășurate, densitatea sarcinii termice și caracteristicile de ardere ale materialelor și substanțelor utilizate, depozitele sunt dotate cu instalații de semnalizare și stingere a incendiilor.

Dezvoltarea incendiilor în încăperile depozitelor este favorizată de:

- depozitarea unor cantități mari de diferite materiale combustibile ce prezintă sarcini termice cu diferite proprietăți fizico-chimice;
- depozitarea în aceleași spații sau în spații apropiate, a unei mari varietăți de sortimente de mărfuri cu caracteristici de ardere și comportare la foc diferite, precum și sarcină termică înaltă;
- accesul limitat pentru intervenția salvatorilor și pompierilor;
- existența unei mari cantități de ambalaje de diferite categorii care contribuie la creșterea intensității de ardere și la propagarea incendiului cu repeziciune;
- forma geometrică, dimensiunea și inflamabilitatea materialelor, distanța dintre stelaje și stive;
- planșeele și sistemele de ventilație sau alte goluri din construcție, precum și formarea tirajului de aer prin numeroase goluri practicate în pereți;
- instalațiile speciale de semnalizare și stingere defecte sau lipsa acestora.

209. În cazul producerii incendiilor în depozite, au loc următoarele fenomene:

- arderea în limitele volumului respectiv cuprinde în scurt timp întreaga suprafață liberă a materialelor combustibile;
- formarea unei cantitate mari de fum, oxid de carbon și alte gaze toxice care, pe lângă temperatura ridicată, pune în dificultate accesul echipelor de salvatori și pompieri spre focarele de incendiu;
- producerea de explozii ale amestecurilor de vapori cu oxigenul, care provoacă prăbușirea elementelor de construcție, stelajelor și stivelor.

Pentru stingerea incendiilor la depozite de bunuri de larg consum, în funcție de proprietățile materialelor incendiate se utilizează substanțe stingătoare ca: apa, spuma, pulberile stingătoare și gazele inerte.

În alegerea substanțelor stingătoare, comandantul intervenției ține cont de varietatea produselor depozitate, de caracteristicile fizico-chimice și de comportarea acestora la foc.

210. În timpul recunoașterii incendiului, comandantul intervenției este obligat să stabilească:

- prezența persoanelor în încăperi, în ascensoare, metodele și mijloacele pentru salvarea și evacuarea lor;
- locul depozitării, proprietățile materialelor, cantitatea și ordinea în care sunt așezate, modul de depozitare și felul ambalajelor;
- focarul, proporțiile și direcțiile principale de propagare ale incendiului;
- posibilitățile de descompunere termică a mărfurilor cuprinse de incendiu, de degajare și răspîndire a fumului și gazelor toxice, existența pericolului de explozie și prăbușire a elementelor construcției;
- necesitatea și posibilitatea executării unor goluri pentru pătrunderea în clădire în scopul salvării persoanelor și bunurilor materiale, cât și a lansării țevelor de refulare pentru stingerea incendiului;
- existența buteliilor și recipientelor cu gaze lichefiate sau comprimate și cu lichide inflamabile, altor substanțe sau materiale explozibile;
- existența și funcționalitatea barierelor antifoc (pereți despărțitori antifoc; planșee antifoc; distanțe de siguranță la foc; perdele, cortine sau ecrane antifoc; perdele de apă), instalațiilor fixe de stingere și mijloacelor primare de stingere, precum și efectul acestora pentru limitarea propagării incendiului;
- necesitatea evacuării și protejării materialelor incendiate împotriva acțiunilor flăcărilor, fumului și apei, precum și stabilirea căilor, mijloacelor și locurilor de evacuare;
- gradul de inundare cu fum și posibilitățile de evacuare a acestuia;
- substanțele stingătoare pentru lichidarea incendiului în raport cu specificul materialelor supuse arderii;
- măsurile de securitate pentru personalul antrenat la evacuarea bunurilor materiale și lichidarea incendiului;
- forțele și mijloacele necesare pentru localizarea și lichidarea incendiului.

În raport de amploarea incendiului, recunoașterea se execută cu una sau mai multe echipe.

210¹. În timpul stingerii incendiului, comandantul intervenției este obligat:

- să organizeze sectoare de luptă cu acțiuni eficiente, repartizate în raport cu suprafața incendiată pentru salvarea persoanelor, localizarea și lichidarea incendiului, protecția golurilor, mărfurilor ce nu pot fi evacuate și încăperilor amenințate de foc evacuarea bunurilor materiale;
- să organizeze și desfășoare evacuarea bunurilor materiale și protejarea acestora împotriva efectelor focului, fumului sau a apei;
- să asigure respectarea regulilor de securitate în muncă;
- să lanseze substanțele stingătoare direct asupra focarelor, pentru a evita degradarea materialelor care nu au fost afectate de flăcări.
- în funcție de caracteristicile mărfurilor depozitate și destinația depozitului, să lanseze țevi de refulare cu jet compact, la debit mare pentru lichidarea arderii în focarele principale și țevi cu jet pulverizat pentru protecția materialelor și a încăperilor necuprinse de incendiu, precum și alte substanțe stingătoare după caz;
- să întreprindă măsuri pentru ventilarea spațiului incendiat, reducerea temperaturii, evacuarea fumului și gazelor de ardere prin deschiderea ușilor și ferestrelor, efectuarea golurilor în planșee și acoperiș sau folosirea mijloacelor specializate;
- să asigure continuitatea alimentării cu apă a tehnicii antrenate și să solicite mărirea presiunii pe rețea în zona obiectivului incendiat.

În cazul adoptării unei tactici ofensive, efectivul se amplasează cât mai aproape de focar, la capetele rafturilor, în apropierea elementelor de rezistență ale construcției, evitîndu-se astfel accidentarea lor la prăbușirea rafturilor, asigurîndu-și retragerea din zonă în caz de pericol.

În cazul arderii baloților și țesăturilor, stingerea incendiului se execută la suprafață în încăperi, iar după evacuarea lor, afară se va organiza un sector special pentru desfacerea lor și lichidarea focarelor mici, destinîndu-se în acest scop țevi de refulare cu jet pulverizat.

După lichidarea incendiului se organizează crearea echipelor pentru supravegherea obiectivului, iar în cazul intervenției pe timp de noapte se întreprind măsuri de iluminare a locului intervenției.

Stingerea incendiilor în băi – saune

211. Băile-saune pot fi amplasate în subsoluri, pe etajele clădirilor, se caracterizează prin complexitatea planificării, număr mic de ieșiri și goluri de fereastră.

212. În cazul producerii incendiilor în băile-saune este posibil:

- acumularea și explozia produselor de descompunere (piroliză) termică a lemnului cu erupția ulterioară a gazelor încinse;

- prăbușirea construcțiilor, acumularea excesivă a fumului și temperatura înaltă;
- existentul utilajului electric aflat sub tensiune;
- pericolul căderii efectivului în bazine.

213. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului în băile-saune, C.S.I. este obligat:

- să stabilească existentul de persoane, amplasarea cabinei cu aburi și a bazinului;
- să deconecteze utilajul electric;
- să acționeze sistemul de irigare a cabinei cu aburi;
- să efectueze, după posibilitate, ventilarea intensivă prealabilă a încăperilor pentru reducerea concentrației de fum și a produselor de piroliză a lemnului, utilizând în acest scop aspiratoare de fum și mijloace naturale de ventilare, de asemenea, lansarea spumei mecanico-aerene;

- să organizeze verificarea etajelor adiacente și amplasate mai sus;
- să efectueze instructajul efectivului echipei S.P.G.F. despre măsurile de securitate, utilizarea elementelor constructive ale clădirii și canalelor ușii pentru protejarea protectorilor în cazul posibilelor erupții ale amestecurilor de aer și gaze și aburului încins;

- deschiderea ușilor se efectuează cu funii de salvare din zone de siguranță, utilizând, totodată, costume termorefectoare.

Stingerea incendiilor în construcțiile subterane

214. Stingerea incendiilor în construcțiile subterane (garaje subterane, mine de excavație a pietrei, depozite de păstrare a vinului etc.) este legată de necesitatea desfășurării lucrărilor dificile de evacuare și salvare a persoanelor, bunurilor materiale, antrenării unui număr mare de forțe și mijloace ale serviciului de pompieri și salvatori și complexitatea dirijării lor.

215. În cazul declanșării incendiilor în construcțiile subterane este posibil:

- prezența unui număr impunător de persoane și apariția panicii;
- propagarea rapidă a focului și produselor arderii, încinse până la temperatură înaltă, în direcția curenților de aer;

- dificultatea accesului și complexitatea lansării substanțelor stingătoare;
- existentul de rețele electrice și utilaj, aflate sub tensiune, în construcțiile subterane;
- complexitatea planificării și distanța extinsă;
- posibilitatea propagării focului din construcțiile subterane în cele terestre.

216. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului, C.S.I. este obligat:

- să organizeze statul major operativ la incendiu, în mod obligatoriu incluzând în componența lui reprezentanții responsabili ai obiectivului;

- să pună în acțiune planul operativ de lichidare a consecințelor situației excepționale (incendiului) la obiectivul dat;

- să efectueze recunoașterea cu câteva grupe de recunoaștere în diverse direcții;
- să organizeze de urgență evacuarea și salvarea persoanelor;
- să ia măsuri pentru deconectarea instalațiilor electrice, dispozitivelor și cablurilor;

- pentru evacuarea persoanelor, limitarea propagării focului și evacuarea fumului să organizeze în comun cu administrația obiectivului funcționarea ventilației de afluire și absorbție;
- să trimită unele echipe ale S.P.G.F. pentru instalarea liniilor magistrale de furtunuri până la distribuitor, iar altele – pentru instalarea liniilor de furtunuri de lucru de la distribuitor până la focarul incendiului;
- să instaleze liniile de furtunuri de-a lungul pereților portanți ai planșeelor, fără a baricada căile de evacuare;
- pentru efectuarea recunoașterii și stingerea incendiului să utilizeze măști antigaz izolante cu termen de protecție de cel puțin 4 ore;
- să organizeze puncte de control și trecere ale S.P.G.F., unde să concentreze echipele de rezervă ale S.P.G.F., rezerve de butelii, cartușe regeneratoare, măști antigaz izolante cu oxigen, aparate de iluminat etc.

Stingerea incendiilor la obiectivele industriei de prelucrare a petrolului

217. În cazul incendiilor la obiectivele industriei de prelucrare a petrolului este posibilă prezența:

- aparatelor tehnologice, rețelei de comunicații și recipientelor cu substanțe combustibile, generatoare a pericolului de explozie și revărsare a lichidelor combustibile;
- arderii în făclie a gazelor și lichidelor revărsate din aparate și comunicații aflate sub presiune sau producerii simultane a revărsării lichidului și apariția făcliei;
- vaporilor și gazelor otrăvitoare, produselor toxice în cazul descompunerii termice a materialelor;
- substanțelor, pentru stingerea cărora sînt necesare mijloace speciale.

218. La efectuarea recunoașterii, pe lângă îndeplinirea sarcinilor de bază, este necesar să se stabilească:

- pericolul de explozie, deteriorări, deformări ale utilajului tehnologic și comunicațiilor; existentul robinetelor pentru închiderea conductelor din rețea, liniilor de cabluri, aparatelor de control și măsurare, construcțiilor portante metalice și măsurile luate pentru protecția și integritatea lor;
- existentul de mijloace speciale de stingere la obiectiv, posibilitatea și caracterul oportun al aplicării lor, precum și conectarea repetată după alimentarea cu mijloace stingătoare;
- componența, numărul și amplasarea substanțelor capabile să genereze explozii, arsuri, intoxicații, descompuneri termice vertiginoase sau erupții de mase agresive și toxice, metode de protecție sau evacuare a acestor substanțe din zona de pericol;
- prezența, amplasarea și cantitatea substanțelor capabile să interacționeze intensiv la aer deschis cu apă, alcalii, acizi, substanțe stingătoare sau de alt tip; măsurile de securitate la stingerea incendiului;
- locul eventualei apariții a incendiului sau exploziei la deconectarea energiei electrice, agenților frigorifici, apei, aburului, gazelor inerte;
- aparate, utilaj și conducte încălzite după condițiile tehnologice până la temperatură înaltă;
- instalații tehnologice, staționarea imediată de rezervă a cărora este imposibilă din cauze tehnice;
- pericolul trecerii focului sau propagării avariei în secțiile, instalațiile vecine, posibilitatea și oportunitatea închiderii sistemelor de ventilare și comunicațiilor de producție, posibilitatea eliminării substanțelor combustibile, scăderii presiunii și temperaturii în aparatele tehnologice;
- capacitatea debitoare a canalizării de producție și posibilitatea evacuării apei de pe teritoriul secției (instalației) în cazul stingerii îndelungate.

219. În cazul executării lucrărilor de stingere la obiectivele industriei de prelucrare a petrolului, C.S.I. este obligat:

- să formeze statul major operativ la incendiu;

- în comun cu serviciul de protectori și alte servicii speciale ale obiectivului să ia măsuri pentru salvarea persoanelor;
- să aplice mijloace de stingere luând în calcul caracterul substanțelor incendiate, să utilizeze la maxim instalațiile de stingere a incendiului, pulberile stingătoare, spuma;
- în încăperi și pe suprafețele deschise, unde sînt substanțe sau gaze otrăvitoare, precum și pe teritoriul aferent lor să asigure personalul de intervenție cu măști antigaz izolante sau speciale și echipament de protecție, disponibile la acest obiectiv;
- să asigure concomitent cu stingerea incendiului răcirea construcțiilor clădirilor și instalațiilor tehnologice, aparatelor, la care se creează pericolul de influență a temperaturilor ridicate;
- întru evitarea deteriorărilor, deformațiilor și fisurilor nu se admite căderea apei pe aparatele, utilajul și conductele care, potrivit condițiilor procesului tehnologic, funcționează la temperaturi înalte; să coordoneze protecția și răcirea acestora cu inginerii și tehnicienii obiectivului;
- să efectueze răcirea comunicațiilor, aparatelor și conductelor cu ardere de făclie a gazului pînă la încetarea debitului lui;
- pentru reducerea temperaturii în cazul arderii de făclie să lanseze în zona de ardere apă pulverizată;
- să lanseze jeturi de apă pulverizate pentru protecția și răcirea aparatelor, conductelor cu izolație termică, evitînd distrugerea acesteia;
- să instaleze posturi și patrulare mobile pe automobilele cu mijloace de stingere pentru lichidarea noilor focare ale arderii, apărute în cazul exploziilor;
- să asigure crearea barajelor de îngrădire din nisip, pămînt, pietriș pentru prevenirea revărsării lichidelor combustibile și substanțelor topite, iar pe frontul mișcării norului de substanțe toxice puternice să formeze un paravan de apă pulverizată, antrenînd pentru aceasta serviciile obiectivului;
- întru evitarea exploziei în cazul pericolului de trecere a focului sau propagării avariei la aparatele tehnologice, care funcționează cu vid, este necesar să fie umplute cu vapori de apă sau gaze inerte, precum și răcite intens;
- prin intermediul administrației obiectivului să asigure efectivul de intervenție cu cizme, mănuși, șorțuri cauciucate în cazul prezenței acizilor neorganici sau a altor substanțe care provoacă arsuri;
- în cazul prezenței substanțelor toxice, la recomandarea serviciului medical, după stingerea incendiului se efectuează tratarea sanitară a efectivului și degazarea tehnicii și instrumentajului.

Capitolul 7

Stingerea incendiului pe teren deschis

Stingerea incendiilor în parcurile de rezervoare pentru păstrarea lichidelor ușor inflamabile (L.U.I.), combustibile (L.C.) și gazelor lichefiate de hidrocarbură (G.L.H.)

220. Incendiile în parcurile de rezervoare pentru păstrarea lichidelor ușor inflamabile, combustibile și gazelor lichefiate de hidrocarbură se caracterizează prin:

- fisuri în rezervoare, fierberea și erupția produselor petroliere și revărsarea lor pe suprafețe întinse;
- formarea zonelor în rezervor în urma prăbușirii acoperișului, care împiedică lansarea substanțelor stingătoare;
- dezvoltarea și propagarea rapidă a focului prin rigolele tehnologice, sistemul de canalizare și de alt tip;
- schimbarea direcțiilor curenților de produse ale arderii și de efect termic în funcție de condițiile meteo.

221. La efectuarea recunoașterii incendiului, pe lângă îndeplinirea sarcinilor de bază ale recunoașterii, este necesar să fie stabilit:

- cantitatea și tipul L.U.I și L.C. în rezervoarele incendiat și vecine, nivelul umplerii lor, prezența saltelei de apă, caracterul deteriorării acoperișului rezervoarelor;
- starea îndiguirilor, pericolul deteriorării construcțiilor adiacente în cazul erupțiilor sau deteriorărilor rezervorului, căile posibilei revărsări a lichidelor;
- prezența și starea canalizării de producție și pluviale, puțurilor de observare și dispozitivelor hidraulice de închidere;
- posibilitatea pompării sau evacuării produselor petroliere din rezervoare și umplerii lor cu apă sau vapori;
- existentul, starea instalațiilor și mijloacelor de stingere a incendiului, precum și a celor de aprovizionare cu apă și a substanțelor spumogene; posibilitatea livrării imediate a substanțelor spumogene de la obiectivele vecine.

222. În scopul pregătirii atacului cu spumă este necesar să se realizeze:

- concentrarea la locul incendiului și pregătirea către acțiuni a cantității de consum și rezervei necesare de spumant și a mijloacelor de stingere cu spumă;
- desemnarea echipei și responsabililor din numărul persoanelor din efectivul de conducere pentru instalarea numărului necesar de elevatoare cu spumă; constatarea cunoașterii de către persoanele din efectivul de conducere a obligațiilor sale;
- stabilirea și avizarea întregului efectiv privind semnalele începerii finisării lansării spumei, semnalul retragerii în cazul existenței pericolului de fierbere, erupție a petrolului, produselor petroliere închise din rezervor.

223. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului în parcul de rezervare, C.S.I. este obligat:

- să calculeze numărul necesar de forțe și mijloace și să le concentreze la locul incendiului;
- să organizeze statul major la incendiu, incluzând în componența acestuia reprezentanții administrației și personalului tehnic-ingineresc al obiectivului;
- să numească responsabili pentru deconectarea rezervoarelor și comunicațiilor, pentru răcirea rezervoarelor incendiate și vecine, pregătirea atacului cu spumă și respectarea tehnicii securității;
- să acționeze instalațiile de stingere și mijloacele fixe de răcire;
- în cazuri necesare să asigure personalului de deservire, protejat de țevi, accesul spre armatura de închidere, cuprinsă de foc, pentru desfășurarea operațiunilor ce țin de închiderea și stoparea livrării L.U.I. și L.C., precum și a gazelor combustibile în zona arderii;
- să organizeze detașarea și retragerea materialului rulant în loc sigur în cazul producerii incendiului la estacadele de încărcare-descărcare;
- să efectueze răcirea rezervoarelor incendiate și vecine cu țevile cu afet și cele de tip „A”;
- să înceapă lansarea spumei sau a pulberilor stingătoare numai după pregătirea cantității totale de consum a mijloacelor (luând în calcul rezerva) pentru stingerea și răcirea rezervoarelor. La arderea L.U.I. și L.S. să lanseze imediat în îndiguire țevile cu spumă;
- în cazul arderii câtorva rezervoare și insuficienței de forțe și mijloace pentru stingerea concomitentă să concentreze toate forțele și mijloacele la stingerea unui rezervor, apoi după lichidarea incendiului la el să regrupeze forțele și mijloacele pentru lichidarea arderii la următoarele rezervoare; stingerea se începe de la rezervorul care cel mai mult pune în primejdie rezervoarele, utilajul tehnologic, clădirile și construcțiile intacte vecine;
- să efectueze stingerea în direcția vântului, utilizând autoelevatoarele, autoscările și elevatoarele cu spumă;
- să aplice, în cazul arderii L.U.I. și L.C. în „buzunarele” formate ale rezervorului, țevi generatoare de spumă sau pulberi, care este necesar să fie infiltrate prin găurile făcute în perețele rezervorului;
- la stingerea combinată „pulberi-spumă”, arderea se lichidează cu pulbere, apoi se lansează spumă pentru evitarea repetării inflamării;

- în scopul luării oportune a măsurilor în vederea prevenirii erupției în cazul arderii în rezervor a produselor petroliere negre să țină sub control preîncălzirea produselor petroliere și existența apei la fundul rezervorului, să efectueze periodic pomparea (evacuarea) ei;

- să nu admită aflarea în zona de pericol (în îndiguire) a efectivului subunităților DSE și personalului de deservire a obiectivului, neantrenate la executarea lucrărilor de stingere, schimbul șefilor de țevă se efectuează treptat, însă nu în același timp pentru a evita aflarea unui număr redus de persoane în zona de pericol (în îndiguire);

- să marcheze perimetrele rezervorului incendiat și ale celor vecine în cazul arderii L.U.I. și L.C. în rezervoarele subterane;

- pentru protejarea efectivului ce operează cu țevile să utilizeze costume termorefectoare;

- după lichidarea arderii în rezervor, lansarea spumei nu se întrerupe îndată; se ține sub supraveghere faptul ca toată suprafața rezervorului să fie acoperită cu spumă;

- în cazul insuficienței de forțe și mijloace, în scopul integrității L.U.I. și L.C. (în cazuri excepționale), să efectueze pomparea de control a acestora cu răcirea concomitentă a pereților rezervorului.

224. În cazul stingerii gazelor lichefiate hidrocarbonate în rezervoare este necesară lansarea țevilor de apă puternice, utilizarea instalațiilor fixe cu afet și sistemului de irigare pentru răcirea recipientelor incendiate și vecine; se asigură arderea completă a gazului revărsat; atenție deosebită se acordă protecției armaturii de închidere a recipientelor și conductelor de instalare. În măsura posibilităților se asigură trecerea gazelor din recipientul incendiat și cele vecine în recipientele libere sau se orientează curentul de gaze spre flacăra pentru a reduce presiunea în ele.

În cazul golirii recipientelor să se prevadă umplerea lor cu gaze inerte, dacă aceasta este posibil.

Stingerea incendiilor la depozite de materiale lemnoase

225. La executarea lucrărilor de stingere a incendiilor la depozitele de materiale lemnoase este posibil:

- răspîndirea rapidă a focului asupra stivelor;

- apariția noilor focare ale incendiului pe teritoriul depozitului și peste hotarele lui, inclusiv în localități în urma împrăștierii scînteilor și tăciunilor;

- prăvălirea stivelor și rostogolirea bîrnelor;

- blocarea căilor de deplasare și de acces spre stive și sursele de apă cu materiale și deșeuri lemnoase;

- radiația termică sporită, apariția curenților puternici de convecție, care în cazul vîntului puternic, formează turbioane din partea ferită de vînt a stivelor incendiate;

- pentru stingerea incendiilor la depozitele de materiale lemnoase este necesară asigurarea unui consum excesiv de apă.

226. În cazul executării lucrărilor de stingere a incendiului la depozitele de materiale lemnoase, C.S.I. este obligat:

- să stabilească proporțiile incendiului, căile de dezvoltare, pericolul trecerii focului pe sectoarele și tronsoanele depozitului de materiale lemnoase, în localități și alte obiective, utilizînd în acest scop toate mijloacele de deplasare posibile;

- să stabilească hotarele principale de localizare a incendiului și posibilitatea concentrării pe ele a țevilor acționate (hotarele localizării pot fi distanțele de siguranță cu lățime de cel puțin 25 metri);

- să stabilească posibilitățile apeductului în vederea asigurării consumului de apă din țevile fixe cu afet și tehnica de incendiu;

- să organizeze evacuarea mecanismelor de escaladare și transportare din zona incendiului, iar, la necesitate, să le utilizeze pentru formarea distanțelor de siguranță și demontarea stivelor;

- concomitent cu punerea imediată în acțiune a țevilor cu afet cu randament puternic, a țevilor tip "A" fără ajutoare să organizeze protecția stivelor vecine, localităților și altor obiective ale economiei naționale prin lansarea țevilor manuale suplimentare, acoperirea distanțelor de siguranță și stativelor cu spumă, instalarea santinelor din membrii echipei benevole de pompieri cu mijloace

primare de stingere a incendiului și crearea distanțelor de siguranță prin demontarea construcțiilor și stivelor;

- să organizeze sectorul de luptă independent pentru prevenirea apariției noilor focare de incendiu de la scînteile și tăciunile împrăștiate, stabilind hotarele lui prin luarea în calcul a direcției și puterii vîntului, disponibilizîndu-i cuantumul necesar de forțe și mijloace;

- să aplice în calitate de remediu de stingere apa cu diferite adaosuri, ce sporesc eficacitatea stingerii;

- să formeze echipa serviciilor logistice pentru asigurarea debitului remediilor antifoc la locul incendiului;

- să prevadă protecția, iar, la necesitate, dislocarea rapidă a tehnicii de incendiu, instalate pe sursele de apă în zona eventualei împrăștieri a scînteilor și tăciunilor;

- pentru protecția efectivului împotriva acțiunii iradierii termice se utilizează costume termorefectoare și ecrane protectoare termice, jeturi de apă pulverizate din țevile cu ajutaje „HPT”.

227. Stingerea stivelor din lemn rotund și cherestea este necesar să fie începută din partea de sus a stivelor, iar la concentrarea suplimentară a forțelor și mijloacelor - din partea frontală a lor, luînd în calcul caracterul stivuirii.

Stingerea incendiilor forestiere

228. Incendiile forestiere se caracterizează prin propagarea rapidă a focului pe suprafețe mari, prezența excesivă a fumului și iradierea termică intensă.

Există cîteva tipuri de incendii forestiere:

- superior;
- inferior;
- subteran (de turbă).

229. Recunoașterea incendiului forestier trebuie efectuată, de regulă, de către efectivul însoțit de persoanele care cunosc regiunea și specialiștii gospodăriei silvice. În cazul extinderii excesive a incendiului recunoașterea și supravegherea propagării focului și evoluției lucrărilor de stingere trebuie întreprinse cu ajutorul elicopterelor, avioanelor și transportului auto cu utilizarea materialelor cartografice.

230. La efectuarea recunoașterii este necesar să se stabilească:

- tipul și proporțiile incendiului, relieful terenului, viteza și direcția propagării focului. Eventuala dezvoltare a incendiului în perioada stingerii lui, și probabilitatea propagării lui asupra localităților, obiectivelor de stocare a lemnului;

- sectoarele unde este posibilă cea mai intensă dezvoltare a incendiului (păduri tinere de conifere, sectoare de pădure neîngrijite, suprafețe de culturi cu potențial de inflamare, depozite provizorii de materiale lemnoase etc.);

- eventualele obstacole, capabile să oprească focul și favorabile pentru organizarea protejării hotarelor (drumuri, poteci, rîuri, pîraie, șanțuri, poiene, vîlcele umede etc.);

- posibilitatea și căile de acces spre marginea pădurii, hotarul incendiului în scopul aplicării mijloacelor mecanizate de localizare și stingere a incendiului;

- existentul și posibilitatea utilizării surselor de apă naturale;

- liniile de suport pentru lansarea focului frontal.

231. La executarea lucrărilor de stingere a incendiilor forestiere, mijloacele și forțele de bază, în funcție de situația creată, este necesar să fie concentrate din partea:

- localității;
- stocării materialului lemnos;
- masivului forestier;
- obiectivelor industriale și agroindustriale.

232. Pentru lichidarea incendiilor forestiere se aplică următoarele metode de stingere a incendiului:

- stingerea cu obiecte auxiliare, acoperirea cu pământ a marginii incendiului;
- stingerea cu apă, substanțe chimice antifoc; formarea fișiiilor de îngrădire, lansarea focului frontal;

- săparea șanțurilor; aplicarea substanțelor explozibile.

233. La executarea lucrărilor de stingere a incendiilor, la decizia organelor administrației publice locale, pot fi antrenați lucrătorii întreprinderilor industriale, unitățile militare și alte formațiuni.

234. Pînă la începerea lucrărilor de stingere, C.S.I.(Ș.S.L.) este obligat să indice efectivului locul de adăpostire de la incendiu și căile de acces spre el.

În zona incendiului se organizează punctul medical.

235. Pentru fiecare sector de luptă trebuie repartizați observatori ce țin sub supraveghere direcția și viteza propagării incendiului.

236. La stingerea incendiului în locurile de trecere a liniilor electrice de înaltă tensiune urmează să fie luate măsuri în vederea prevenirii electrocutării efectivului.

237. La stingerea incendiilor forestiere, în dependență de viteza propagării focului, trebuie să fie aplicat unul din următoarele procedee de stingere a incendiului:

- stingerea concomitentă pe linia integră a frontului de ardere sau stingerea concomitentă a celor mai periculoase focare pe flancuri și din spatele frontului, în scopul creării distanțelor de siguranță și divizării suprafeței de ardere pe sectoare mici pentru lichidarea ulterioară arderii. Aceste procedee se aplică la stingerea incendiilor extinse și în cazul disponibilității unui număr suficient de forță de muncă;

- lichidarea prioritară a arderii în spatele frontului și avansarea consecutivă pe flancuri înainte, spre linia întâi a frontului, cu o viteză mai mare decît cea a propagării focului;

- stingerea de la începutul marginii incendiului forestier (liniei întâi a frontului focului) cu lichidarea ulterioară a focului pe flancuri și în spatele frontului;

- stingerea incendiului, în primul rînd, de la flancuri cu mărginirea treptată a părții frontale a incendiului.

238. Intensitatea incendiilor forestiere pe timp de seară și, îndeosebi, pe timp de noapte scade; C.S.I. trebuie să folosească la maxim această perioadă pentru executarea activă a lucrărilor de stingere.

Lansarea focului frontal este rațional să fie efectuată pe parcursul zilei, cu participarea obligatorie a reprezentantului gospodăriei forestiere.

Stingerea incendiilor la erupțiile de gaze și țitei

239. În cazul declanșării incendiilor la erupțiile de gaze și țitei sînt posibile:

- blocarea gurii sondei cu utilaj, construcții metalice;
- temperatură înaltă în rază de 500 metri;
- lipsa apei la distanțe mari;
- zgomot puternic;
- propagarea focului la distanțe mari.

240. În funcție de tipul erupțiilor, stingerea se efectuează cu unul din procedee:

- pomparea apei în sondă sau închiderea vanelor preventorului și a utilajului antierupție;
- aplicarea jeturilor automobilelor de stingere cu gaze și apă;
- lansarea impulsivă a pulberilor cu instalații speciale;
- lansarea jeturilor de apă din țevile de afet;
- explozia încărcăturii cu substanțe explozive;
- aplicarea metodei de lansare a pulberilor prin turbion; a pulberilor antifoc cu ajutorul automobilelor de incendiu;
- combinat.

241. La executarea lucrărilor de stingere a incendiilor la erupțiile de gaze și țitei, C.S.I. este obligat:

- să stabilească metoda de stingere;

- să calculeze numărul de forțe și mijloace necesare, reieșind din situația creată;
- să elaboreze planul tactic de stingere a incendiului, să stabilească sectoarele de luptă, organizarea transmisiunilor;
- să asigure cooperarea cu alte servicii (de geniu, medical, aprovizionare cu apă, transport, alimentație, menținere a ordinii publice etc.) în vederea creării condițiilor pentru funcționarea reușită a subunităților de pompieri și salvatori;
- să creeze rezerve de apă, carburanți și lubrifianți; să instaleze conducte cu distribuitoare spre gura sondei, să asigure cu îmbrăcăminte specială și alte mijloace de protecție individuală, să creeze condiții pentru odihna turelor ce nu activează etc.;
- să efectueze eliberarea gurii sondei de utilaj, construcții de metal și alte materiale;
- curățirea locului incendiului se efectuează sub protecția țevilor de apă;
- în cazul incendiilor îndelungate spre erupție se instalează de la rezervoarele de apă și alte surse de alimentare cu apă conducte metalice cu diametrul 100-150 mm, se utilizează cu ajutoare și vane;
- efectivul se protejează cu costume de protecție anticalorică;
- să perfecționeze acțiunile efectivului în condiții cu valori termice înalte, în funcție de procedeul de stingere ales;
- să asigure răcirea utilajului gurii sondei;
- să stabilească semnale și comenzi convenționale suplimentare pentru personalul antrenat la stingerea erupțiilor;
- să asigure efectivul ce execută lucrări de stingere cu mijloace antizgomot;
- să interzică lucrul efectivului din partea ferită de vînt a sondei;
- să solicite, în cazul agravării situației, ajutorul unităților militare speciale în vederea prevenirii și lichidării erupțiilor de gaze și de țigete deschise în țările vecine.

Capitolul 8

Stingerea incendiilor în transport

Stingerea incendiilor în transportul feroviar, la stațiile de mărfuri și de triaj

242. În cazul incendierii materialelor rulante în transportul feroviar, la stațiile de mărfuri și de triaj sînt posibile:

- prezența unui număr excesiv de garnitură de tren cu pasageri și diverse încărcături;
- propagarea rapidă a focului în interiorul vagoanelor de călători și de marfă, propagarea incendiului pe trenurile vecine, clădiri și construcții;
- revărsarea lichidelor combustibile, toxice și otrăvitoare din cisterne și formarea excesului de gaze în zone pe terenul aferent;
- existența pericolului pentru persoanele aflate în vagoanele trenului incendiat și în cele vecine, apariția panicii;
- prezența unui mare număr de linii ferate, mișcarea încontinuu a trenurilor;
- complexitatea elucidării tipului de substanțe, materiale incendiate;
- numărul limitat al intrărilor și căilor de acces spre vagoanele incendiate și complexitatea la instalarea liniilor de furtunuri;
- distanța îndepărtată a surselor de apă;
- existența rețelelor de contact de înaltă tensiune, aflate sub tensiune înaltă.

243. În timpul deplasării spre locul incendiului C.S.I. trebuie să precizeze prin intermediul P.T.U.(C.A.S.D.O.I.) , dispecerului de trenuri:

- amplasarea garniturilor de tren incendiate, existentul de drumuri și căilor de acces spre ele;
- măsurile luate pentru decuplarea și evacuarea vagoanelor, trenurilor vecine;
- sînt deconectate de energie electrică cablurile de contact la locul incendiului;
- a fost trimisă echipa pentru eliminarea tensiunii remanente și strămutarea locomotivei de manevră;

- timpul plecării pompierilor și trenurilor de reparație și restabilire spre locul incendiului.

244. La executarea lucrărilor de stingere a incendiilor în transportul feroviar, la stațiile de mărfuri și triaj, C.S.I. este obligat:

- să stabilească amplasarea materialului rulant, prezența persoanelor și măsurile luate pentru evacuarea lor; tipul încărcăturii incendiate, măsurile luate pentru decuplarea și replierea vagoanelor, trenurilor vecine și deconectarea rețelelor electrice;

- să mențină legătură permanentă cu dispecerul de tren al oficiului căii ferate, solicitîndu-i concursul la elucidarea situației create și consultări în vederea evacuării vagoanelor și deplasării trenurilor;

- pînă la începutul stingerii incendiului la locul de trecere a rețelelor electrice de contract să ceară de la dispecerul electric confirmarea în scris despre deconectarea tensiunii;

- să utilizeze căile și metodele de instalare a conductelor de furtunuri luînd în calcul mișcarea și manevrarea trenurilor, executînd instalarea liniilor de furtunuri, de regulă, pe sub șine și de-a lungul liniilor ferate;

- ținînd cont de particularitățile transportului feroviar să desemneze persoanele responsabile pentru asigurarea tehnicii securității;

- să ia măsuri de protecție a efectivului împotriva intoxicației cu substanțe toxice;

- să stabilească potențialul de pericol pentru trenurile vecine; posibilitatea evacuării întregii garnituri sau a vagoanelor aparte incendiate în loc sigur;

- să organizeze, la necesitate, protecția și strămutarea vagoanelor intacte din garnitură sau de pe căile adiacente din zona de pericol, și, în primul rînd, a vagoanelor cu persoane, încărcături explozibile și toxice, precum și a cisternelor cu L.U.I, L.C. și G.C;

- în cazul revărsării lichidului incendiat să organizeze amenajarea îndiguirii sectorului sau a rigolelor pentru scurgerea lichidului incendiat într-un loc inofensiv;

- în cazul insuficienței apei să ceară aducerea cisternelor feroviare cu apă.

245. În cazul producerii incendiului în materialul rulant pe sectoare (în timpul deplasării) să ceară de la serviciile respective ale căii ferate deplasarea la locul incendiului a locomotivelor de manevrare, pompierilor și trenurilor de reparație și restabilire, a platformelor pentru transportarea automobilelor de intervenție și cisternelor cu apă la locul incendiului, deconectarea rețelei electrice și luarea tensiunii remanente de la cablurile de contact.

Stingerea incendiilor la aparatele de zbor pe sol

246. La producerea incendierii aparatelor de zbor pe sol sînt posibile:

- propagarea rapidă a focului în cazul deteriorării sistemelor de combustibil și pe materialele ce pot fi incendiate ale capșei interioare a saloanelor de pasageri; explozia buteliilor cu gaz comprimat;

- pericolul pentru persoane și dificultatea evacuării în urma blocării ușilor și trapelor;

- combustia intensă a dispozitivelor și detaliilor din aliaje din aluminiu și magneziu, precum și din alte aliaje;

- distanța considerabilă a focarului incendiului de la sursele de apă;

- în cazul incendiului în exteriorul teritoriului aeroportului apare dificultatea transportării la locul avariei a automobilelor de intervenție și substanțelor stingătoare.

247. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului la aparatele de zbor, C.S.I. este obligat:

- să concentreze la o distanță inofensivă numărul necesar de forțe și mijloace de-a lungul pistei de decolare-aterizare în cazul aterizării forțate a aparatului de zbor, să pregătească mijloace

de protecție individuală a efectivului (costume de protecție anticalorică, măști izolante antigaz), să lanseze numărul de consum necesar al mijloacelor de stingere în timpul trecerii aparatului de zbor pe pistă);

- să organizeze cooperarea cu conducătorul zborurilor și serviciul de intervenție-salvare al serviciului aeroportului;

- în timp minim să organizeze evacuarea pasagerilor din aparatul de zbor în loc sigur;

- cu ajutorul autotractoarelor să vireze aparatul de zbor în scopul limitării propagării focului după vînt;

- în primul rînd se lichidează arderea combustibilului sub fuzelaj în apropierea ușilor și trapelor de evacuare, aplicînd în acest scop spumă, pulberi sau jeturi de apă puternice, răcind, totodată, corpul aparatului de zbor;

- să organizeze forțarea trapelor principale și de siguranță, iar în cazuri necesare - a căptușelii corpului, în locurile special marcate pe corpul aparatului de zbor;

- pentru prevenirea propagării rapide a focului pe corpul aparatului de zbor se lansează substanțe stingătoare, în primul rînd, în părțile deosebit de importante ale aparatului de zbor (motoare, gondole ale motoarelor, carlinga aviatorilor și fuzelaj), precum și pe sectoarele unde sînt posibile exploziile buteliilor și rezervoarelor de combustibil;

- în cazul vîntului puternic să lichideze arderea combustibilului sub aparatul de zbor cu jeturi de apă prin spălarea acestuia de pe beton pe grund sau în canalizarea pluvială. În cazul lipsei vîntului – pe calea acoperirii suprafeței combustibilului revărsat cu spumă, pulberi sau bioxid de carbon;

- să stingă șasiul incendiat cu jeturi compacte de soluție spumogenă și apă din țevile tip „A” cu ajutaje scoase la presiunea necesară pentru spălarea aliajului de magneziu topit. Să asigure lucrul șefilor de țevi în costume de protecție anticalorică la o distanță inofensivă de locul arderii;

- să efectueze lichidarea arderii în interiorul motoarelor cu spumă, pulberi, bioxid de carbon, halogen sau compoziție de hidrocarbură haloidă. Substanțele de stingere se lansează prin instalația de intrare, duzele motorului și (sau) nacelei;

- în cazul producerii incendiului la aparatele de zbor la locul parcării lor, să efectueze răcirea aparatelor intacte vecine cu jeturi de apă și să organizeze evacuarea imediată a lor într-o zonă sigură.

248. În cazul stingerii incendiilor la aparatele de zbor în hangare și la locurile de staționare este necesar:

- să utilizeze instalații fixe de stingere a incendiului;

- să evacueze (după posibilitate) avionul incendiat din hangar;

- să lanseze jeturi de apă puternice pentru răcirea construcțiilor portante ale hangarului;

- pentru lansarea țevelor să utilizeze scări mobile, cale, scări de eșafodaj și scări de incendiu.

Stingerea incendiilor pe navele fluviale în porturi și cale

249. Incendiile la navele fluviale în porturi și cale se caracterizează prin:

- planificare complicată, existența unui număr excesiv de material combustibil, diverse încărcături și combustibil diesel, precum și goluri în pereții despărțitori;

- complexitatea pătrunderii spre focarul arderii și executării lucrărilor de evacuare;

- propagarea rapidă a focului pe construcțiile și încărcăturile combustibile, îndeosebi în santine și castelaturile superioare ale navelor de mărfuri și călători.

250. La executarea lucrărilor de incendiu pe navele fluviale în porturi și cale, C.S.I este obligat:

- să acționeze luînd în considerare recomandările căpitanului navei, administrației portului și a navigației;

- să mențină legătură permanentă cu dispecerul portului și statul major la incendiu;

- să stabilească existentul și posibilitatea utilizării la stingerea incendiului, salvarea persoanelor și evacuarea încărcăturilor a mecanismelor navale, precum și a macaralelor-portaturi;

- să determine necesitatea distanțării navei incendiate de alte nave sau construcțiile riverane, precum și a altor vase de cea incendiată;

- pentru stingerea incendiului în santine și sala de mașini - cazangerie, precum și în alte încăperi să lanseze spumă, apă pulverizată, precum și vapori de la instalațiile de aburi de pe navă sau de pe nava vecină;

- să solicite căpitanului navei acționarea instalațiilor ce previn propagarea focului și fumului; în cazul arderii deschise a castelaturii punții, luând în calcul direcția vântului să vireze nava în asemenea mod, încât focul să nu se propage pe suprafața lui;

- să stabilească supravegherea asupra stabilității navei (înclinarea, tasarea acesteia etc.), la necesitate, să organizeze pomparea apei din santină;

- să folosească mijloace plutitoare pentru lansarea apei și remorcarea navei incendiate sau vecine.

251. La executarea lucrărilor de stingere a incendiilor pe navele (tancurile) petroliere, C.S.I. este obligat:

- să precizeze tipul de produse petroliere și nivelul de umplere în petrolier;

- să stopeze toate lucrările de deversare sau de pompare a produselor petroliere;

- să retragă instalațiile de deversare și umplere din petroliere și să închidă bocaporturile petrolierelor intacte;

- să organizeze răcirea petrolierelor incendiate, a punții și bordurilor navei;

- să umple, după necesitate, petrolierele goale cu apă și gaze inerte;

- să amplaseze automobilele de intervenție și mijloacele plutitoare în amonte de la nava incendiată;

- în cazul deformării pereților petrolierelor și revărsării lichidului incendiat pe suprafața apei, să lanseze jeturi de apă puternice, luând măsuri de protecție a navelor și construcțiilor riverane;

- pentru prevenirea revărsării L.U.I. și L.C. pe acvatoriu să organizeze baraje de estacadă;

- pentru colectarea produselor petroliere revărsate să acționeze mijloacele necesare ale porturilor;

- să efectueze pregătirea și desfășurarea atacului cu spumă în corespundere cu numărul de efectiv și cerințele prezentului regulament.

Stingerea incendiilor în garaje, parcuri de troleibuze

252. Incendiile în garaje, parcurile de troleibuze se caracterizează prin:

- prezența în garaje a automobilelor alimentate cu benzină (gaz lichefiat), în parcurile de troleibuze – a rețelilor electrice sub tensiune înaltă;

- aglomerări de mijloace de transport pe teritoriul garajelor, parcurilor și pe căile de deplasare, îndeosebi pe timp de noapte; propagarea rapidă a focului asupra lor;

- propagarea rapidă a fumului în clădirile etajate ale garajelor și crearea pericolului pentru viața persoanelor aflate în ele;

- eliminarea gazelor toxice în cazul arderii materialelor polimere;

- existentul de spații mari cu înveliș izolant.

253. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului în garaj, în parcul de troleibuze, C.S.I. este obligat:

- concomitent cu stingerea clădirii să lanseze țevi de refulare pentru protecția mijloacelor de transport; să prevină explozia rezervoarelor de benzină; la necesitate să aplice mijloace de stingere cu spumă;

- concomitent cu stingerea mijloacelor de transport să efectueze răcirea intensă a construcțiilor portante, pereților despărțitori și coloanelor clădirii;

- să ia măsuri pentru evacuarea fumului;

- să asigure evacuarea mijloacelor de transport din încăperi cu ajutorul conducătorilor auto, personalului de deservire, membrilor E.B.P., utilizând remorchere și tractoare, în cazul lipsei acestora să organizeze retragerea mijloacelor tehnice prin ieșirea independentă sau manuală a lor.

254. Incendiile în garajele subterane se caracterizează prin propagarea rapidă a focului în etajele superioare și inferioare, complexitatea lansării mijloacelor de stingere, îndeosebi pe etajele inferioare.

255. La executarea lucrărilor de stingere a incendiilor în garajele subterane, C.S.I. este obligat:

- paralel cu stingerea să organizeze evacuarea transportului auto;
- să demareze lucrările de stingere de la etajul superior incendiat și, pe măsura lichidării arderii, să avanseze spre etajele inferioare;
- să efectueze răcirea intensă a construcțiilor, îndeosebi a planșelor, coloanelor și evacuarea fumului.

Capitolul 9

Stingerea incendiilor în localitățile rurale

256. Stingerea incendiilor în localitățile rurale se complică din cauza densității construcțiilor auxiliare, insuficienței de necesar a tehnicii mobile de intervenție, aprovizionării cu apă și mijloacelor comunicație, amplasării subunităților DSE la distanță mare de localitățile rurale.

257. La producerea incendiilor în localitățile rurale sînt posibile:

- propagarea rapidă a focului pe construcțiile și materialele combustibile;
- deplasarea focului (scînteilor, tăciunilor) la distanțe considerabile;
- explozia utilajului menajer cu gaze.

258. Pentru executarea lucrărilor de stingere a incendiilor în localitățile rurale se utilizează automobile de intervenție și motopompe, tehnica agricolă și de alt tip reutilată în acest scop: autocisterne de alimentare cu benzină, autodispersoare, automobile și tractoare echipate cu pompe suspendate, autodistribuitoare de apă, stropitoare remorcabile și instalații de aspersiune, autostropitoare, automobile de transportat lapte, tractoare cu pluguri etc.

259. La executarea lucrărilor de stingere a incendiului în localitatea rurală, C.S.I. este obligat:

- prin persoana de serviciu de la comisariatul de poliție, nodul local de comunicații sau P.T.U. să organizeze apelul prompt al forțelor și mijloacelor prevăzute prin planul raional de antrenare a forțelor și mijloacelor, să comunice despre incendiu C.S.A.D.O.I.;
- concomitent cu luarea măsurilor de prevenire a propagării focului să organizeze salvarea persoanelor, evacuarea animalelor și bunurilor materiale;
- să utilizeze tractoare, buldozere și altă tehnică pentru formarea distanțelor de siguranță pe căile eventualei propagări a focului;
- să instaleze santinele din numărul membrilor E.B.P. și al populației echipate cu extintoare și găleți cu apă, în cazul pericolului apariției noilor focare de ardere;
- prin organele administrației publice locale, administrația unității economice să mobilizeze la stingerea incendiilor de proporție, tehnica și populația disponibilă.

260. La executarea lucrărilor de stingere a incendiilor în încăperile zootehnice, C.S.I. este obligat:

- să ia măsuri pentru evacuarea animalelor și să lanseze țevi de refulare pentru stingerea și protecția căilor de evacuare. Pentru eliberarea animalelor legate se implică personalul de deservire, membrii E.B.P., pentru urgentarea evacuării vitelor se folosesc jeturi de apă lansate peste animalele aflate în cea mai îndepărtată parte de la ieșire;
- să organizeze protecția obiectivelor vecine.

261. La stingerea finului, paielor în stoguri, șire și la depozitele de nutreț fibros, tutunului, C.S.I. este obligat:

- să lanseze jeturi de apă pulverizate pentru stingerea flăcării deschise;
- să efectueze desfacerea șirelor și stogurilor cu forțele subunităților DSE, membrilor E.B.P. și populației cu ajutorul tehnicii agricole;

- după lichidarea incendiului, în scopul prevenirii eventualelor aprinderi repetate, să organizeze serviciul lucrătorilor subunităților DSE, membrilor E.B.P. și populației cu mijloace de stingere.

262. La executarea lucrărilor de stingere a grânelor nesecerate și în valțuri, C.S.I. este obligat:

- în dependență de proporțiile incendiului, viteza vântului și existentului de forțe și mijloace să aplice următoarele metode de lichidare a incendiului: baterea terenurilor de grâne cu mături, umectarea solului înaintea frontului de foc cu ajutorul autocisternelor, autodispersoarelor și altă tehnică, formarea fâșiilor de îndiguire prin arătură cu plugurile de tractor;

- să concentreze forțele și mijloacele pentru stoparea propagării focului și lichidării pericolului pentru persoane, ariile de treierat mecanizate, localități, construcțiile de producție și animaliere;

- permanent să controleze în cursul stingerii focului direcția vântului, în cazul schimbării acestuia să efectueze regrouparea forțelor și mijloacelor.

Anexa nr.1

A C T
de constatare a incendiului
 (se întocmește în cel puțin 3 exemplare)
 “ ” _____ 200 ____

(orașul, satul, raionul)

Comisia în componența _____

a întocmit prezentul act de constatare a incendiului produs pe data de “ ” _____ 200 ____

Denumirea obiectivului _____

Apartenența obiectivului _____

Adresa obiectivului _____

Timpul depistării incendiului _____ ora ____ min. ____

Locul apariției incendiului _____

Cine a depistat incendiul și modalitatea transmiterii datelor despre producerea incendiului în subunitatea DSE _____

nr. telefon _____

Data și timpul parvenirii informației despre incendiu în subunitatea DSE
 “ ” 200 ora min
 Timpul sosirii primei unități ora min.
 Data și timpul localizării incendiului ora min
 pe suprafață de metri pătrați.
 Data și timpul lichidării incendiului ora min.
 Situația creată la momentul sosirii primei subunități a DSE

(suprafața incendiului, căile și viteza propagării lui, pericolul pentru persoane, animale, pericolul de prăbușire și explozie, acțiunile lucrătorilor obiectivului și populației)

Forțele și mijloacele aplicate la stingerea incendiului:

Participanții la stingerea incendiului

(lucrătorii DSE, E.B.P., alte formațiuni de intervenție, populația)

Numărul de echipe: pe tehnica de bază , pe tehnica specială

Numărul de echipe ale S.P.G.F.

Timpul, numărul și apartenența tehnicii de intervenție și salvare-deblocare

Numărul și tipul țevelor lansate: L, “A”, “B”, I.S.D.M., T.A.S., I.S.I.I., T.P.Î.

Consumul sumar real al apei metri cub.

Numărul, tipul și rezultatul utilizării extincătoarelor

Substanțe stingătoare aplicate la stingere (tone): apă; agent spumant;

pulberi, alte mijloace de stingere

Funcționarea instalațiilor sistemului automat de intervenție

Tipurile surselor de apă utilizate la stingerea incendiului

Consecințele incendiului:

Au decedat persoane: în total , inclusiv copii , lucrători ai DSE

Date despre decedați:

Au fost traumatizați: în total , inclusiv copii , lucrători ai DSE

Date despre persoanele traumatizate

Au fost distruse (deteriorate): construcții un., apartamente un.,

camere un., suprafață pe etaje metri pătrați, tehnică un.

culturi agricole

(soiul și cantitatea)

Au pierit animale

(specia și numărul)

Condițiile generatoare dezvoltării incendiului

Prejudiciul cauzat lei

(stabilit sau orientativ)

Cauza incendiului

(stabilită sau presupusă)

Persoanele vinovate de apariția incendiului, măsurile luate

Au fost salvate:

Persoane __, inclusiv copii __, tehnică __ un., capete de animale __, nutrețuri __ tone
bunuri materiale _____ lei

Actul de constatare a incendiului este transmis

Observații deosebite _____

Semnăturile membrilor
comisiei

Au primit exemplare ale
actului de constatare a incendiului

Anexa nr.2

Descrierea semnului distinctiv și brasardei pentru persoanele de răspundere la incendiu

Semnul distinctiv pentru conducătorul stingerii incendiului, șeful statului major operativ, șeful serviciului logistic la incendiu, responsabilul pentru respectarea tehnicii securității, șeful sectorului de luptă, șeful punctului de control și trecere și agenții de legătură se confecționează din material rigid de culoare albă, pe care, cu culoare roșie (refectoare de lumină) se aplică inscripția respectivă: C.S.I., Ș.S.M.O., Ș.S.L.I., R.R.T.S., Ș.S.L., Ș.P.C.T., A.L. (înălțimea literelor – 30 mm, lățimea liniilor literelor – 5 mm).

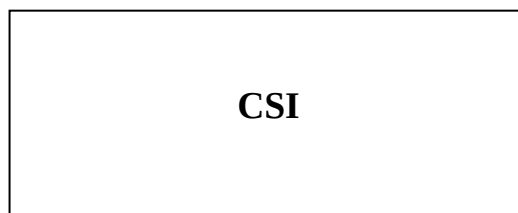
Semnul distinctiv se fixează printr-un dispozitiv la echipamentul de luptă.

CSI

Notă: mărimile semnului – lungimea – 90 mm, lăţimea – 55 mm.

Brasarda pentru conducătorul la stingerea incendiului, şeful statului major, şeful sectorului de luptă se confecţionează din pânză roşie, pe care, cu culoare albă se aplică inscripţia respectivă: C.S.I., Ş.S.M., Ş.S.L..

Brasarda pentru şeful servicii logistice, şeful punctului de control şi trecere, responsabilul pentru respectarea tehnicii securităţii şi agenţii de legătură se confecţionează din material alb, pe care, cu culoare neagră se aplică inscripţia respectivă: Ş.S:L., Ş.P.C.T., R.R.T.S. şi A.L.



Notă: înălţimea literelor – 60 mm, lăţimea literelor – 10 mm, mărimea literei pe lăţime – 40 mm.
Lungimea brasardei – 400 mm, lăţimea – 100 mm.

Anexa nr.3

Abrevierile admisibile la gestionarea documentelor de serviciu

A.A.C.	- aparat cu aer comprimat
L.S.D.L.P.	- lucrări de salvare – deblocare şi lucrări primordiale
U.S.D.	- utilaj de salvare-deblocare
S.L.	- sector de luptă
S.E.	- substanţe explozibile
S.M.A.	- spumă mecanic-aeriană
G.C.	- gaz combustibil
S.P.G.F.	- serviciul protecţie împotriva gazelor şi fumului
L.C.	- lichid combustibil
G.S.D.M.	- generator de spună cu divizibilitate medie
P.C.T.	- punctul de control şi trecere
L.U.I.	- lichid uşor inflamabil
Ş.S.L.	- şeful sectorului de luptă
Ş.P.C.T.	- şeful punctului de control şi trecere
A.P.T.	- ajutor pulverizator cu turbină
Ş.S.	- şeful sectorului

Ș.S.L.I	- șeful serviciului logistic la incendiu
Ș.S.M.	- șeful statului major
S.T.	- substanță toxică
R.T.S.	- responsabil pentru tehnica securității
S.Ch.T.	- substanță chimică toxică
S.M.	- statul major
P.S.	- postul de securitate
H.I.	- hidrant de incendiu
R.I.	- robinet de incendiu
G.R.S.	- grupul de recunoaștere și salvare
P.T.U.	- punctul de transmisiuni al unității
E.T.I.	- echipament tehnic de intervenție
U.T.I.	- utilaj tehnic de intervenție
S.R.	- substanță radioactivă
C.S.I.	- conducător al stingerii incendiului
M.P.I.O.R.	- mijloace de protecție individuală a organelor respiratori
Ț.P.Î.	- țeavă cu presiune înaltă
G.H.C.	- gaz de hidrocarbură comprimat
I.S.I.I.	- instalație de stingere a incendiului cu impulsuri
C.D.O.	- centrul de dirijare operativă
S.E.	- situație excepțională

Anexa nr.4**Termeni și definiții**

Nr. d/o	Termenul	Definiția
1.	Stare de pregătire a subunităților DSE	Starea forțelor și mijloacelor garnizoanelor, detașamentelor și unităților de pompieri și salvatori, gărzilor de pompieri și a schimburilor de salvatori de serviciu, care asigură îndeplinirea reușită a sarcinilor ce le revin
2.	Serviciu protecție împotriva gazelor și fumului	Sistemul de măsuri organizatorice și tehnice în vederea asigurării activității pompierilor și salvatorilor în mediul nefavorabil respirației
3.	Forțe și mijloace	Efectivul organelor direcțiilor, subunităților de pompieri și salvatori, tehnica specială și de intervenție, utilaj special de salvare-deblocare, mijloace de legătură și dirijare, substanțe și mijloace stingătoare și de decontaminare, alte mijloace tehnice aflate în dotarea subunităților formate în modul stabilit pentru îndeplinirea sarcinilor conform destinației
4.	Orarul intervențiilor	Modul de antrenare a forțelor și mijloacelor garnizoanei, stabilit în corespundere cu actele normative, pentru participare la acțiunile de lichidare a situației excepționale în municipiu, oraș (centrul raional)
5.	Plan de antrenare a	Orarul de deplasare, ce stabilește modul de antrenare a forțelor și

	forțelor și mijloacelor	mijloacelor garnizoanei (garnizoanelor) pentru participarea la acțiunile de lichidare a situației excepționale atât pe teritoriul republicii, cât și într-un raion separat
6.	Număr (grad) al situației excepționale (incendiului)	Semnul convențional de complexitate al situației excepționale (incendiului), ce stabilește în orarul de deplasare componența necesară de forțe și mijloace ale garnizoanei, antrenate la lichidarea situației excepționale
7.	Situație operativă	Totalitatea de circumstanțe și condiții ale situației excepționale în raionul deplasării subunității, care influențează stabilirea sarcinilor și caracterul executării lor, trimiterea specialiștilor respectivi, necesitatea antrenării forțelor și mijloacelor suplimentare
8.	Raion al deplasării subunităților (în continuare-raionul deplasării)	Teritoriul pe care, potrivit orarului de deplasare, este prevăzută direcționarea primordială a subunităților după apelul declanșat în cazul situației excepționale
9.	Desfășurare de luptă a subunităților	Aducerea forțelor și mijloacelor în stare de pregătire pentru îndeplinirea sarcinii de luptă
10.	Efectiv de intervenție	Efectivul care dispune de obligațiuni concrete de stingere a incendiilor (executarea lucrărilor de salvare-deblocare), căruia i s-a încredințat automobilul de intervenție sau special
11.	Situație excepțională (incendiu)	Situația creată în urma avariei, incendiului, catastrofei, calamității naturale sau de alt tip, care au produs sau pot produce victime omenești, pericol sănătății persoanelor sau mediului ambiant, prejudicii materiale considerabile și perturbarea condițiilor de viață și de activitate ale oamenilor. Situațiile excepționale pot fi cu caracter natural, tehnogen, biosocial, ecologic
12.	Lucrări de salvare-deblocare	Lucrările urgente în zona situației excepționale în vederea salvării persoanelor, bunurilor materiale și culturale, reducerii proporțiilor prejudiciului cauzat mediului înconjurător, precum și localizării situației excepționale, lichidării sau reducerii nivelului de influență a factorilor nocivi, caracteristici desfășurării în condiții ce periclitizează viața și sănătatea persoanelor, pentru îndeplinirea căreia sînt necesare pregătirea, echiparea și dotarea specială a pompierilor și salvatorilor
13.	Factori care complică stingerea incendiului	Prăbușirea construcțiilor și instalațiilor tehnologice, explozii, fierberea și erupția lichidelor combustibile, condițiile meteorologice (temperatură joasă, vînt puternic etc.), aprovizionarea nesatisfăcătoare cu apă la incendiu, temperatura înaltă în zona arderii, prezența persoanelor, excesul de fum etc.
14.	Poziție a șefului de țevă	Locul aflării șefului de țevă la îndeplinirea sarcinii de luptă la stingerea incendiului
15.	Salvare a persoanelor	Acțiunile orientate la evacuarea persoanelor din zonă, unde este posibil influența factorilor nocivi ai incendiului (situației excepționale) asupra lor
16.	Zonă a arderii la incendiu	Partea spațiului unde decurg procesele de descompunere termică a materialelor combustibile solide sau evaporarea lichidelor, arderea gazelor și vaporilor cărora se produce în volumul flămei de difuzie a flăcării
17.	Zonă a incendiului	Spațiul în care factorii nocivi ai incendiului au însemnătate critică pentru persoane
18.	Zonă a acțiunii termice a incendiului	Partea spațiului, aferentă zonei arderii, în limitele căreia decurg procese de schimb termic între suprafața flăcării și mediul

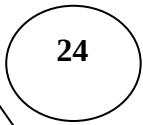
		înconjurător
19.	Zonă cu exces de fum la incendiu	Partea spațiului ocupată de produsele arderii și fum
20.	Recunoaștere a incendiului	Acțiunile nemijlocite de colectare a datelor despre incendiu pentru evaluarea situației și luarea deciziilor privind organizarea acțiunilor de luptă
21.	Evaluare a situației la incendiu	Concluzia privind situația la incendiu, formată în baza generalizării și analizei rezultatelor recunoașterii incendiului
22.	Lucrări speciale la incendiu	Lucrările executate de subunitățile de pompieri și salvatori privind crearea de condiții pentru stingerea reușită a incendiului
23.	Echipă a serviciului protecție împotriva gazelor și fumului	Unitatea tactică primară a serviciului protecție împotriva gazelor și fumului
24.	Punct de control și trecere	Punctul temporar pentru asigurarea desfășurării reușite a acțiunilor de luptă în mediu nefavorabil respirației la incendiile de proporții și complicate
25.	Punct de securitate	Punctul temporar pentru exercitarea controlului asupra activității echipei serviciului protecție împotriva gazelor și fumului

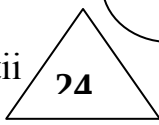
Anexa nr.5

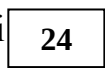
Semne de distincție pe căștile de protecție

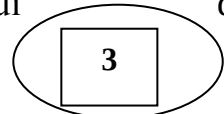
1. Efectivul **24** (grosimea cifrelor – 3 mm, înălțimea – 40 mm, lățimea – 15 mm).

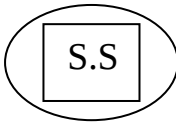
2. Comandantul **24** (grosimea liniei sub număr – 5 mm).

3. Șeful schimbului (gărzii)  diametrul cercului – 50 mm.

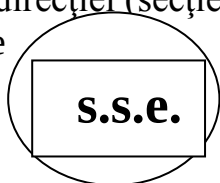
4. Locțiitorul șefului unității  lungimea catetei – 60 mm.

5. Șeful unității  lungimea părților – 50 mm.

6. Șeful, locțiitorul șefului detașamentului  diametrul cercului – 50 mm.

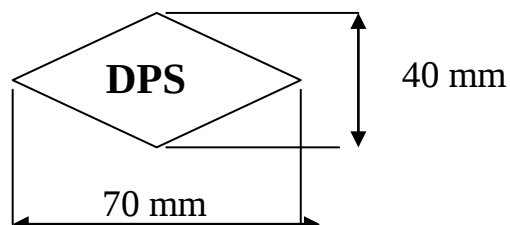
7. Șeful secției (secțiunii) securității la incendiu al direcției SE a municipiului, raionului, unității teritorial-administrative  diametrul cercului – 50 mm.

8. Șeful direcției (secției) S.E. a
administrative

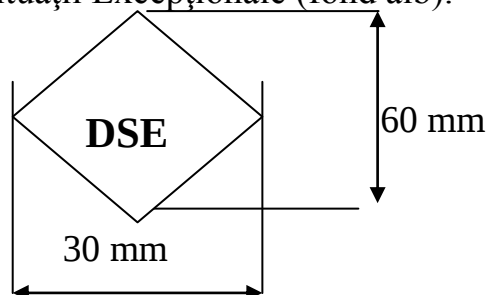


diametrul cercului – 50 mm.

9. Direcția pompieri și salvatori (efectivul de conducere – fond roșu, celelalte-
fond alb).



10. Efectivul de conducere a Departamentului Situații Excepționale (fond alb).



Notă: Șablonul se aplică simetric pe ambele părți ale căștii (părțile din față și din
urmă) cu vopsea neagră.

Evidența informației operative, a forțelor și mijloacelor la incendiu

Denumirea și adresa obiectivului _____

C.S.I. – 1 _____ Ș.S.M. _____ Ș.S.L.I. _____ Ș.S.L.-1 _____
 (numele de familie, indicativul) (numele de familie, indicativul) (numele de familie, indicativul) (numele de familie, indicativul)

C.S.I.-2 _____ Ș.S.M. _____ Ș.S.L.I. _____ Ș.S.L.-2 _____
 C.S.I.-3 _____ Ș.S.M. _____ Ș.S.L.I. _____ Ș.S.L.-3 _____
 Ș.S.L.-4 _____

Timpul comunicării despre producerea incendiului ora _____ min _____

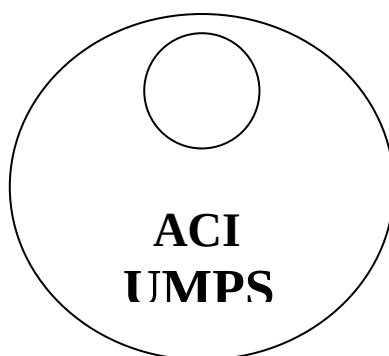
Timpul localizării incendiului ora _____ min _____

Timpul lichidării incendiului ora _____ min _____

Rezerva de forțe și mijloace 11.30 U.M.P.S. nr.9 – 1 A.C. (5 pers.), 1 – A.S. (30) (1 pers.) 12.45 U.P.S. Vadul lui Vodă – 1 A.C. (2 pers.)

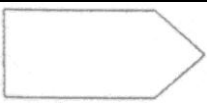
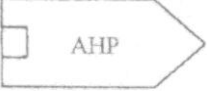
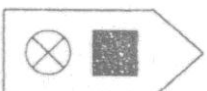
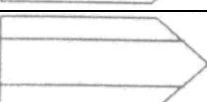
(se indică timpul sosirii, subunitatea, tehnica și numărul efectivului)

Denumirea subunității	Numărul de tehnică și efectiv	Timpul sosirii	Au primit sarcini spre executare	Timpul primirii sarcinii	Persoana care a transmis sarcina (indicativul)	Persoana care a primit sarcina (indicativul)	Timpul îndeplinirii sarcinii
U.M.P.S nr.9	A.C.-2(10 pers.)	11.00	Cu două echipe ale S.P.G.F. să lanseze la stingerea incendiului două țevi tip “A” din partea fațadei prin casa scării la etajul 5	11.02	105	Liman-19	11.12
U.M.P.S. Nr.2	A.S.-30(1 pers.)	11.05	Cu o echipă a S.P.G.F. să lanseze la stingerea incendiului o țevă tip “B” din partea secțiunii frontale a clădirii prin casa scării la etajul 5	11.08	105	Beriozka-19	11.14
	A.C.-1(4 pers.)		Se organizează întâlnirea forțelor sosite și se stabilește 2 A:S. pe H.I .pe str.Tighina	11.12	105	Liman-21	11.20
Etc.							

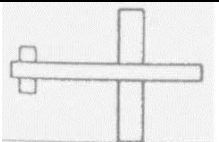
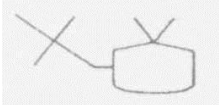
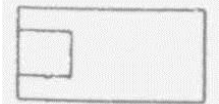
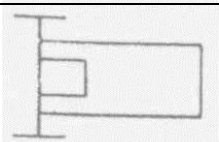
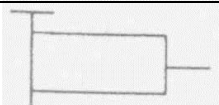
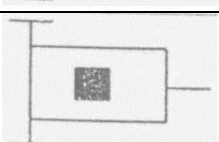
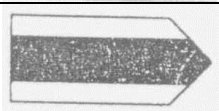
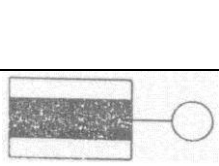
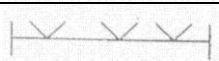
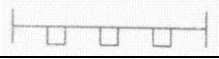
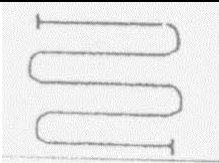
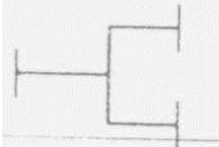
Mostra insignei

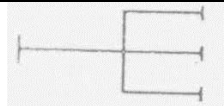
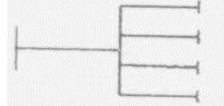
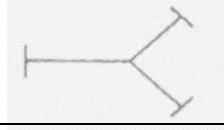
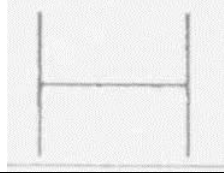
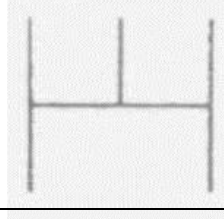
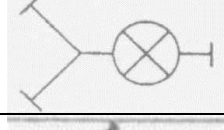
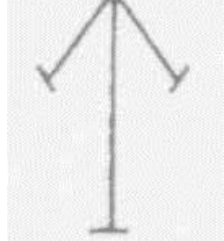
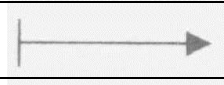
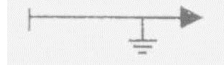
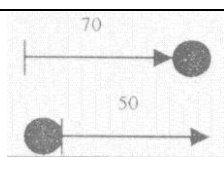
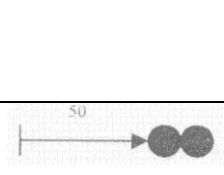
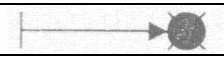
Insigna se confecționează din material rigid (plastic, metal etc.) cu grosimea de 2 până la 4 mm. Pe insignă se aplică denumirea subunității de pompieri și salvatori și mijlocului tehnic. În partea de sus a insignei se face un orificiu cu diametrul de 6 mm.

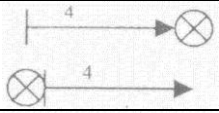
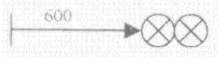
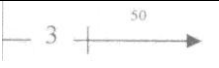
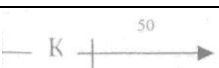
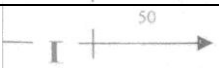
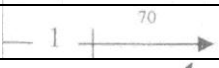
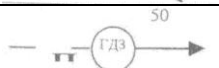
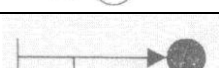
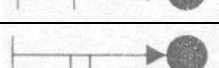
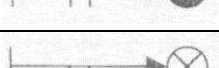
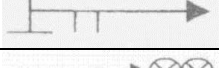
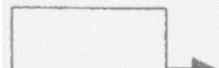
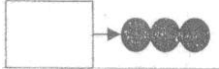
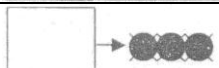
SEMNE CONVENȚIONALE GRAFICE
ОБОЗНАЧЕНИЯ УСЛОВНЫЕ ГРАФИЧЕСКИЕ

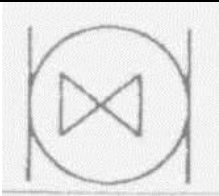
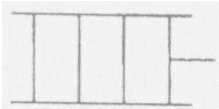
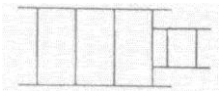
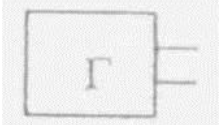
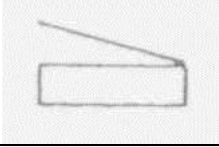
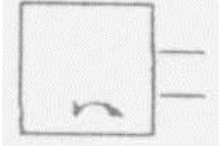
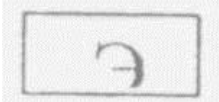
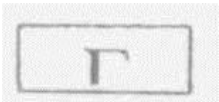
Denumirea	Simbolul de bază Базовый символ	Наименование
1	2	3
1. AUTOVEHICULE DE SALVARE-DEBLOCARE ȘI AUTOMOBILE DE INTERVENȚIE 1. АВАРИЙНО-СПАСАТЕЛЬНЫЕ И ПОЖАРНЫЕ МАШИНЫ		
Autovehicule de salvare-deblocare sau automobile de intervenție (semn distinctiv general, conturat în roșu)		Аварийно-спасательный или пожарный автомобиль (общее обозначение, контур красный)
Autocisternă de intervenție		Автоцистерна пожарная
Autopompă de intervenție		Автонасос пожарный
Automobil cu pompă și furtunuri		Автомобиль пожарный насосно-рукавный
Stație de pompare de incendiu		Пожарная насосная станция
Autocisternă de intervenție cu țeavă staționară cu afet		Автомобиль пожарный (автоцистерна) со стационарным лафетным стволом
Automobil cu țeavă de incendiu mobilă		Автомобиль-передвижной пожарный ствол
Automobil de intervenție pentru aerodrom		Автомобиль аэродромный
Automobil de stingere cu spumă a incendiului		Автомобиль пенного тушения
Automobil de stingere combinată cu spumă și pulbere		Автомобиль комбинированного пенно-порошкового тушения
Automobil de stingere cu pulbere a incendiilor		Автомобиль порошкового тушения
Automobil de stingere a incendiului cu jet de gaze		Автомобиль углекислотного тушения
Automobil de stingere a incendiului cu jet de gaze și cu apă pulverizată		Автомобиль газовой водной тушения
Autovehiculele de salvare-deblocare cu șenile		Аварийно-спасательная машина на гусеничном ходу

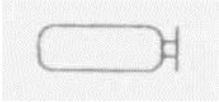
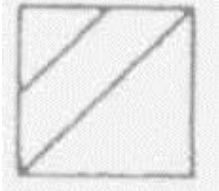
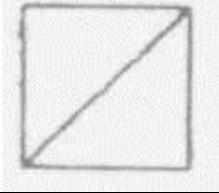
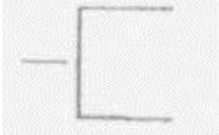
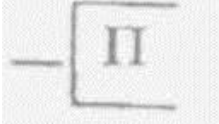
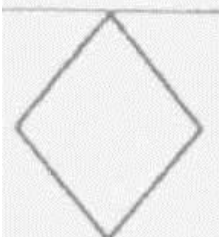
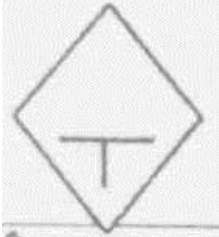
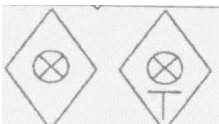
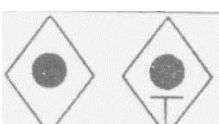
Autoscară de incendiu		Автолестница пожарная
Autoelevator cotit		Автоподъемник коленчатый
Autoelevator telescopic		Автоподъемник телескопический
Automobil cu linii de furtunuri		Автомобиль рукавный
Automobil cu furtunuri echipat cu țeavă staționară		Автомобиль рукавный со стационарным лафетным стволом
Automobil de telecomunicații și de iluminare		Автомобиль связи и освещения
Automobil pentru control tehnic		Автомобиль технической службы
Automobil al serviciului protecție împotriva gazelor și fumului		Автомобиль газодымозащитной службы
Automobil de protecție contra apei		Автомобиль водозащитный
Autolaborator de incendiu		Пожарная автолаборатория
Complexul mobil de diagnosticare		Мобильно-диагностический комплекс
Autovehicule de salvare-deblocare		Автомобиль аварийно-спасательный
Automobil de cercetare chimic-radiativă		Автомобиль химико-радиационной разведки
Automobil a comandamentului de intervenție		Автомобиль штабной пожарный
Punct de dirijare mobil		Мобильный пункт управления
Automobil pentru reacționare urgentă		Автомобиль быстрого реагирования
Șalupă de stingere a incendiilor		Катер
Tren de incendii		Поезд

Avion de stingere a incendiilor		Самолет
Elicopter de stins incendii		Вертолет
Motopompă de incendiu portabilă		Мотопомпа переносная
Motopompă de incendiu cu remorcă		Мотопомпа прицепная
Remorcă de intervenție		Прицеп пожарный
Remorcă de intervenție cu pulberi		Прицеп порошковый
Automobil ajustat pentru stingerea incendiilor și executarea lucrărilor de salvare-deblocare (contur albastru, dunga din interior conturată cu roșu)		Приспособленный автомобиль для целей пожаротушения и проведения аварийно-спасательных работ (контур синий, средняя полоса красная)
Alte tehnică ajustată pentru stingerea incendiilor și executarea lucrărilor de salvare-deblocare (contur albastru, dunga din interior conturată cu roșu)		Другая приспособленная техника для целей пожаротушения и проведения аварийно-спасательных работ (контур синий, средняя полоса красная)
2.UTILAJ TEHNIC DE INCENDIU 2. ПОЖАРНО-ТЕХНИЧЕСКОЕ ОБОРУДОВАНИЕ		
Furtun de refulare cauciucat		Рукав пожарный напорный
Furtun de incendiu cu tub de aspirație		Рукав пожарный всасывающий
Furtun de incendiu perforare		Рукав пожарный перфорированный
Furtun pneumatic		Рукав надувной
Furtun de refulare strâns sul		Рукав пожарный напорный, уложенный в «скатку»
Furtun de refulare strâns armonică		Рукав пожарный напорный, уложенный в «гармошку»
Distribuitor în două direcții		Разветвление рукавное двух ходовое

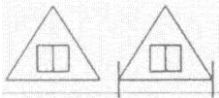
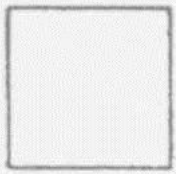
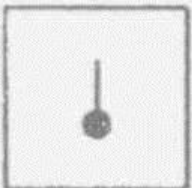
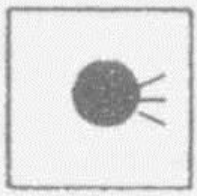
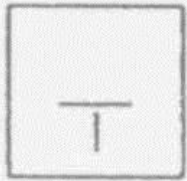
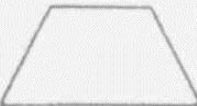
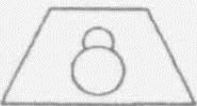
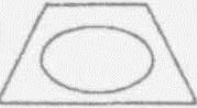
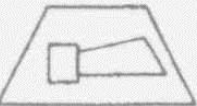
Distribuitoare în trei direcții		Разветвление рукавное трех ходовое
Distribuitoare în patru direcții		Разветвление рукавное четырех ходовое
Colector de apă pentru furtun		Водосборник рукавный
Bobină de furtunuri portativă		Катушка рукавная переносная
Bobină de furtunuri mobilă		Катушка рукавная передвижная
Punte de trecere peste furtunuri		Мостик рукавный
Elevator hidraulic pentru incendii		Гидроэлеватор пожарный
Malaxor (amestecător de spumă pentru incendiu)		Пеносмеситель пожарный
Hidrant portativ cu robinete		Колонка пожарная
Țeavă de refulare (semn distinctiv general)		Ствол пожарный ручной (общее обозначение):
Țeavă de intervenție de stingere a incendiilor la instalația energetică aflată sub tensiune înaltă		Ствол для тушения пожаров электроустановок, находящихся под напряжением
Țeavă tip «A» cu trecere convențională cu diametrul 70 mm, generatoare a jetului compact de apă (sau tip «B»)		Для формирования компактной водяной струи: - ствол «А» с условным проходом ДУ-70 - ствол «Б» с условным проходом ДУ-50
Țeavă tip «B», generatoare de apă pulverizată		- для формирования распыленной водяной струи (ствол «Б»)
Țeavă generatoare de apă pulverizată dispersată		- для формирования тонко распыленной водяной струи
		- для формирования водяной струи

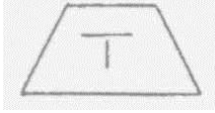
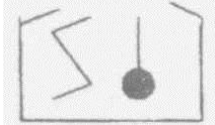
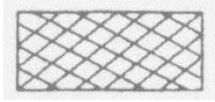
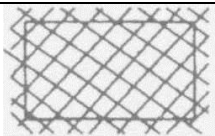
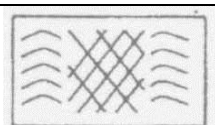
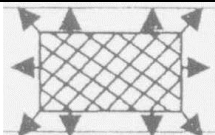
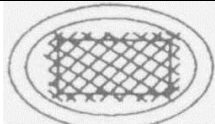
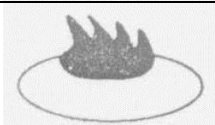
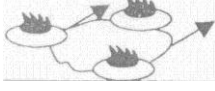
Țeavă generatoare apă cu adaos		с добавками
Țeavă generatoare de spumă cu factor de divizibilitate mică		- для формирования пены низкой кратности
Țeavă generatoare de spumă cu factor de divizibilitate medie		- для формирования пены средней кратности
Țeavă combinată «Purga»		Ствол комбинированный «Пурга»
Țeavă tip «B» la etajul 3		Ствол «Б»: - на третьем этаже
Țeavă tip «B» pe acoperiș		- на крыше (покрытии)
Țeavă tip «B» în subsol		- в подвале
Țeavă «A» la parter		Ствол «А» в первом этаже
Țeavă de manevrare		Маневренный ствол
Echipa S.P.G.F. cu țeavă «B» în subsol		Звено ГДЗС со стволом «Б» в подвале
Țeavă pentru stins incendii portativă		Ствол пожарный лафетный: - переносной
Țeavă staționară de stingere a incendiilor cu ajutor de captare a apei		- стационарный с водяным насадком
Țeavă staționară de stingere a incendiilor cu ajutor cu spumă		- стационарный с пенным насадком
Portabilă		- возимый
Elevator al generatoarelor cu spumă (ГПС-600, ГПС-2000)		Подъемник пенный с гребенкой пеногенераторов ГПС-600 (ГПС-2000)
Instalație de stingere a incendiilor, de înaltă presiune (semn convențional general):		Установка пожаротушения высокого давления (общее обозначение):
- pentru formarea jetului de apă fin pulverizat		- для формирования тонкораспыленной водяной струи
- pentru formarea jetului de apă cu adaosuri		- для формирования водяной струи с добавками
Instalație de stingere a incendiilor prin impulsuri		Установка импульсного пожаротушения
Instalație de stingere a incendiilor «Iglă»		Установка пожаротушения «Игла»
Aspirator de fum portativ		Дымосос пожарный переносной
Aspirator de fum cu remorcă		Дымосос пожарный прицепной

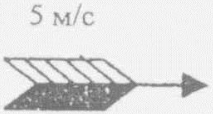
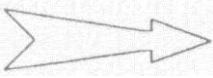
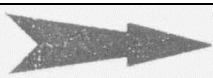
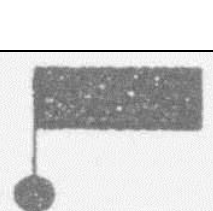
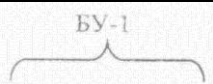
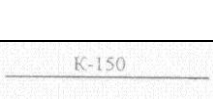
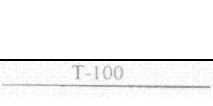
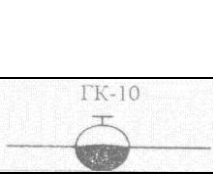
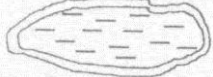
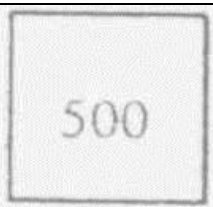
		
Scară-baston (pliantă)		Лестница-палка
Scară de fereastră		Лестница-штурмовка
Scară culisabilă		Лестница выдвижная
Stație de pompare hidraulică		Гидравлическая насосная станция
Pompă hidraulică manuală		Ручной гидравлический насос
Oscilator electric portativ		Переносной электрический генератор
Агрегат cu acționare electrică		Агрегат с электрическим приводом
Агрегат cu acționare hidraulică		Агрегат с гидравлическим приводом

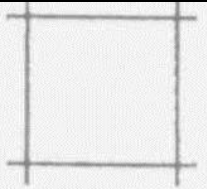
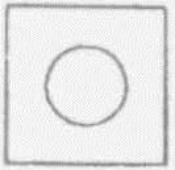
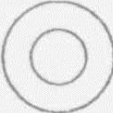
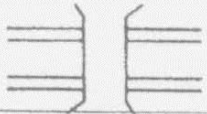
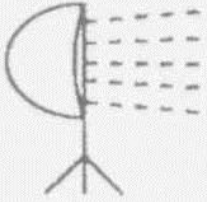
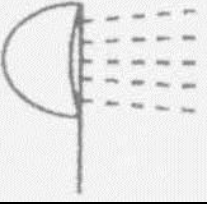
Butelie cu aer comprimat		Баллон со сжатым воздухом
Cric pneumatic cu presiunea înaltă		Пневматический домкрат высокого давления
Cric pneumatic cu presiunea joasă		Пневматический домкрат низкого давления
Bifurcație electrică		Электрическое разветвление
Reductor pneumatic		Пневматический редуктор
3. INSTALAȚII DE STINGERE A INCENDIULUI 3. УСТАНОВКИ ПОЖАРОТУШЕНИЯ		
Instalație de stingere a incendiilor (semn convențional general) - acționare automată		Установка пожаротушения (общее обозначение): - с автоматическим пуском
- acționare manuală		- с ручным пуском
Instalație de stingere cu spumă		Установка пенного пожаротушения
Instalație de stingere cu jet de apă		Установка водяного пожаротушения
Instalație de stingere cu apă și aerosol		Установка водоаэрозольного пожаротушения

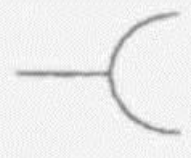
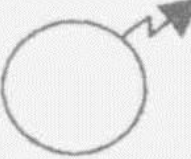
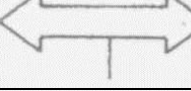
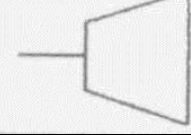
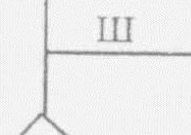
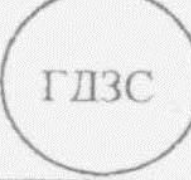
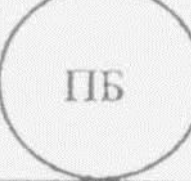
Instalație de stingere a incendiilor cu gaze -halogen		Установка газового пожаротушения: - хладоном
- cu dioxid de carbon (CO ₂)		- двуокисью углерода (CO ₂)
- cu alte gaze		- прочим газом
Instalație de stingere: - cu pulberi ABC		Установка порошкового тушения: - порошок ABC
- cu pulberi BC		- порошок BC
- cu alte pulberi		- порошок прочий
Instalație de stingere cu abur		Установка парового пожаротушения
Stația de incendiu		Станция пожаротушения
4. STINGĂTOARE 4. ОГНЕТУШИТЕЛИ		
Stingător: - portabil		Огнетушитель: - переносной
- mobil		- передвижной
- cu spumă		- пенный
- cu dioxid de carbon		- углекислотный

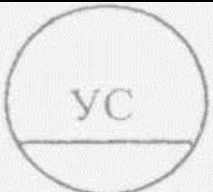
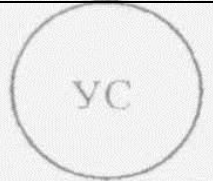
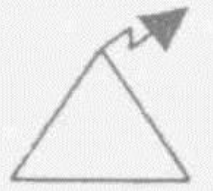
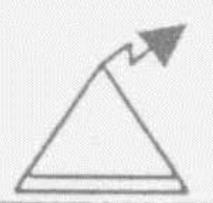
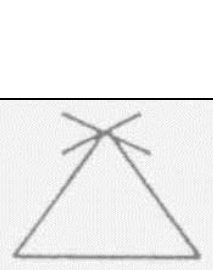
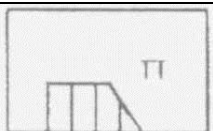
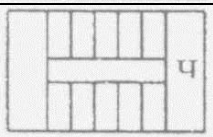
- cu pulbere		- порошковый
5. INSTALAREA SEMNALIZĂRII DE INCENDIU 6. УСТАНОВКИ ПОЖАРНОЙ СИГНАЛИЗАЦИИ 7.		
Instalație de semnalizare (semn convențional general)		Установка пожарной сигнализации (общее обозначение)
Instalație de semnalizare a incendiului dotată cu detector de căldură		Установка пожарной сигнализации на базе тепловых пожарных извещателей
Instalație de semnalizare de incendiu dotată cu detectoare de gaze (pentru examinarea mediului cu pericol de incendiu prin explozie)		Установка пожарной сигнализации на базе газоанализаторов паро-взрывоопасного состояния воздушной среды
Avertizor manual de incendiu		Извещатель пожарный ручной
Avertizor autonom		Извещатель автономный
6. MIJLOACE DE AVERTIZARE LA INCENDIU 6. СРЕДСТВА ОПОВЕЩЕНИЯ НА ПОЖАРЕ		
Avertizor de incendiu (semn convențional general):		Оповещатель пожарный (общее обозначение):
- luminos (panou, tablou)		- световой (лампа, табло)
- acustic de avizare prin difuzor		- звуковой речевой громкоговоритель
- fonic (sirenă, șuier, sonerie etc.)		- звуковой неречевой (сирена, гудок, звонок и пр.)

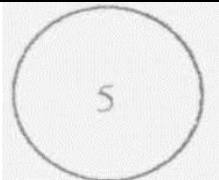
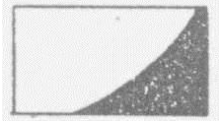
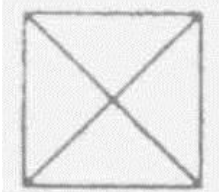
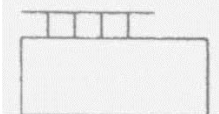
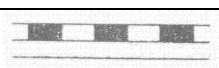
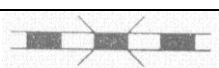
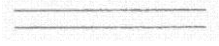
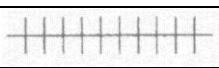
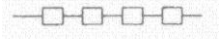
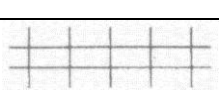
Instalație de declanșare a avertizorului (dispozitivului de avertizare)		Устройство включения оповещателя (пожарной тревоги)
7. INSTALAȚIE DE EVACUARE A FUMULUI ȘI CĂLDURII 7. УСТРОЙСТВА ДЫМОТЕПЛОУДАЛЕНИЯ		
Instalație de evacuare a fumului și căldurii		Устройство дымоотоплоудаления
Lucarnă (tabacheră)		Устройство дымоудаления (дымовой люк)
Organe de dirigare a instalațiilor de evacuare a fumului și căldurii		Органы управления устройствами дымоотоплоудаления
8. SITUAȚIA LA LOCUL INCENDIULUI 8. ОБСТАНОВКА НА ПОЖАРЕ		
Incendiu în interior (hașurat cu roșu)		Пожар внутренний (штрих красный)
Incendiu în exterior (hașurat cu roșu)		Пожар наружный (штрих красный)
Clădire incendiată (hașurat cu roșu)		Загорающее здание (штрих красный)
Zonă inundată cu fum (hașurat cu roșu și albastru)		Зона задымления (штрих красный и синий)
Incendiu în exterior cu zonă de solicitări termice (hașurat cu roșu)		Пожар наружный с зоной теплового воздействия (штрих красный)
Incendiu în exterior cu zonă inundată de fum (hașurat cu roșu și albastru)		Пожар наружный с зоной задымления (штрих красный и синий)
Focar de incendiu		Очаг пожара
Raionul incendiului și direcția de propagare		Район пожара и направление его распространения

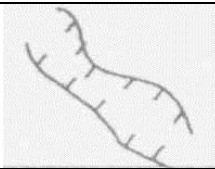
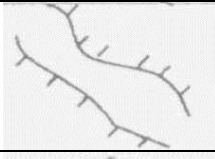
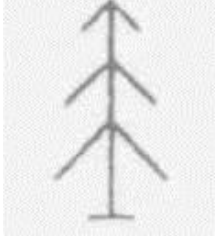
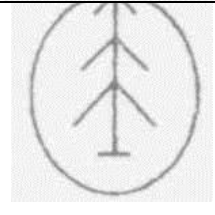
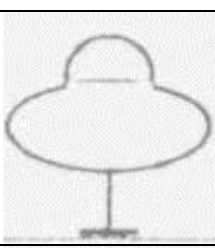
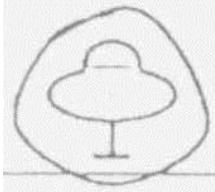
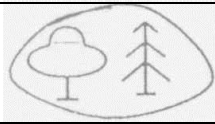
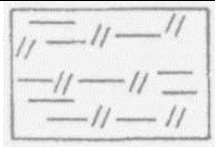
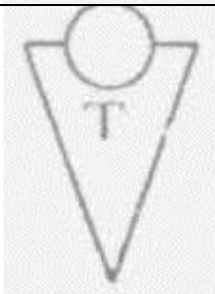
Raioanele de turbă cuprinse de incendiu		Районы торфяных пожаров
Vîrtej de foc		Огневой шторм (красный)
Direcția și intensitatea vîntului	5 м/с 	Направление и сила ветра
Direcția dezvoltării incendiului (contur roșu)		Направление развития пожара (контур красный)
Direcția decisivă a acțiunilor forțelor și mijloacelor de intervenție (culoare negru)		Решающее направление действий сил и средств (цвет черный)
Locul apariției incendiului (culoare roșie)		Место возникновения пожара (цвет красный)
Hotarele sectorului de luptă	БУ-1 	Границы боевого участка
Morman din năruire, prăbușire, dărâmare		Обвал, завал, обрушение
9. SURSĂ DE APĂ 9.ВОДОИСТОЧНИКИ		
Hidrant de incendiu (cifra, tipul și diametrul rețelei, culoarea albastru)	ПГ-5  K-150	Пожарный гидрант (номер, вид и диаметр сети, цвет синий)
Magistrală inelară de apă (culoarea albastru)	K-150 	Кольцевая водопроводная магистраль (цвет синий)
Magistrală terminală de apă (culoarea albastru)	T-100 	Тупиковая водопроводная магистраль (цвет синий)
Hidrant interior pentru clădiri (cifra, culoarea albastru)	ГК-10 	Внутренний пожарный кран (номер, цвет синий)
Rîu (culoarea albastru)		Река (цвет синий)
Iaz (culoarea albastru)		Пруд (цвет синий)
Turn de răcire prin stropire (culoarea albastru)		Градирня брызгальная (цвет синий)
Rezervor de apă pentru incendiu (volumul în m.c, culoarea albastru)	500 	Пожарный водоем (объем в м ³ , цвет синий)

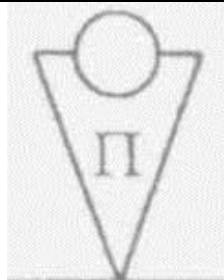
Chei		Пирс
Fântână (culoarea albastru)		Колодец (цвет синий)
Castel de apă (sondă) (culoarea albastru)	5 	Водонапорная башня (скважина) $V=5 \text{ м}^3$ (цвет синий)
Pod		Мост
10. CONDUCEREA INTERVENȚIEI 10. УПРАВЛЕНИЕ БОЕВЫМИ ДЕЙСТВИЯМИ		
Proiector mobil		Прожектор переносной
Proiector fix		Прожектор стационарный

Telefon		Телефон
Stație radio portabilă		Носимая радиостанция
Radiotelefon auto		Радиотелефон автомобильный
Telefon radio portabil		Радиотелефон носимый
Instalația prin difuzor		Громкоговорящая установка
Difuzor		Громкоговоритель
Locul stabilirii comandamentului intervenției		Место расположения штаба
Echipă a serviciului de protecție împotriva gazelor și fumului		Звено газодымозащитной службы
Postul de siguranță al S. P.G.F.		Пост безопасности ГДЗС
Punctul de control al S.P.G.F.		Контрольно-пропускной пункт ГДЗС

Punctul de legătură staționar		Стационарный узел связи
Punctul de legătură mobil		Подвижный узел связи
Stație radio mobilă de automobil		Автомобильная радиостанция
Stație radio staționară		Стационарная радиостанция
Stație radio pe elicopter		Радиостанция, установленная на вертолете
11. ALTE SEMNE CONVENȚIONALE 11. ДРУГИЕ ОБОЗНАЧЕНИЯ		
Casa scării la etaj		Лестничная клетка в этаже
Casa scării comunicantă cu subsolul		Лестничная клетка, сообщающаяся с подвалом
Casa scării comunicantă cu încăperile din pod		Лестничная клетка, сообщающаяся с чердачным помещением
Sobe		Печи

Rezervor		Резервуар ($V=5 \text{ м}^3$)
Canal de ventilație		Вентиляционная шахта
Ascensor		Лифт (шахта)
Scară fixă lângă clădire		Стационарная лестница у здания
Linie ferată cu un ecartament		Однотрассовая железная дорога
Linie ferată cu ecartament dublu		Двухтрассовая и более железная дорога
Pasaj (traversare) sub calea ferată		Переезд под железной дорогой
Pasaj suspendat asupra liniei ferate		Переезд над железной дорогой
Pasaj la nivel cu calea ferate fără barieră		Переезд на одном уровне: - без шлагбаума
Pasaj la nivel cu calea (linia) ferată cu barieră		- со шлагбаумом
Conductă de gaze		Газопровод
Conducte de produse finite		Продуктопровод
Conductă de petrol		Нефтепровод
Drum		Дорога
Linie de tramvai		Трамвайные линии
Împrejmuire metalică		Металлическая ограда
Împrejmuire de beton armat		Железобетонная ограда
Împrejmuire de piatră		Каменная ограда
Împrejmuire de lemn		Деревянная ограда

Șanț (rigola) în pământ		Земляной ров (канава)
Terasament de pământ(îndiguire)		Земляная насыпь (обваловка)
Copac conifer		Дерево хвойное
Pădure de conifere		Лес хвойный
Copac foios		Дерево лиственное
Pădure de foioase		Лес лиственный
Pădure mixtă		Лес смешанный
Mlaștină		Болотистая местность
Persoană decedată		Погибший

Persoană sinistrată		Пострадавший
---------------------	---	--------------